

ISTUNTO MAANANTAINA 12. MARRASKUUTA 2001**PUHETTA JOHTI**
puhemies FONTAINE

(Istunto avattiin klo 17.00.)

Istuntokauden uudelleenavaaminen

Puhemies. – Julistan Euroopan parlamentin torstaina 25. lokakuuta 2001 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

Puhemiehen tiedonanto

Puhemies. – Hyvät kollegat, edellisen istuntomme jälkeen terroristit ovat valitettavasti jälleen iskeneet julmasti Espanjassa. Marraskuun 7. päivänä José María Lidón Corbi, tuomari ja oikeustieteen professori Baskimaassa, murhattiin raukkamaisesti hänen poistuessaan kotoaan Getxossa.

Edellisenä päivänä noin sata ihmistä loukkaantui, kun terroristit räjäyttivät Madridissa autopommin.

Lähetin välittömästi omasta puolestani ja parlamentin puolesta vilpittömät surunvalittelut uhrin perheelle ja pikaisen paranemisen toivotukset iskussa loukkaantuneille.

ETAn terroristit osoittivat jälleen kerran väheksyvänsä oikeutta elämään ja kieltävänsä koko oikeusvaltion periaatteen. Terroristit vahvistivat tämän ottamalla nyt kohteekseen tuomarin.

Algeria on joutunut katastrofaalisten tulvien valtaan, joissa on toistaiseksi saanut surmansa yli 538 ja loukkaantunut 316 henkeä.

Ilmaisin välittömästi Algerian kansalle syvän surumme Algeriaa koetelleen luonnonmullistuksen johdosta sekä täydellisen solidaarisuutemme maassa vallitsevan inhimillisen murhenäytelmän edessä. Pyysin myös presidentti Bouteflikaa välittämään uhrien perheille ja lähimmäisille syvän myötätuntomme ilmaisun. Toivon todellakin, että Euroopan unioni osallistuu aktiivisesti hätäavun antamiseen, joka on käynnistettävä mahdollisimman pian.

Kolme toimittajaa tapettiin eilen Afganistanissa talebanien asettamassa väijytyksessä. Johanne Sutton, Pierre Billaud ja Volker Handloik menehtyivät tehdessään työtä, joka oli myös heidän intohimonsa. Heidän rohkeutensa ansiosta meillä kaikilla oli mahdollisuus saada jatkuvasti tietoa Afganistanin tapahtumista. Haluaisin, että osoittaisimme heille kunnioitusta ja ilmaisimme syvän myötätuntomme heidän perheilleen ja työtovereilleen.

Tänä iltapäivänä, vajaa tunti sitten, yhdysvaltalainen matkustajakone syöksyi maahan Queensin kaupunginosassa lähellä New Yorkin John Fitzgerald Kennedyn lentokenttää. Lentokoneessa oli yli 260 matkustajaa ja miehistön jäsentä. Emme tiedä vielä uhrien täsmällistä lukumäärää tai onnettomuuden tarkkoja olosuhteita. Hyvät kollegat, pyydän teitä viettämään minuutin hiljaisuuden kaikkien näiden uhrien muistoksi.

(Parlamentti vietti seisaallaan minuutin hiljaisuuden.)

* * *

Puhemies. – Hyvät kollegat, minulla on suuri ilo toivottaa jälleen keskuuteemme kollegamme Olivier Dupuis, joka oli pidätettynä Laosissa 14 päivää.

(Suosionosoituksia)

Haluan kiittää kaikkia, jotka auttoivat pääsemään tähän onnelliseen lopputulokseen. Yhteydenpidossani niin neuvoston puheenjohtajan, ministeri Michelin, kuin korkea edustaja Javier Solanan kanssa korostin vakavasti ja painokkaasti, kuinka sopimatonta on, että maa, jonka kanssa Euroopan unioni on 29. huhtikuuta 1997 allekirjoittanut yhteistyösopimuksia, pitää 14 päivän ajan pidätettynä Euroopan parlamentin jäsentä ja kolmea muuta Euroopan unionin kansalaista ja yhtä Venäjän kansalaista kunnioittamatta vähääkään ihmisoikeuksia tai yhteistyösopimuksen mukaisia velvoitteita. Kehotan

voimakkaasti Laosin viranomaisia kunnioittamaan demokratian periaatteita, joihin ne ovat sitoutuneet, ja vapauttamaan ehdoita kaikki ne, jotka ovat yhä vangittuina mielipiteidensä vuoksi.

(*Suosionosoituksia*)

1-008

Dupuis (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät ystävät, haluan ensimmäiseksi kiittää jäsen Zimeraytä, joka tuli itse Vientianeen. Heti kun pääsimme puhumaan hänen kanssaan, eli oltuamme pidätettyinä 10 päivää, hän tarjoutui puolustamaan meitä ja kertoi meille toimenpiteistä, joihin te olitte välittömästi ryhtynyt. Hän kertoi meille myös toimista, joita olivat käynnistäneet lukuisat kollegamme, etenkin jäsen Brok sekä ulkoasioiden valiokuntaan kuuluvat kollegat ja ystävät samoin kuin useat muutkin kollegat.

Arvoisa puhemies, haluan vilpittömästi kiittää teitä henkilökohtaisesti sekä kaikkia kollegoita, tunnistan täällä Ignacio Salafrancan, Jules Maatenin ja lukuisia muita. Aloitteen käsittelyä on mielestäni jatkettava, ja se taitaakin olla tämän istunnon esityslistalla. Tilanne Laosissa on murheellinen. Haluan muistuttaa kaikille kollegoille, että olimme maassa puolustamassa viittä unohdettua vankia, joista käytetään ilmaisua *desaparecidos*, mutta heitä on satoja muitakin. Tilanne Laosin vankiloissa on murheellinen, vangeilla ei ole edes oikeutta epäoikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, vaan he kuolevat unohdettuina tapaamatta koskaan perheitään, ja tällainen on valitettavasti yleistä.

Korruptio rehottaa kaikkialla. Tämä on tilanne Laosissa. Toivon, että pääsemme tekemään yhdessä töitä, jotta tilanne saataisiin muuttumaan mahdollisimman pian.

(*Suosionosoituksia*)

1-009

Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen

1-010

Puhemies. – Torstaina 25. lokakuuta pidetyn istunnon pöytäkirja on jaettu.

Onko huomautettavaa?

1-011

Ferber (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, minähän kysyin jo heti talousarvioäänestyksen jälkeen, miten budjettikohdasta B3-306 tarkalleen äänestettiin. Ryhmäni koordinaattori ja minä pyysimme teille kirjoittamassamme kirjeessä, että asia tarkistettaisiin. Emme ole vielä saaneet vastausta. Sen vuoksi esitän tätä pöytäkirjan kohtaa koskevan vastalauseen, jotta asia myös selvitetään kunnolla.

Asian taustasta: olimme äänestäneet yhdestä talousarvion varauksesta – määristä ja selvitysosasta. Niistä oli tarkoitus äänestää yhdessä, ja ainoastaan yhdestä lyhyestä selvitysosasta kappaleesta piti äänestää erikseen. Sitten yhtäkkiä määrästä ja selvitysosasta äänestettiin erikseen. Eihän niin ollut tarkoitus tehdä. Pyydän, että asia tarkistetaan, ja haluan saattaa pöytäkirjaa koskevan varauksen voimaan!

1-012

Puhemies. – Merkitsen asian muistiin, jäsen Ferber.

1-013

Korakas (GUE/NGL). – (FR) Jollen muista väärin, torstaina 25. lokakuuta toimitetussa nimenhuutoäänestyksessä ääneni talousarviota koskevan tarkistuksen 559 toisesta osasta ja etenkin tupakkatuotteille myönnettävästä tuesta kirjattiin virheellisesti.

Äänestin toista osaa, selvitysosaa, vastaan ja rekisterissä lukee, että äänestin sen puolesta.

Lähetin teille tästä kirjeen, ja yksikkönne vahvisti, että asia korjataan. En ole vielä huomannut, että näin olisi tehty. Toivon, että näin tehdään. Halusin kuitenkin ilmoittaa asiasta parlamentille.

1-014

Puhemies. – Tietenkin, jäsen Korakas. Kiitos.

(*Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin.*)¹

1-015

Käsittelyjärjestys

¹ *Parlamentin kokoonpano – Pyyntö Korkasin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiseksi - Vastaanotetut asiakirjat - Määrärahojen siirrot - Vetoamukset:* ks. pöytäkirja.

1-016

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana käsittelyjärjestys. Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 110 artiklan mukaisesti laatiman esityslistaluonnoksen lopullinen versio on jaettu.

Istunnot 12.–15. marraskuuta Strasbourgissa

Tiistai

1-017

Meijer (GUE/NGL). - (NL) Arvoisa puhemies, rautateiden, maanteiden ja sisävesien julkista liikennettä koskeva mietintöni on tiistaina esityslistalla kohdassa 16. Viime kuukausina eri ryhmistä on jatkuvasti kehoitettu nopeuttamaan tai viivyttämään asian käsittelyä. Viime viikolla minulle kerrottiin, että kolme ryhmää, PSE, PPE-DE ja Verts/ALE, olisivat kiitollisia, jos käsittelyä lykättäisiin. Myönnyin tuolloin tähän ajatellen, että muut ryhmät tarvitsivat lisää aikaa asian kunnolliseen käsittelyyn. Kun minulle yllätyksekseni kerrottiin torstai-iltana, että puheenjohtajakokous ei sittenkään ollut päättänyt lykätä käsittelyä, kerroin kaikille parlamentin jäsenille, että olin edelleen valmis lykkäykseen. Tällä välin olen kuitenkin saanut selville, että PPE-DE-ryhmä ei torstai-iltapäivänä puoltanut lykkäystä ja että PSE-ryhmäkään ei enää tarvitse sitä. Lisäksi kahden tänä vuonna jäljellä olevan täysistunnon esityslistat ovat jo täynnä. Nyt kun olen saanut tietää tämän, kirjallinen, tiedoksi annettu tarjoukseni ei ole enää voimassa, ja lähdän siitä, että asia käsitellään huomenna.

1-018

Puhemies. – Kyllä, näin on.

Keskiviikko

Puhemies. – Minulle on toimitettu sosialistien ja liberaalien parlamenttiryhmiä pyyntö siirtää Fiorion mietinnön käsittely Brysselissä 28. ja 29. marraskuuta pidettävään istuntoon.

Kuka haluaa puheenvuoron pyynnön esittäjänä?

1-019

Thors (ELDR). – (SV) Arvoisa puhemies, parlamentin on oltava avoin foorumi, jonka toimintaa kansalaisten on pystyttävä seuraamaan. Parlamentti ei kuitenkaan ole sellainen, jos me käsittelemme esittelijä Fiorin laatimaa mietintöä tällä viikolla, koska se on saatavissa kymmenellä kielellä vasta nyt. En tiedä, mikä tilanne on 11. kielen, tanskan, osalta. Sen alkuperäisen aikataulun mukaisesti, josta puhemieskonferenssi päätti, mietintöä piti käsitellä marraskuun toisen istunnon aikana. Mielestämme mietintöä ei myöskään ole syytä käsitellä ennen esittelijä Caudronin mietintöä. Pyydän sen vuoksi liberaaliryhmän puolesta, että käsittely siirretään marraskuun toiseen istuntoon. Arvoisa puhemies, uskon, että te voitte yhtä hyvin valvoa ryhmien äänestämistä. Ryhmillä on tästäkin asiasta hyvin erilaiset mielipiteet, mutta tärkeintä on, että muu maailma pystyy seuraamaan tapahtumia. Meidän jäsentenkin on pystyttävä muodostamaan käsitys niistä äärimmäisen vaikeista kysymyksistä, joita tässä mietinnössä käsitellään.

1-020

Puhemies. – Jäsen Thors, voin antaa teille selityksen, jota kollegoiden tietoon ei kenties ole saatettu: puheenjohtajakokouksessa päätettiin käsitellä Fiorin mietintöä samaan aikaan kuin Caudronin mietintöä. Samalla päätettiin, että jos äänestyksen toimittamiseksi ei ole sopivia oloja, äänestystä Fiorin mietinnöstä lykätään Brysselissä pidettävään marraskuun toiseen istuntoon. Annan teille tämän tiedon vain valaistakseni asiaa. Jos mietintö otetaan esityslistalle, minä teen päätöksen siitä, voidaanko äänestys toimittaa asianmukaisissa oloissa.

Kuulimme äsken pyynnön esittäjää. Kuka haluaa nyt puheenvuoron pyynnön tukemiseksi?

1-021

Dell'Alba (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, tuen pyyntöä, sillä vaikka puheenjohtajakokouksen niukka enemmistö päätti torstaina, että näistä kahdesta mietinnöstä käydään yhteiskeskustelu, parlamentin ei pidä jättää poliittista päätöstä hallinnollisten yksiköiden varaan. Toisin sanoen tässä annetaan tehtävä, joka on vaikea täyttää. Fiorin mietinnöstä on äänestettävä kaikessa rauhassa, ja siitä on myös keskusteltava kaikessa rauhassa. Mutta jos tarkistusten määräajaksi vahvistetaan tiistai-ilta klo 21 ja hallinnollisten yksiköiden odotetaan kiirehtivän, jotta työjärjestyksestä noudatetaan ja parlamentin jäsenillä on teksti 24 tuntia ennen äänestystä, ryhdytään kilpajuoksuun ajan kanssa, mikä ei ole kunniaksi sen enempää Fiorin mietinnölle kuin parlamentillekaan. Tästä syystä on tuettava – ja tuen radikaalien ystäviensä kanssa – yhteistä ehdotusta lykätä keskustelua, jotta se voitaisiin käydä kaikessa rauhassa.

1-022

Poettering (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, mitä tulee ensinnäkin kielikysymykseen, saamieni tietojen mukaan asia on ollut toistaiseksi kunnossa: kaikki asiakirjat ovat olleet saatavilla kaikilla kielillä. Sitten kollega Dell'Alban huomautukseen. Olen ensinnäkin hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että tämä on poliittinen kysymys, mutta päädyn aivan toisenlaiseen lopputulokseen kuin hän. Tämä ei ole vain poliittinen vaan myös eettinen kysymys, ja sillä on Fiorin mietinnössä suuri merkitys. Olemme olleet koko ajan sitä mieltä, että Fiorin mietintöä pitäisi käsitellä yhdessä molempien Caudronin mietintöjen kanssa.

Arvoisa puhemies, kun juuri äsken päätimme, että komission ja neuvoston kanssa keskustellaan keskiviikkoiltapäivänä klo 15.00, meillä on kyllä aamulla hyvin aikaa keskustella Fiorin mietinnöstä ja molemmista Caudronin mietinnöistä. Muuten mekin olisimme epäilleet, voidaanko kaikki aiheet jättää esityslistalle. Koska neuvoston ja komission kanssa kansainvälisestä tilanteesta käytävä keskustelu järjestetään keskiviikkoiltapäivänä, meidän mielestämme Caudronin ja Fiorin mietintöjä pitäisi käsitellä yhdessä. Tämä on kuitenkin sekä eettinen että poliittinen kysymys, johon on nyt saatava vastaus, ja olisimmekin erittäin kiitollisia, jos asia jätettäisiin näin esityslistalle.

(Suosiosoituksia)

1-023

Puhemies. – Olemme siis kuulleet pyynnön esittäjää, yhtä sen kannattajaa ja yhtä sen vastustajaa. Jäsen Barón Crespo, haluatteko vielä puheenvuoron?

1-024

Barón Crespo (PSE). - *(ES)* Arvoisa puhemies, haluan sanoa, että minulla on oikeus puhua, koska arvoisa kollegani Poettering ei puhunut ainoastaan Fiorin mietinnöstä: hän puhui koko keskiviikon esityslistasta, ja mielestäni minulla on esittelijänä oikeus käyttää puheenvuoro, koska ryhmäni on ehdottanut, että esityslistalle otettaisiin uudestaan keskiviikkoamuksi suulliset kysymykset, jotka aiottiin aluksi esittää neuvostolle tästä tärkeästä kysymyksestä, ennen kaikkea, jos ajatellaan kaikkea sitä vapaa-aikaa, joka meillä kuulemma on. Arvoisa puhemies, haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni esittääkseni jyrkän vastalauseeni, ja pyydän teitä välittämään sen neuvostolle, koska neuvoston edustaja antoi puheenjohtajakokouksessa epätasällista ellei suorastaan väärää tietoa neuvoston kokouksista.

Oikeus- ja sisäasioista vastaava neuvosto kokoontuu suunnitelmien mukaan tämän viikon perjantaina, mutta neuvoston edustaja sanoi puheenjohtajakokouksessa, että se kokoontuisi 7. joulukuuta. Epätasällista tietoa hetkellä, jolla parlamentissa nähdään erityistä vaivaa, jotta terrorisminvastainen lainsäädäntö voidaan käsitellä kiireellisenä. Tämä on mielestäni huolestuttavaa, koska se on johtanut meitä kaikkia haitanneeseen hämmennykseen.

Tämä oli ensimmäinen asiani, joka koski jäsen Poetteringin havaitsemaa keskiviikkoamun väljää esityslistaa.

Arvoisa puhemies, toiseksi minusta on huomattava poliittinen virhe alistaa Caudronin lainsäädäntöä koskeva mietintö kysymykselle, jolla on eettisiä vaikutuksia meihin kaikkiin, ei vain yhteen ryhmään, koska meidän täytyy työskennellä meille kuuluvien asioiden eli lainsäädäntöhankkeen parissa.

Muihin asioihin voidaan suhtautua ennakkosuunnitelmien mukaan täysin rauhallisesti, ja meillä on riittävästi aikaa käsitellä Fiorin mietinnön kaltaisia tärkeitä aiheita ilman, että asioiden käsittelyn pitäisi välttämättä tapahtua kiireellisesti. Kannatamme sen takia, että asiasta keskustellaan marraskuun toisessa istunnossa niin kuin alun perin aiottiin.

1-025

Puhemies. – Jäsen Barón Crespo, kaikki on kuten pitääkin, sillä pyynnöllä oli kaksi esittäjää. Oli siis perusteltua kuulla kahta sen kannattajaa ja tasapuolisuuden vuoksi annan puheenvuoron seuraavaksi jäsen Lannoyelle, joka ymmärtääkseni vastustaa pyyntöä.

1-026

Lannoye (Verts/ALE). – *(FR)* Arvoisa puhemies, toisin kuin jäsen Barón Crespo, olen sitä mieltä, että Caudronin mietintö edellyttää keskustelua Fiorin mietinnöstä. Selitän tämän: ihmisgenetiikkaa käsittelevä väliaikainen valiokunta on perustettu, miksi? Koska on tärkeitä eettisiä ongelmia, ja uskon, että kaikki tietävät sen. Emme mielestäni voi ottaa asianmukaisesti kantaa tutkimusohjelmiin, jotka sitovat meitä useiksi vuosiksi ja joissa eettiset näkökohdat ovat keskeisiä, ja äänestää vasta sen jälkeen Fiorin mietinnöstä, joka menettäisi näin merkittävän osan poliittisesta vaikutuksestaan. Mielestäni olisi siis johdonmukaisuuden nimissä parlamentin työn kannalta parempi äänestää yhtä aikaa Fiorin ja Caudronin mietinnöistä. Olen kuitenkin samaa mieltä siitä, että jos tekniset edellytykset eivät täyty, on parempi lykätä äänestystä kuin toimittaa se epätydyttävissä olosuhteissa. Meidän on mielestäni kunnioitettava parlamentin jäseniä.

1-027

Puhemies. – Järjestän siis äänestyksen sosialistien ja liberaalien ryhmien pyynnöstä lykätä Fiorin mietinnön käsittelyä.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

Minulle on toimitettu Euroopan sosiaalidemokraattisen puolueen ryhmän pyyntö aikaistaa tälle viikolle keskustelu rikosoikeudellisista seuraamuksista ja yhteisön oikeudesta, joka on tällä hetkellä merkitty keskiviikon 28. marraskuuta esityslistalle.

1-028

Watson (ELDR), kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja. – *(EN)* Arvoisa puhemies, minulla on kunnia toimia valiokunnan puheenjohtajana, ja pyytäisin, että kyseinen aihe otettaisiin tämän viikon esityslistalle, sillä toisin kuin puheenjohtajakokoukselle viime viikolla ilmoitettiin, oikeus- ja sisäasioita

käsittelyä neuvosto keskustelee aiheesta tämän viikon perjantain kokouksessaan. Tänä iltana kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta hyväksyy tekstin, joka on laadittu yhteistyössä talousarvion valvontavaliokunnan sekä ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan kanssa ja joka tarjoaa käsittääksemme vahvan pohjan parlamentin päätöslauselmalle aiheesta. Jos tekstistä ei ole mahdollista keskustella neuvoston kanssa täysistunnossa, pyydämme lupaa välittää se täysistunnolle suositusluonnoksena torstaina toimitettavaa äänestystä varten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan ja parlamentin työjärjestyksen 94 artiklan mukaisesti.

1-029

Barón Crespo (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, kuultuani puheenjohtaja Watsonin – jonka toivon toimivan pitkään kansalaisvapauksien valiokunnan puheenjohtajana, koska hän on siinä oikein hyvä – selityksen, ryhmäni peruuttaa ehdotuksensa ja yhtyy puheenjohtaja Watsonin esitykseen.

1-030

Puhemies. – Vastustetaanko jäsen Watsonin ehdotusta?

(Parlamentti hyväksyi ehdotuksen.)

Torstai

Puhemies. – Klo 12 äänestettävien tekstien suuren määrän vuoksi ehdotan, että aikaistamme äänestystä puolella tunnilla, eli aloitamme äänestykset klo 11.30. Tämä on mielestäni tarpeellista, vaikka Fiorin mietinnöstä ei äänestetä.

Mitä tulee keskusteluun tärkeistä, ajankohtaisista ja kiireellisistä aiheista, minulle on toimitettu Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän pyyntö lisätä 4 kohta "Tulvat Algeriassa". Ehdotan, että lisäämme tämän kohdan aiheeseen 3 "Michelle-hirmumyrsky Nicaraguassa ja Kuubassa" ja nimeämme aiheeksi "Luonnonkatastrofit".

1-031

Barón Crespo (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, mikäli se on mahdollista, haluaisin lisätä suullisen tarkistuksen: Michelle-hirmumyrsky Nicaraguassa, Kuubassa ja Hondurasissa, koska siellä se aiheutti eniten vahinkoa.

1-032

Puhemies. – Olette aivan oikeassa. En usko, että kollegat vastustavat tätä, ja voimme siis tehdä niin.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

Käsittelyjärjestys vahvistettiin.¹

1-033

Menettelyä koskevat puheenvuorot

1-034

Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, tämän päivän brittilehdistön mukaan Ranskan turvallisuuspalvelu on pidättänyt viikonloppuna kuusi Algerian kansalaista. Heillä väitetään olevan yhteyksiä terroristijärjestö al-Qaidaan, ja viideltä viime vuonna pidätetyltä henkilöltä löytyi Euroopan parlamentin ja Strasbourgin katedraalin pohjapiirroksat. Kun otetaan huomioon, että kuluva istuntojakso pidetään nyt pian tuon tapahtuman jälkeen samojen tilojen läheisyydessä, mitä tietoja puhemiehellä on pidätettyjen vihamielisistä aikeista parlamenttia kohtaan? Mihin ylimääräisiin turvatoimiin aiotaan ryhtyä meidän suojelemiseksi tässä epäluulon täyttämässä ilmapiirissä nyt, kun New Yorkissa on jälleen tänä iltana pudonnut yksi vuorolentokone? Minä esimerkiksi pääsin tänä iltana sisälle parlamenttiin joutumatta edes esittämään kulkulupaani. Millaisiin turvatoimiin voidaan ryhtyä meidän suojelemiseksi tuollaisilta vaaroilta?

1-035

Puhemies. – Jäsen Tannock, voitte uskoa, että olen kiinnittänyt hyvin tarkasti huomiota tietoon, johon viittasitte. Minulle vakuutettiin, että terroristien hallussa olleet pohjapiirroksat koskivat vain Strasbourgin katedraalia ja joulumarkkinoita. Tämä tietenkin kehottaa meitä olemaan entistä varovaisempia, ja annankin puheenvuoron suoraan jäsen Balfelle, joka osaa kertoa teille, mitä olemme tehneet turvatoimien vahvistamiseksi.

1-036

Balfe (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, minulla ei ole näistä pidätyksistä sen enempää tietoa kuin teillä. Kukaan ei ole ilmoittanut minulle niistä, mutta olen varma, että saan tietoa tämän illan kuluessa, ja ilmoitan sitten asiasta jäsen Tannockille. Haluaisin kuitenkin huomauttaa, että vaikka suhtaudumme myönteisesti lisärakennusten uuteen turvallisuusjärjestelmään, tämän rakennuksen on palveltava jäsenten etuja. Toivon puhemiehistön käsittelyä turvallisuuskysymystä, sillä aivan liian monen jäsenen vierailijoille ja muille ryhmille aiheutuu suurta haittaa tavasta, jolla sääntöjä nykyisin sovelletaan. Sääntöjä voitaisiin soveltaa hieman aiempaa hienovaraisemmin. Toivon, että kykenemme tekemään niin.

¹ Muista esityslistaan tehdyistä muutoksista – Kiireellistä käsittelyä koskevat pyynnöt: ks. pöytäkirja.

Tannockin esittämästä kysymyksestä sanoisin, että katson, mitä voin tehdä, ja tiedotan sitten asiasta hänelle ja parlamentille.

1-037

Puhemies. – En usko, että puhemiesihistön tarpeelliseksi katsomat turvatoimet häiritsevät ainakaan jäsen Tannockia.

Voin kertoa, että useat kollegat ovat kysyneet meiltä tätä asiaa. Näinä äärimmäisen vaikeina aikoina ei voi olla liian varovainen.

1-038

Krivine (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan puhua lyhyesti yhden israelilaisen kollegamme, kansanedustaja Bicharan, tapauksesta. Knesset on pidättänyt hänen parlamentaarisen koskemattomuutensa, koska hän esitti julkisesti poliittisia mielipiteitä. Seuraamus loukkaa mielestäni parlamentaarista koskemattomuutta, sillä missään maassa ei kansanedustajia voida rangaista poliittisten mielipiteiden ilmaisemisesta. Kansanedustaja Bichara on mielestäni Israelin ja Palestiinan kansojen välisissä suhteissa keskeisessä asemassa oikeudenmukaisen ratkaisun löytämiseksi tähän konfliktiin, ja mielestäni olisi tärkeää, että välittäisitte Israelin viranomaisille Euroopan parlamentin huolen tällaisesta toimenpiteestä, joka on Israelin ja Euroopan unionin välillä tehdyn sopimuksen vastainen vapauksien loukkaaminen.

1-039

Puhemies. – Tarkastelemme tapausta huolellisesti.

1-040

Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, kiitos niistä solidaarisuuden sanoista, jotka osoititte Algerialle istunnon alussa. Sanotaan, että hädässä ystävä tunnetaan. Nyt on mielestäni oikea hetki todistaa ystävyysomme Algerin kansaa kohtaan tarjoamalla sille kiireellistä, monimuotoista ja tuntuvaa apua Algeriin ja Pohjois-Algeriaan iskeneiden rannasateiden aiheuttamien valtavien tuhojen korjaamiseksi.

Tällainen luonnonkatastrofi on aina suuri onnettomuus väestöille, etenkin heikoimmassa asemassa oleville, mutta nyt on lisäksi kyse maasta, jota ovat jo koetelleet äärimuslimien terrorismi, talouskriisi ja poliittinen kriisi, joka murentaa toivoa.

Ryhmäni pyytää siis, että unioni kokoaa rahat, joita tarvitaan välittömästi kärsineiden auttamiseksi, ja toiseksi uskomme, että sekä viranomaisten ja parlamentin että Algerian siviiliyhteisön pätevien edustajien on vedettävä tästä murhenäytelmästä johtopäätökset prioriteettien asettamiseksi tulevaa yhteistyötä varten.

Arvoisa puhemies, jos sallitte, haluaisin ilmoittaa eräästä toisesta asiasta, kun sitä ei otettu kiireellisten asioiden listalle. Asia koskee Leila Zanan tapausta. Ryhmäni työvaliokunta vieraili juuri Ankarassa. Halusimme tietenkin tavata Saharov-palkinnon saajan, mutta tämä kiellettiin meiltä jyrkästi, ja lisäksi meille todettiin erittäin ikävä asia Saharov-palkinnosta: näinä terrorismin torjunnan leimaamina aikoina Leila Zanalta ei voida antaa mitään kunnianosoitusta.

Kollegoiden oli mielestäni syytä saada tämä tieto, ja toivoisin tiedon saavuttavan myös komission, joka laatii parhaillaan välikertomusta Turkin ja Euroopan unionin välisistä suhteista.

1-041

Purvis (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, sillä aikaa kun jäsen Dupuis'ta pidäteltiin Laosissa viime viikolla, useita kollegojanne, minä mukaan lukien, pidäteltiin Brysselin lentokentällä kahdeksan tuntia, klo 15:stä klo 23:een, Belgian hallituksen kieltäytyessä takaamaan Euroopan kansalaisten, myös parlamentin jäsenten, vapaan liikkuvuuden kaikkialla Euroopassa. Emme päässeet lähtemään Brysselistä ollenkaan, vaan meidän oli palattava takaisin, ja lopulta lähdimme Charleroin kentältä seuraavana päivänä. Kotimatkan kesti 23 tuntia.

Voisitko ottaa yhteyttä Belgian hallitukseen ja lisäksi myös muihin hallituksiin kaikkien Euroopan kansalaisten, ei pelkästään parlamentin jäsenten, vapaan liikkuvuuden oikeuden takaamiseksi Euroopassa ja jotta viranomaiset käsitelisivät asianmukaisesti lentokenttien perusteettomia ja laittomia sulkuja?

1-042

Puhemies. – Jäsen Purvis, teen sen mielelläni.

1-043

Sánchez García (ELDR). - (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa teille, että viime heinäkuussa esitin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan mukaisesti unionin ministerineuvostolle kysymyksen, joka koski Saharan kansanäänestystä ja eräitä Euroopan unionin ulkopoliittikan korkean edustajan Solanan lausuntoja.

Muutama viikko sitten eräät Yhdistyneisiin Kansakuntiin kuuluvat Euroopan unionin jäsenvaltiot keskustelivat Euroopan unionin Saharaa koskevasta yhteisestä kannasta. Kävi niin, että Ranska irrottautui puheenjohtajavaltio Belgian ehdotuksesta ja vaati, että hyväksytyksi tulisi linja, jota unionin neuvoston 10. lokakuuta minulle antama vastaus ilmentää.

Toistaiseksi en ole saanut tuota vastausta. Puhuttiin jopa diplomaattisesta välikohtauksesta, kriisistä Espanjan ja Ranskan sekä Espanjan ja Marokon välillä.

Haluan tehdä selväksi kaksi asiaa: ensinnäkään tarkoituksenani ei ole koskaan ollut aiheuttaa diplomaattista välikohtausta sen enempää Espanjan ja Ranskan kuin Espanjan ja Marokonkaan välillä. Toisena huolenaiheenani on, ettei neuvosto ole avoin parlamenttia kohtaan, sillä en ole saanut virallista vastausta kysymykseeni.

1-044

Read (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, kuten varmaan tiedättekin, Strasbourgin kaupunki on oman kotikaupunkini Leicesterin ystävyyskaupunki. Leicesterin kaupunginjohtaja, kaupunginvaltuutettu John Allen ja hänen puolisonsa rouva Allan ovat saapuneet viralliselle lehterille. Ystävyyskaupunkitoiminta merkitsee poliittisesti ja sosiaalisesti tärkeää liittoa, ja toivon todella, että toivotatte kaupunginjohtajan ja hänen puolisonsa tervetulleiksi tänne Strasbourgiin.

(Suosionosoituksia)

1-045

Harbour (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kehottaisin teitä kiinnittämään huomiota BBC:n viime viikolla paljastamaan raporttiin Euroopan unionin ja Itä-Afrikan välillä käytävästä lapsikaupasta. Tämä oli hyvin järkyttävä uutinen, ja aion lähettää raportin yksiköillenne. Pyytäisin teitä niiden parlamentin kollegojeni puolesta, joiden tiedän kantavan suurta huolta näistä kysymyksistä, ottamaan tämän ongelman esiin komission ja jäsenvaltioiden kanssa, ja tiedustelin, voidaanko kaikkialla Euroopan unionissa ryhtyä toimiin, jotta voitaisiin tehdä loppu hyvin köyhistä maista kotoisin olevien nuorten törkeästä hyväksikäytöstä.

1-046

Korakas (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, haluan jälleen kerran tuomita jo muutamia päiviä, jopa viikkoja jatkuneet kauheat pommitukset, joissa on kuollut siviiliväestöä ja tuhoutunut jopa sairaaloita. Valitettavasti maittemme hallitukset tukevat näitä pommituksia.

Olemme erityisen huolissamme amerikkalaisten päättäjien lausunnoista, joiden mukaan hyökkäyksellä ei enää tähdätä bin Ladenin pidättämiseen, vaan pyritään tuhoamaan al-Qaida-järjestö, jonka olinpaikasta ei ole tietoa. Olemme myös huolissamme uusien valtioiden mukaantulosta sotaan. Nämä tapahtumat paljastavat USA:n varsinaiset tavoitteet: syyskuun 11. päivän iskun varjolla USA koettaa toteuttaa jo aiemmin laadittua suunnitelmaa, jonka avulla se voisi hallita tätä niin tärkeää aluetta ja käyttää aseitaan.

Kansalaisten vastustus maissamme ja USA:ssa on onneksi kuitenkin lisääntynyt. He vaativat kauhean hyökkäyksen välitöntä keskeyttämistä sekä sitä, että maittemme hallitukset eivät toteuttaisi suunnitelmiaan joukkojen lähettämisestä Afganistaniin. Arvoisa puhemies, me Kreikan kommunistiseen puolueeseen (KKE) kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet tuemme vastustavaa liikehdintää kaikin tavoin, ja jotta väärydet saataisiin loppumaan, toivomme niiden leviävän yhä laajemmalle.

1-047

Paasilinna (PSE). - Arvoisa puhemies, puutun siihen, että täällä ei vielääkään televisiojärjestelmässä näy Suomen televisiokuvaa eikä kuulu ääntä. Olemme syyskuun alusta lähtien puuttuneet tähän asiaan neljä eri kertaa: ensin puhumalla, sitten sähköpostilla, sen jälkeen kaikki suomalaiset jäsenet allekirjoittivat ja lähettivät kirjeen kvestoreille 2. lokakuuta ja sitten vielä lokakuun ensimmäisessä istunnossa otin asian esille. Yhteenkään näistä pyynnöistä ei ole tullut minkäänlaista vastausta. On aivan kuin puhuisi Siperialle. Suomi on tekniikan huippumaa, ja meitä hävettää tällainen käytös. Pyydän, että te puututte nopeasti tähän asiaan, sillä maailmassa tapahtuu niin paljon, että tämä ainoa jäsenvaltio, joka on jätetty informaation ulkopuolelle, tulee saada heti mukaan.

1-048

Puhemies. - Olen itsekin erittäin hämmästynyt tästä. Muistan suomalaisten kollegojen puhuneen asiasta, ja luulin, että ongelma oli ratkaistu aikoja sitten. Vakuutan teille joka tapauksessa, että muistutan asiasta kvestoreille, joista en näe tällä hetkellä yhtään salissa. Pidän tätä asiaa hyvin tärkeänä, ja se on korjattava mitä pikimmiten.

1-049

Santini (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, kuten aikaisemminkin todettiin, tämä viikko ei ole todellakaan ollut mikään tavanomainen täysistuntoviikko. Sotatoimet ovat olleet käynnissä kaksi kuukautta, ja tätä kammottavaa sotaä käydään terrorismia vastaan; tästä aamusta lähtien Italian Yhdysvalloille osoittama tuki ja yhteisvastuu merkitsee konkreettista osallistumista, nimittäin italialaiset sotilasjoukot liittyvät tänään aktiivisesti Yhdysvaltojen joukkoihin ja kaikkiin Euroopan unionin sotilasjoukkoihin, jotka ovat konkreettisesti sitoutuneet tähän hirmutekojen vastaiseen sotaan. Kun otamme huomioon nämä tapahtumat, joihin meidän ei missään nimessä pidä tottua tai sopeutua, esityslistalla oleva ehdotus on minusta suoraan sanottuna liian laimea: komissio antaa tiedonannon keskiviikkona.

Arvoisa puhemies, odotukseni olivat hiukan suuremmat! En tiedä, mitä kollegoilleni tapahtuu, mutta kun minä palaan kotiini, ympärilläni olevat Euroopan kansalaiset, omat maamieheni, kysyvät minulta yhtä ainoaa asiaa, eli mitä me täällä parlamentissa ajattelemme tämänhetkisistä tapahtumista? He kysyvät, mitä voimme mahdollisesti sanoa heitä

rauhoitellaksemme tai kertoaksemme, mistä olemme huolissamme. Niinpä Belgian varapääministeri Durantin – sanon tämän kaikella kunnioituksella häntä kohtaan – keskusteluun osallistuminen on minusta jokseenkin riittämätön ele, sillä hänen toimialansa on liikenne, eikä sota, ja hän saa varmasti luettavakseen tekstin, jonka laatimiseen puhemies on paneutunut toden teolla. Toistan, että tällaisella hetkellä minusta on loukkaus parlamenttia kohtaan, että Belgian pääministeri ei saavu paikalle. Arvoisa puhemies, ehdotan lisäksi, että te tarkistatte, onko tänne mahdollista kutsua myös Javier Solana: juuri hän on meidän ulkopoliittinen edustajamme, ja juuri hänen pitäisi ja pitää antaa meille selkeää, konkreettista ja teknistä tietoa. Emme voi tyytyä pariin hyväntahtoiseen julkilausumaan, joissa asiasta esitetään poliittinen kanta. Olemme sodassa, mutta minusta vaikuttaa, että jotkut eivät ole vielä ehkä ymmärtäneet tämän tapahtuman laajuutta ja elämämme ajan merkitystä.

Osoittaakseni puheenvuoroni konkreettisuuden pyydän teitä – mikäli aikaa vielä on – kutsumaan korkea edustaja Solanan parlamenttiin, jotta hän kertoisi meille, mitä Afganistanissa todella tapahtuu ja jotta hän kertoisi meille paitsi sotilaallisten operaatioiden yksityiskohdista myös toimista, joita me kaikki yhdessä teemme humanitaarisella rintamalla sodan runteleman väestön auttamiseksi.

1-050

Alysandrakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme erityisen huolestuneita saamastamme tiedosta, jonka mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksessa valmistellaan kiireellisesti lakia, joka sallii terrorismista epäiltyjen henkilöiden pidättämisen ilman aikarajoituksia. On myös käynyt ilmi, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa suunnitellaan irtisanoutumista Euroopan ihmisoikeussopimuksesta, jossa kielletään kansalaisten pidättäminen ilman oikeudenkäyntiä.

Edellä mainitun suuntauksen lisäksi erityisen vaarallisilta vaikuttavat sekä USA:n kongressissa äänestetty, pidätysoikeuksia laajentava terrorismin vastainen laki että Euroopan unionissa laaditut suunnitelmat (pidätysmääräys, terrorismin käsitettä koskeva määritelmä, poliisiyhteistyön vahvistaminen). Valitettavasti tämä suuntaus vahvistaa sitä käsitystämme, että imperialistiset voimat hyödyntävät syyskuun 11. päivän julmaa iskua selvittääkseen välejä kansainvälisellä areenalla, mutta myös nujertaakseen sisäisen vastustajansa ja kaventaakseen yksilöllisiä ja yhteiskunnallisia oikeuksia.

On kuitenkin ilahduttavaa, että niin American Civil Liberties Union kuin monet muutkin, muun muassa amerikkalaiset ja brittiläiset ihmisoikeusjärjestöt, tuomitsevat jyrkästi nämä toimet. Ainoastaan kansalaisten vastalauseet ja yhdistynyt kansalaisliike voivat käytännössä estää tämäntapaisten lakien käyttöönoton ja niiden leviämisen koko Euroopan mantereelle.

1-051

MacCormick (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, käytän nyt työjärjestyspuheenvuoron. Olisi harmillista, ellei yksikään Isosta-Britanniasta kotoisin oleva jäsen vaivautuisi kertomaan jäsen Alyssandrakisille, että mekin olemme hyvin huolissamme tästä lakiehdotuksesta ja toivomme, ettei se menisi läpi ilman vastarintaa.

1-052

Lynne (ELDR). - (EN) Arvoisa puhemies, kun kerran ilmoititte, että äänestykset alkavat torstaina klo 11.30, kertoisitteko myös, mitä tapahtuu Euroopan vammaisten teemavuotta koskevalle mietinnölleni? Olisi kovin epäoikeudenmukaista, jos vammaisten oikeuksia koskevan mietinnön käsittely siirrettäisiin takaisin torstai-iltapäivään, jolloin suurin osa jäsenistä ei enää ole paikalla, joten he eivät olisi täällä myöskään äänestämässä.

Olemme melkoisesti laiminlyöneet parlamenttiin pääsyä koskevien vammaisten oikeuksien käsittelyä. Osoittaa taholtamme suurta tietämättömyyttä vammaisten ongelmista, jos emme osoita edes vähäistä kunnioitusta heitä kohtaan ja ajoita tätä keskustelua sellaiseen ajankohtaan, jolloin jäsenet ovat paikalla keskustelemassa ja äänestämässä tästä tärkeästä aiheesta.

1-053

Puhemies. – Jäsen Lynne, ymmärrän teitä hyvin, mutta tiedätte hyvin, ettei äänestyksen aikaistaminen puolella tunnilla vaikuta siihen, ettei mietintöänne voida käsitellä aamupäivällä. Esityslistasta näette – se on tässä edessäni – että mietintöänne ennen käsitellään neuvoston ja komission julkilausumaa taloudellisesta tilanteesta ja työllisyystilanteesta, Figueiredon mietintöä ja Bowmanin mietintöä. Mietintöänne ei siis olisi mitenkään ehditty käsitellä klo 10–12. Olen hyvin pahoillani tästä, mutta tuotte ongelman aivan aiheellisesti esiin.

1-054

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saaminen yleisön tutustuttavaksi

1-055

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana Maij-Weggenin laatima perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietintö (A5-0349/2001) Euroopan parlamentin työjärjestyksen mukauttamisesta Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 säännöksiin (2001/2135(REG)).

1-056

Maij-Weggen (PPE-DE), esittelijä. - (NL) Arvoisa puhemies, tällä viikolla me täällä Euroopan parlamentissa saatamme "hallinnon avoimuutta" koskevan asetuksen käsittelyn väliaikaisesti päätökseen. Teknisin termein asetuksen nimi on "asiakirjojen saaminen tutustuttavaksi", mutta kansan suussa se on saanut toisen nimen. Toukokuussa saatoimme päättää asetuksen käsittelyn kuukausia kestäneiden neuvoston ja komission kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen niin, että sen sisällöstä tuli myönteinen. Minulle itselleni se oli tärkeä hetki, koska olen vuosikausia ponnistellut sen puolesta, että Euroopan unioniin saataisiin enemmän avoimuutta.

Asetuksen mukaan jokaisen toimielimen, komission, neuvoston ja parlamentin on huolehdittava, että niiden omat työjärjestykset, toimintaohjeet ja kokoussäännöt on joulukuun 3. päivään mennessä muokattu asetuksen mukaisiksi. Meille parlamentissa tämä merkisi, että meidän oli tutkittava omaa työjärjestystä perusteellisesti selvittääksemme, tarvittiinko siihen vielä parannuksia. Meistä tuntuu usein, että juuri komissio ja neuvosto epäonnistuvat tällä alalla, mutta olemme todenneet, että meidän työjärjestyksessämmekin on vielä yhtä ja toista tarkistettavaa. Arvoisa puhemies, kun puhun "meistä", haluan korostaa, että haluan sisällyttää tähän myös esittelijäkollegani Cashmanin, jonka kanssa olen tehnyt tiivistä yhteistyötä. Arviointi on suoritettu perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa, mutta myös kansalaisvapauksien ja -oikeuksien valiokunnassa. Se on johdonmukaista, sillä nämä molemmat valiokunnat tekivät yhteistyötä myös aikaisemmassa vaiheessa. Kiitän kollega Cashmania lämpimästi siitä rakentavasta tavasta, jolla olemme koko ajan pystyneet neuvottelemaan asioista.

Mitkä ovat ne ehdotetut tarkistukset työjärjestykseen, joille pyydämme tukeanne? Kyse on ennen kaikkea kaikkien Euroopan unionin alueen kansalaisten, siis myös kolmansien maiden kansalaisten, oikeudesta saada Euroopan parlamentin asiakirjat tutustuttavaksi. Oikeus oli jo vahvistettu Euroopan unionin kansalaisille, mutta ei EU:hun rekisteröidyille kolmansien maiden kansalaisille. Tässä asiassa tarvitaan siis laajennusta, jota ei tähän mennessä ole ollut olemassa. Tämä sopii muuten yhteen Yhdysvaltain tiedonsaantioikeutta koskevan lain (*Freedom of Information Act*) kanssa. Emme siis ole tekemässä mitään erikoista.

Toinen kohta: määritelmää niiden asiakirjojen osalta, jotka tulevat kysymykseen avoimuutta ajatellen, on laajennettava asetuksen mukaan nykyiseen työjärjestykseen verrattuna. Avoimuuden täytyy koskea kaikkia parlamentin asiakirjoja, siis myös valmistelevia tekstejä, kuten esittelijöiden tai parlamentin valtuuskuntien valmisteluasiakirjoja. Määritelmän piiriin eivät kuulu parlamentin jäsenten henkilökohtainen kirjeenvaihto tai ryhmien sisäiset asiakirjat, koska ne eivät ole parlamentin virallisia asiakirjoja. Tästä on olemassa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamia tuomioita, ja niitä meidän täytyy ja toki haluamme kunnioittaa.

Asetuksen kolmas vaatimus, josta työjärjestyksessämme ei säädetä, on vaatimus saada aikaan kaikkien julkisten asiakirjojen rekisteri ja tosiaankin rekisteröidä kaikki asiakirjat nimellä ja numerolla. Rekisterin on lisäksi oltava käytettävissä Internetissä ja haettavissa sitä kautta. Tässä vaaditaan varmaankin jonkin verran ponnisteluja, ja siksi toimielimillä onkin vaatimuksen toteuttamiseen aikaa kesäkuuhun asti. Meidän on vain toivotettava ryhmällemme ja siihen kuuluvalla varapääsihteerille voimia tämän tehtävän suorittamisessa, sillä kaikkien näiden asioiden järjestelmällinen arvioiminen on vielä melkoinen tehtävä. Kesäkuussa tarkastamme, onko kaikki kunnossa.

Neljäs vaatimus, josta nykyisessä työjärjestyksessämme ei säädetä, on parlamentin puhemiehistön pöytäkirjojen julkisuus. Se ei voi olla kovin suuri ongelma, koska pöytäkirjoista tulee jo nyt julkisia tietyn ajan kuluttua. Se ei kuitenkaan ole ollut työjärjestyksemme mukaan pakollista, ja tuo velvoite täytyy nyt ottaa asianmukaisesti työjärjestykseen. Neuvoisin muuten julkistamaan pöytäkirjat vielä hiukan nykyistä aikaisemmin. Ja muuten: kokousta seuraavana iltapäivänä koko parlamentti tietää kyllä, mistä siellä on puhuttu.

Arvoisa puhemies, sitten viidennen kohtaan. Meillä parlamentissakin tunnetaan vielä sellaisten suljetuin ovin pidettävien kokousten ilmiö, joissa käsitellään arkaluonteisia asioita. Ehdotuksemme mukaan suljetuin ovin pidettävät kokoukset sallitaan edelleen, mutta pöytäkirjoihin on sovellettava asetuksen 4 ja 9 artiklaa. Kaikki mikä ei kuulu niiden piiriin on julkistettava pöytäkirjojen kautta. Näin voidaan, niin toivon, saada valiokunnat olemaan tarpeettomasti julistamatta kokouksia suljetuin ovin pidettäväksi.

Viimeinen kohta koskee komission, neuvoston ja parlamentin neuvotteluja erimielisyyksien ilmetessä. Parlamentin on oltava mukana neuvotteluissa, ja meistä tuntui parhaalta ratkaisulta nimetä Euroopan parlamentin varapuhemies nimenomaisesti tähän tehtävään. Haluaisimme myös saada tämän vahvistetuksi työjärjestyksessä, jotta on selvempää, kuka asiasta on vastuussa.

Arvoisa puhemies, nämä olivat tärkeimmät työjärjestykseen tehtävät tarkistukset. Lopullisessa äänestyksessä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan suuri enemmistö oli näiden tarkistusten takana. Niitä ei ole kovin paljon ja siksi uskon, että pääsemme täälläkin hyvään lopputulokseen. Lisäksi on jätetty neljä tarkistusta, yksi niistä on minun ryhmältäni ja kolme vihreiltä. Oman ryhmäni tarkistuksen kanssa minulla esittelijänä ei ole juurikaan ongelmia. Vihreiden tarkistuksia meidän vielä tarkasteltava huolellisesti, sillä ei ole mitään mieltä mennä pidemmälle kuin

asetuksen säännöksissä mennään. Näistä asioista meidän olisi pitänyt säätää asetuksen yhteydessä, joten olen taipuvainen sanomaan "ei" näille tarkistuksille.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan sanoa, että tämä asetus ja meidän työjärjestyksemme muuttaminen ovat erittäin tärkeitä, koska kansalaisemme saavat näin enemmän parlamenttimme ja koko Euroopan unionin sisäisiä asiakirjoja tutustuttavakseen, ja avoimuus siis lisääntyy. Samalla lisääntyy myös kansalaisten luottamus, ja sille meillä on kyllä käyttöä. Se on hyvä asia, joten toivon, että hyväksymme tämän työjärjestyksen tiistaina.

1-057

PUHETTA RYHTYI JOHTAMAAN
varapuhemies VIDAL-QUADRAS ROCAS

1-058

Cashman (PSE), kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija - (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä Maij-Weggeniä hänen kommentistaan. Olen nauttinut kovasti siitä tavasta, jolla olemme tehneet yhteistyötä aiheen parissa, ja totean tyytyväisenä, että työ, jota Maij-Weggen tehnyt mietinnön eteen, ilmentää yhteistä panostamme. Olen samaa mieltä myös siitä, mitä hän on todennut tarkistuksista.

Ennen puheenvuoroni jatkamista haluaisin ilmoittaa toiveeni siitä, että komission yksiköt päättäisivät, onko vihreiden ryhmän esittämä tarkistus 17 hyväksyttävissä, koska sillä pyritään asetuksen muuttamiseen. Tarkistuksessa kehoitetaan parlamenttia hyväksymään arkaluonteisten tietojen ja asiakirjojen määrittämistä koskevat perusteet. Nyt tuo arkaluonteisia asiakirjoja koskeva määritelmä sisältyy kyseisen asetuksen 9 artiklaan, jossa viitataan 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaan.

Haluan vielä kerran kiittää Maij-Weggeniä hänen johdonmukaisesta tavastaan lähestyä seurattavuutta ja avoimuutta. On aivan oikein, että teemme muutoksia työjärjestykseen siten, ettemme vain mukaudu asiakirjojen saatavuutta koskevaan asetukseen vaan että kansalaiset, joita väitämme edustavan, voisivat alkaa pitää toimintaamme julkisena.

Sen vuoksi katson tärkeäksi – kun komission jäsen Barnier on kerran läsnä – viitata joihinkin huolenaiheisiin, jotka koskevat kyseisen asetuksen voimaantuloa 3. joulukuuta 2001. Asetuksen voimaantulon jälkeen kansalaisten oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin ei ole enää mikään harkinnanvarainen myönnytys vaan perusoikeus, joka on kirjattu EY:n perustamissopimuksen 255 artiklaan. Koska EY:n perustamissopimuksessa ei ole muuta oikeusperustaa asiakirjojen saatavuudelle, 255 artiklaa koskeva asetus luo puitteet kaikelle muulle sekundaarilainsäädännölle ja toimielinten työjärjestyksille, joiden olisi oltava sopusoinnussa tuon lainsäädännön kanssa. Sen vuoksi komission vastuulla on tehdä muodollisia ehdotuksia sellaisen sekundaarilainsäädännön kumoamiseksi tai muuttamiseksi, joka ei ole kyseisen asetuksen 18 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen periaatteiden ja rajoitusten mukainen. Tämä on äärimmäisen tärkeää, jos haluamme saattaa asetuksen voimaan.

Samoin mitä tulee toimielinten ja elinten sekä virastojen laajaan määritykseen, edellä mainitun asetuksen johdanto-osan 8 kappale ja yhteinen julkilausuma antavat komissiolle valtuudet tarkistaa virastojen sääntöjä ja tarvittaessa ehdottaa muutoksia mahdollisimman pian.

Toimielinten välisestä komiteasta – kaikki nämä kysymykset ovat tärkeitä, jos aiomme hyväksyä työjärjestykseen tehtävät muutokset – neuvoston puheenjohtaja on sanonut olevansa sitä mieltä, että sen olisi toimittava yhteistyössä pääsihteerien kanssa. Tämä poikkeaa komission puheenjohtaja Prodin ja parlamentin mielipiteestä. Vaikka sanonkin tämän hieman epäröiden, niin on typerää ehdottaa, että pääsihteerien olisi oltava edustettuina toimielinten välisessä komiteassa. Poliittisen edustuksen koko ydin on poliittisten päätösten julkisuudessa.

Lopuksi haluan sanoa, että Maij-Weggen on tehnyt erinomaista työtä tämän asian eteen, ja nyt komission on aika taata, että EY:n perustamissopimusta noudatetaan ja että komissiosta tulevat asetukset tuodaan parlamentin käsiteltäviksi.

1-059

Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään Euroopan parlamentissa tärkeästä mietinnöstä, koska se liittyy asiaan, jota parlamentissa on kannatettu aina: julkisuuden periaate, joka ilmenee kansalaisten oikeutena tutustua asiakirjoihin ja niitä koskevana avoimuuden ja läheisyyden periaatteena. Keskustelemme siis perustamissopimuksen 255 artiklasta – sellaisena kuin se määriteltiin Amsterdamissa – sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan merkityksellisestä 42 artiklasta.

Koska neuvosto ja parlamentti pääsivät sopimukseen asiasta, kyse on siitä, että parlamentin omaan työjärjestykseen sisällytetään kyseisissä perustamissopimuksen ja perusoikeuskirjan artikloissa esitetyt periaatteet.

Haluan vilpittömästi onnitella jäsen Maij-Weggeniä hänen erinomaisesta työstään. Hänen mietintönsä, johon hän oli esittänyt tarkistuksia, hyväksyttiin valiokunnassa 25 äänellä puolesta ja yhdellä äänellä vastaan. Haluan onnitella myös jäsen Cashmania. Minusta ihmisten väliset suhteet olivat kunnossa ja kaikki kansalaisvapauksien valiokunnassa esitetyt ehdotukset otettiin huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnassa.

Arvoisa puhemies, huomenna toimitettavassa äänestyksessä levitämme edelleen tätä keskeistä poliittista periaatetta sisällyttämällä sen työjärjestykseemme. Siten saamme mainitsemieni julkisuuden ja avoimuuden periaatteiden kannalta keskeisen periaatteen suhteitamme säätävien määräyksien osaksi.

Arvoisa puhemies, ryhmäni kannattaa esittämämme tarkistusta, ei sattumalta, vaan koska se on hyvä tarkistus. Muilta osin yhdyimme jäsen Maij-Weggenin ehdotuksiin. Panen toivoni siihen, että äänestystulos riittää – tarvitaan vähintään 314 ääntä – kyseisten ehdotusten sisällyttämiseksi parlamentin työjärjestykseen.

Haluun Euroopan kansanpuolueen nimissä onnitella uudestaan kahta esittelijäämme heidän suurenmoisesta työstään.

1-060

Martin, Hans-Peter (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, mitä on avoimuus? Avoimuus voitaisiin taata siten, että kaikille asioista kiinnostuneille EU:n kansalaisille tarjottaisiin mahdollisuus tutustua mahdollisimman moniin yhteisön toimielinten asiakirjoihin ja että neuvoston istunnoista tehtäisiin julkisia – näin asiaa voisi ja pitäisikin perustella. Eurooppalaisen avoimuusaloitteen perustamisasiakirja pelkistyy tähän kuluneeseen lauseeseen – tämän koko Eurooppaa koskevan aloitteen tekivät jotkut parlamentin jäsenet ja julkisen sektorin toimijat ja se tulee voimaan nyt käsiteltävänä olevan asetuksen 1049/2001 ja vastaavien parlamentin mukautusten myötä.

Millaista avoimuutta me haluamme? Siitä on vielä erilaisia näkemyksiä. Minä haluaisin Eurooppaan amerikkalaisen ja ruotsalaisen avoimuuden yhdistelmän, siis rajattoman mahdollisuuden saada lähes kaikki asiakirjat tutustuttavaksi, ei siis mitään rekisteriä, ja todellakin mahdollisuuden valvoa ja tarkistaa koko ajan parlamentin ja erityisesti todella tärkeistä asioista päättävän neuvoston toimia. Parlamentin enemmistö ei valitettavasti vielä kannata ajatusta. Asiaa voidaan perustella myös siten, ettei Euroopan avoimuus kaikessa monimuotoisuudessaan ole vielä kehittynyt niin pitkälle. Tietenkin kannatettava perustelu on, että jos Italian tai Itävallan kansalainen osoittaa EU:n toimielimille kirjeen, joka otetaan heti julkiseen rekisteriin, hän ei ole varautunut siihen ja hän käyttäytyisi varmasti toisin kuin ruotsalainen, jolle asia olisi itsestäänselvyys.

Minusta meidän pitää siitä huolimatta jatkaa tällä tiellä, varsinkin kun eurooppalaiset arvot on määriteltävä nyt myös ajankohtaisten maailmanlaajuisten tapahtumien valossa. Avoimuudella on siinä tärkeä osa. Nyt käsiteltävä asia on askel siihen suuntaan. Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan päätöksenteosta olikin äsken puhetta. Toivoisin, että vihreät perustelisivat tarkistuksen 15 vielä huomattavasti selkeämmin kuin mitä he ovat tähän mennessä tehneet. Talousarvion valvonnan yhteydessä tarvittavien asiakirjojen esittäminen, tai edes lopussa esitetty vaatimus, eivätkin olisi minulle itselleni mikään ongelma. Mutta jos vaatimus suuntautuu sitä itseään vastaan, se pitäisi jättää pois.

Kollega Cashman puhuikin jo aivan asianmukaisesti tarkistuksesta 17. Tarkistus 14 saa meidänkin ryhmämme yksimielisen kannatuksen. Se on selkeä parannus. Myös tarkistuksen 15 ensimmäisessä kappaleessa esitetyn "pysyviin" valiokuntiin liittyvän rajoituksen poistaminen on myönteinen asia. Meidän kaikkien on tiedostettava, että demokratia edellyttää avoimuutta. Sen saavuttamiseksi on tehtävä vielä paljon töitä.

1-061

Malmström (ELDR). - (SV) Arvoisa puhemies, kuten on huomautettu, tämä mietintöhän on seurausta siitä melko raskaasta työstä, jota on tehty EY:n perustamissopimuksen 255 artiklaa koskevaan mietintöön liittyen, jossa käsitellään oikeutta tutustua asiakirjoihin ja josta äänestimme 3. toukokuuta. Parlamentissa silloin vallinneen ja edelleenkin vallitsevan erittäin voimakkaan liittoutuman ansiosta, jossa esittelijä Maij-Weggenillä ja jäsen Cashmanilla on ollut merkittävä asema, onnistuimme lopuksi saamaan neuvoston ja komission kannattamaan ehdotusta, jossa noudatetaan parlamentin toivetta, jonka mukaan toimintamme pitäisi olla mahdollisimman avointa.

Hyväksymämme lainsäädäntö on hieman puutteellinen ja epäselvä, mutta se on kansalaistemme kannalta *erittäin* tärkeä edistysaskel, jonka avulla EU:ssa tehtävän työn avoimuutta parannetaan. Päätimme myös, että säännöstöä tarkistetaan viimeistään vuoden 2004 tammikuussa.

Kuten aiemminkin, meidän on nytkin johdettava työtä, jotta voisimme viedä asioita eteenpäin. Avoimuus on demokraattisen hallintotavan perusta ja edellytys sille, että kansalaiset voivat seurata julkista päätöksentekoa ja osallistua siihen. Mahdollisuus tutustua EU:n asiakirjoihin parantaa luottamusta ja oikeutusta – kahta asiaa, joita nykyisessä EU:ssa on parannettava. Älkäämme sen vuoksi tehkö asioista liian monimutkaisia nyt, kun sopeutamme sääntöjämme. Tulkittaamme 255 artiklaa mahdollisimman avoimesti ja käsiteltä "asiakirja" mahdollisimman laajasti. Lainsäädäntö sisältää poikkeuksia, jotka sisältyvät 4 artiklaan, mutta älkäämme antako mahdollisuutta uusiin luottamuksellisuutta tai salassapitoa koskeviin tulkintoihin ja turhan byrokratian lisäämiseen.

On tärkeää, että kansalaisilla on mahdollisimman pian mahdollisuus tutustua niihin asiakirjoihin, jotka heillä on oikeus nähdä, ja että asiakirjat ovat saatavissa myös Internetissä. ELDR-ryhmä teki valiokunnassa asiaa koskevia tarkistuksia, mutta niitä ei hyväksytty. Toivon, että asia on kuitenkin käytännössä näin.

Ryhmäni tukee tätä mietintöä, koska avoimuus on mielestämme tehokasta ja demokraattista – ei byrokraattista ja turhaa. Edistyksekkäiden ja pitkälle menevien avoimuutta koskevien parlamentin sääntöjen avulla voimme osoittaa, että olemme kansalaisia varten eikä päinvastoin.

1-062

MacCormick (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, on tapana kiittää esittelijöitä, mutta haluamme osoittaa ihailevamme vilpittömästi Maij-Weggeniä siitä työstä, mitä hän on tämän asian parissa tehnyt. Haluan yhtyä jäsen Malmströmin äskeisiin sanoihin seurattavuuden ja avoimuuden tärkeydestä etenkin parlamentille, ja annan tukeni Cashmanin huomautukselle siitä, että kysymystä on tarkasteltava poliittisena vastuukysymyksenä. Olemme valittuina poliitiikkoina vastuussa valitsijoillemme siitä, että taataan kaikkien menettelyjen mahdollisimman suuri avoimuus.

Tämän sanottuani haluaisin puhua lyhyesti ryhmämme nimissä tehdyistä tarkistuksista. Toivon, että Maij-Weggen hyväksyisi ensimmäisen tarkistuksemme, jolla säännöt laajennetaan koskemaan kaikkia valiokuntia. Kokemukseni uuden Echelon-valiokunnan varapuheenjohtajana ovat vielä vähäisiä, mutten näe syytä, miksei myös erityisvaliokuntia ja tutkimusvaliokuntia voitaisi sitoa säännöin. Myöhemmin tehtävä laajennus tarkistukseen, jolla laajennetaan parlamentin asiakirjoiksi laskettavien, jäseniltä peräisin olevien asiakirjojen kirjoa, on niin ikään hyödyllinen. Toivon sen läpimenoa.

Poliittisesta vastuusta sanoisin, että puheenjohtajakokous tuntuisi meistä joidenkin kysymysten kohdalla puhemiehistöä paremmalta päätöksentekoaikana siinä mielessä, että puheenjohtajakokouksen jäsenet edustavat puolueitaan, kun taas puhemiehistön jäsenten oletetaan edustavan koko parlamenttia, ei niinkään eri poliittisia kantoja.

Kolmannessa tarkistuksessa muistutetaan tarpeesta määritellä parlamentissa arkaluonteiset asiakirjat. Cashman kyseenalaisti tämän pätevyuden. Mielestämme säännöissämme on tilaa parlamentin asiakirjojen laajalle määritelmälle. Tarkistamme asian ja peruutamme tarkistuksen, jos katsomme asiaa harkittuamme, että olemme menneet liian pitkälle.

Lopuksi toivomme kohta kohdalta -äänestystä EP:n turvallisuussääntöjen hyväksymisestä, jotta voidaan jättää pois puhemiehistön esityksen sanat "puhemiehistön ehdotuksen perusteella", koska tällöin vastuu sysättäisiin jälleen puheenjohtajakokoukselle. Arvostamme kuitenkin suuresti sävyä, jolla Maij-Weggen on tämän esittänyt, ja olemme kiitollisia hänen valmiudestaan tutkia huolellisesti tarkistuksiamme.

Parlamenttien on oltava avoimia. On hyvin valitettavaa, että mitä enemmän avoimme oviamme kansalaisille, sitä vähemmän he haluavat katsoa sisään. Tässä tarvitaan myös tiedotusvälineiden apua. Jos parlamentista halutaan saada avoin ja läpinäkyvä, siitä on kerrottava.

1-063

Bonde (EDD). - (DA) Arvoisa puhemies, esittelijä Maij-Weggenin mietintö, jossa käsitellään parlamentin asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi, on edistysaskel, jota voimme vain tukea. Ongelmana ovat kuitenkin kaikki ne asiat, joita mietinnössä ei mainita. Suurimpana ongelmana on, että komissio ja neuvosto eivät lähetä parlamentille asiakirjoja lakien valmisteluvaiheessa, ja juuri sitä vaihettahan kansalaiset haluavat seurata, jotta he pystyisivät vaikuttamaan lainsäädännön sisältöön. Esittelijällemme ja valiokunnan puheenjohtajallemme paperit annetaan usein salaisesti. Valtaapitävät saavat usein tarvitsemansa asiakirjat komissioon tai neuvoston valtuuskuntiin kuuluvilta ystäviltaan, mutta parlamentin jäsenet tai yleisö eivät pysty tutustumaan tällaisiin asiakirjoihin sen enempää nyt kuin jatkossakaan. Mietinnössä ei myöskään puututa siihen häpeälliseen puitesopimukseen, jonka parlamentin enemmistö on sopinut komission kanssa ja joka jakaa parlamentin jäsenet ensimmäisen ja toisen luokan jäseniin sen perusteella, kenellä on oikeus tutustua luottamukselliseen tietoon.

Saattaa olla aiheellista erotella esittelijät ja tavalliset jäsenet, mutta erottelua ei voi suorittaa sen perusteella, kuka tarvitsee luottamuksellista tietoa. On oikein asettaa tiukkoja vaatimuksia, jos jokin jäsen rikkoo luottamuksen, mutta se, että valiokuntien puheenjohtajia pidetään luottamuksen arvoisina, kun taas esittelijällä, jolla on samat tarpeet, ei ole oikeutta tutustua kyseisiin asiakirjoihin, on ristiriidassa tasa-arvoperiaatteen kanssa, ja sen vuoksi se on laitonta. On täysin järjetöntä ja kaikkien parlamentaaristen perinteiden vastaista, että parlamentin talousarvion valvontavaluokunta, oikeusasiamies ja EU:n oma tilintarkastustuomioistuin eivät vielääkään pysty tutustumaan kaikkiin komission virkavelvollisuuksien suorittamista koskeviin liitteisiin. Asiaan ei myöskään puututa esittelijä Maij-Weggenin muutoin melko erinomaisessa työssä. Meilläkään, jotka hyväksymme laajentumisopimukset, ei ole oikeutta tutustua tutkimuskertomuksiin, vaikka niissä vertaillaankin ainoastaan nykyistä EU:n lainsäädäntöä ja sitä, miten ehdokasvaltiot ovat edenneet siinä kopiointityössä, joka koskee EU:n lakien siirtämistä heidän omaksi lainsäädännökseen. Tilanne ei varmaankaan muutu silloin, kun avoimuusasetus tulee voimaan. Elämme avoimuuden osalta edelleen pimeällä keskiajalla, mutta meidän on tuettava pienintäkin askelta, joka vie oikeaan suuntaan, joten painan huomenna vihreää nappia, ja kehotan esittelijä Hanja Maij-Weggeniä toimimaan jatkossakin avoimuuden edistämisen puolesta EU:ssa.

1-064

Wuermeling (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barnier, hyvä esittelijä Maij-Weggen, hyvä jäsen Cashman, hyvät naiset ja herrat, jos Euroopan parlamentin ikkunat ovat nyt entistä enemmän auki, kuten kollega MacCormick asian muotoili, se on pitkälti kollega Maij-Weggenin ja Cashmanin ansiota. Suuret kiitokset

sitoumuksestanne ja lämpimät onnitelut avoimuutemme edistämisestä! Minä en mielestäni ainakaan hapuile missään pimeässä, kuten kollega Bonde asian ilmaisi, vaan uskon meidän kulkevan parhailaan valoa kohti.

Huomisella päätöksellä ilmaisemme lisäksi Euroopan unionin kansalaisille, että tarjoamme heille mahdollisuuden myös käyttää avoimuuttamme hyväkseen, käydä parlamentissa, nähdä korttimme, jos niin haluatte, ja katsoa jopa kulissien taakse. Avoimuudesta ei ole tietenkään juurikaan hyötyä, jos kukaan ei ole kiinnostunut työstämme. Emme aio kansalaistemme, äänestäjämme, vähäisen kiinnostuksen rasittaa mieltämme, mutta haluaisimme kuitenkin kiireesti kehottaa heitä hyödyntämään tätä Euroopan parlamentin uutta avoimuutta, sillä tekniikan kehitys mahdollistaa sentään nykyään sellaisia asioita, jotka olivat vielä vuosia sitten täysin mahdottomia toteuttaa. He voivat nimittäin nähdä yhdellä hiiren painalluksella alkuperäiset tekstit, joista parlamentissa keskustellaan. Vaikka lehdistön Eurooppaa koskeva raportointi onkin toisinaan puutteellista, asioista kiinnostunut kansalainen voi toki saada suoran yhteyden parlamenttiin Internetin avulla. Tämä on suuri mahdollisuus, ja mietintö saakin siksi vahvan kannatuksemme.

Olisin halunnut sanoa vielä muutaman sanan ministerineuvoston edustajalle. Hän ei ole valitettavasti paikalla, mutta eihän neuvostolla olisi avoimuudesta juuri mitään sanottavaakaan.

1-065

Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan onnitella Maij-Weggeniä ja Cashmania tästä toisesta onnistumisesta. He ansaitsevat onnitelumme jo siitä työstä, jota he ovat tehneet alkuperäisen lainsäädännön eli neuvoston ja parlamentin asetuksen 1049/2001 parissa ja jossa heidän panoksellaan oli ratkaiseva merkitys myönteisen tuloksen varmistamiseksi. Nyt he työskentelevät jälleen aiheen parissa siirtääkseen panoksensa työjärjestykseemme työmme avoimuuden takaamiseksi.

On kyseenalaista, että Euroopan unioni olisi tiettyssä mielessä jo muutamia jäsenvaltioitamme avoimempi. Avoimuus ei varmaankaan täytä eräiden jäsenvaltioidemme asettamia hyvin korkeita vaatimuksia, mutta etenemme oikeaan suuntaan, vaikkei avoimuus tietenkään ole vielä täysin toteutunut. Tarkastelemme kuitenkin asiaa muutaman vuoden kuluttua, kun meillä on siitä kokemusta.

Tarkasteltaessa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan käsiteltäväksi jättämiä tarkistuksia voin sanoa ryhmäni puolesta, että aiomme antaa tukemme tuon valiokunnan osoittamalle innostukselle.

Kuuntelemme tässä keskustelussa esitettyjä perusteluja ja tarkistamme sitten uudelleen kantaamme, mutta ryhmämme kallistuu PPE-DE-ryhmän tarkistuksen 14, Verts/ALE-ryhmän tarkistuksen 15:n ensimmäisen osan ja mahdollisesti Verts/ALE-ryhmän tarkistuksen 16 hyväksymisen kannalle. Vastustamme vihreiden ryhmän tarkistuksen 15 toista osaa, joka on täysin toteuttamiskelvoton ja saisi aikaan joukon käytännön ongelmia, jos se hyväksytään. Kuten Cashman totesi, kyseenalaistamme Verts/ALE-ryhmän tarkistuksen 17 hyväksyttävyyden, ja suhtaudun myönteisesti siihen, että McCormick oli epävarma sen hyväksymisestä. Käsittääkseni se voidaan hyvinkin peruuttaa, mitä oikeastaan toivonkin.

Tämä on ryhmämme kanta, johon voidaan esittää vastaväitteitä, joita kuuntelemme nyt. Mitä tahansa noille tarkistuksille sitten käykään, olen kuitenkin melko luottavainen siinä, että huomisessa äänestyksessä päästään myönteiseen tulokseen.

1-066

Perry (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, yhdyin Maij-Weggenille osoitettuihin onniteluihin hänen erinomaisen mietintönsä johdosta. On melko selvää, että meidän on saatava parlamentti järjestykseen komission kanssa tekemiemme sopimusten jälkeen. Asiakirjojen saatavuus on tärkeä kysymys, mutta siitä puhutaan liikaa joutavia. Puheensa alussa Corbett oli mielestäni hanakka onnittelemaan. Olen samaa mieltä hänen kanssaan, että etenemme oikeaan suuntaan, mutta meillä on vielä pitkä matka edessämme.

Haluan kiinnittää parlamentin huomion tiettyihin ongelmiin, joita vetoamusvaliokunta edelleen kohtaa asiakirjojen saatavuudessa. Tiedän, että ongelma on suurimmaksi osaksi komissiossa, mutta sillä on vaikutusta myös parlamenttiin. Monet Euroopan kansalaiset ovat esittäneet parlamentille vetoamuksen koskien Lontoossa sijaitsevaa Lloydsia. Ison-Britannian hallitukselle on lähetetty hyvin seikkaperäinen kysely. Siihen saivat tutustua vain vetoamusvaliokunnan jäsenet, mutta ei kukaan muu parlamentin jäsen. Ei edes suljetuin ovin työskentelevillä vetoamusvaliokunnan jäsenillä ole oikeutta hankkia oikeudellisia tai poliittisia neuvonantajia tai ottaa asiakirjoista jäljennöksiä.

Kenelläkään parlamentissa ei ole ollut oikeutta nähdä Ison-Britannian hallituksen antamaa vastausta. Komission jäsen Bolkestein sanoi, ettei hän voi paljastaa näitä tietoja, koska komissio saattaisi aloittaa niitä koskevat oikeudelliset toimet Ison-Britannian hallitusta vastaan. Tuon hallituksen vastaus oli, ettemme saisi nähdä tietoja siksi, että hallitus pitää niitä epämuodollisena ilmoituksena, jonka komissio on tehnyt vetoamusvaliokunnan pyynnöstä. Ison-Britannian hallitukselle on tehty 21 yksityiskohtaista kysymystä, ja silti tuo hallitus väittää, että kyse on epämuodollisesta ilmoituksesta!

Haluamme hieman selvennystä asiaan, jotta tietäisimme tarkkaan, mitä asiakirjoja meillä on oikeus nähdä ja mitä ei. Tällä hetkellä jäsenet, valiokunnat ja itse parlamentti eivät voi hoitaa kunnolla tehtäviään liiallisen salailun vuoksi. Haluan todellakin kehottaa edustajaa – vetoamusvaliokunnan puheenjohtajaa – tulemaan toimielinasioiden valiokuntaan, jotta

kansalaiset tietäisivät, että eduistaan huolehtivat parlamentin jäsenet takaavat, ettei tällainen salailu menisi enää pitemmälle kuin se on nyt mennyt.

1-067

Barnier, komissio. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitos, että saan komission puolesta puhua hetken siitä työstä, jonka olemme tehneet – enkä tarkoita vain itseäni ja komissiota vaan myös parlamenttia ja neuvoston puheenjohtajavaltiota – saadaksemme valmiiksi tämän 30. toukokuuta hyväksytyt asetuksen ja vieläpä teille tärkeänä hetkenä, sillä kun parlamentti hyväksyy Maij-Weggenin mietinnön, pääsette soveltamaan jo joulukuun 3. päivästä lähtien asetusta, joka liittyy asiakirjojen saamiseen yleisön tutustuttavaksi. Komission mielestä asetusta on merkittävä edistysaskel kohti avoimuuden lisäämistä ja toimielinten vastuun vahvistamista suhteissa kansalaisiin. Parlamentin ponnistelut asetuksen hyväksymiseksi perustamissopimuksessa annetussa määräajassa – ja korostin tätä jo eräissä aiemmassa puheenvuorossani – osoittavat selkeästi, kuinka tärkeänä toimielimenne pitää avoimuutta yleensä ja etenkin asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi. Haluaisin siis – tunnustaen ponnistelunne ja painottaen niitä – kiittää kansalaisvapauksien valiokunnan puheenjohtajaa, jäsen Watsonia, ja myös teitä, jäsen Maij-Weggen, sekä jäsen Cashmania, joka on tehnyt näiden asioiden parissa paljon työtä teidän kanssanne, arvoisa esittelijä. Tämän jälkeen haluan ilmoittaa teille, että komissio on saamassa valmiiksi päätösehdotuksen, joka koskee 30. toukokuuta annetun asetuksen täytäntöönpanoa. Komissio hyväksyy päätöksen tämän kuun aikana ja liittää sen osaksi omaa työjärjestyksensä. Täten komissiokin pääsee soveltamaan asetusta sovitussa määräajassa, mikä takaa kansalaisille mahdollisuuden käyttää tehokkaasti oikeutta tutustua komission asiakirjoihin.

Näissä olosuhteissa on luonnollista, että komissio kiinnittää erityistä huomiota lähestymistapaan, jolla parlamentti käsittelee työjärjestykseensä tehtäviä tarkistuksia. Lähestymistavasta tulee hyödyllinen innoituksen lähde, kun komissio käsittelee omia sisäisiä soveltamissääntöjään, sillä mielestäni on hyvin tärkeää, että toimielimet noudattavat samankaltaista lähestymistapaa näiden tärkeiden asetusten soveltamisessa. Soveltamisessa on tietenkin noudatettava asetuksen henkeä. Tässä on sen viestin ydin, jonka komissio haluaa välittää teille tänään, samalla kun se tietenkin kunnioittaa täysin riippumattomuuttanne valitessanne tavan, jolla päätätte muuttaa omia sääntöjanne.

Arvoisa puhemies, haluaisin lopuksi esittää lyhyen huomion asiasta, jota jäsen Maij-Weggen käsittelee mietinnössään ja joka koskee toimielintemme välistä puitesopimusta. Muistutan heti ensimmäiseksi, että 30. toukokuuta 2001 annettu asetusta ja mainitsemani puitesopimus ovat luonteeltaan hyvin erilaisia asiakirjoja.

Komission mielestä nämä kaksi tekstiä eivät ole suoranaisesti ristiriidassa keskenään, sillä puitesopimuksen liitteessä 3 säännellään sellaisten luottamuksellisten asiakirjojen toimittamista parlamentille, joita ei 30. toukokuuta annetussa asetuksessa säädetyn poikkeuksen nojalla voida missään tapauksessa antaa yleisölle. Käytännön on tietenkin heijastettava tätä oikeudellista tosiseikkaa.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan joka tapauksessa vakuuttaa teille, että komissiolla on vakaa aikomus soveltaa tinkimättä kaikkia puitesopimuksen määräyksiä.

1-068

Puhemies. - Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

1-069

Parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja parlamentaaristen sekavaliokuntien asettaminen

1-070

Puhemies. - Esityslistalla on seuraavana keskustelu Carnero Gonzálezin laatimasta perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnöstä (A5-0346/2000) työjärjestyksen muuttamisesta parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja parlamentaaristen sekavaliokuntien asettamisen osalta.

1-071

Carnero González (PSE), esittelijä. - (ES) Arvoisa puhemies, parlamentin pysyvät valiokunnat, parlamenttien välisistä suhteista vastaavat valtuuskunnat ja parlamentaaristen sekavaliokuntien valtuuskunnat asetettiin kuluvaan vaalikauteen asti yhtäläisellä tavalla: jäsenet nimettiin puheenjohtajakokouksen ehdotuksesta täysistunnossa ja nämä valitsivat perustamisistunnossa kunkin elimen puheenjohtajiston. Parlamentin täysistunnon viime vaalikauden lopussa tekemä työjärjestyksen uudistusta koskeva päätös muutti tilannetta parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja sekavaliokuntien valtuuskuntien osalta. Siitä lähtien ne molemmat on valittu ja asetettu pysyvästi valiokunnista poikkeavalla tavalla. Niiden puheenjohtajistot hyväksytään täysistunnossa puheenjohtajakokouksen ehdotuksesta ja se puolestaan nimittää muut jäsenet.

Viidennen vaalikauden alussa huomattiin, että tämä menettely oli ristiriidassa 170 artiklan kanssa. Siinä sanottiin, että valtuuskuntien kokoonpanosta parlamentaarisisissa sekavaliokunnissa päätetään samalla tavoin kuin pysyvien valiokuntien kokoonpanosta ja samalla todettiin, että näin toimittaisiin 168 artiklan mukaisesti, joka oli jo muutettu edellä esittämälläni tavalla. Seurauksena oli ristiriita, joka johtui epäilemättä täysistunnossa tehdystä virheestä, sillä siellä oli hyväksytty enemmistöpäätöksellä suullinen tarkistus ilman, että työjärjestyksestä olisi poistettu aiempia menettelyjä koskeva maininta.

Tämän ristiriidan ratkaisemiseksi puheenjohtajakokous kääntyi perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puoleen. Tänään käsiteltävä mietintö on sen tulosta sen työstä. Mietintö hyväksyttiin valiokunnassa täsmälleen vuosi sitten käytännössä yksimielisesti. Tähdennän, että luonnos on nukkunut vuoden ajan "vanhurskaan unta". Syy siihen ei ole tiedossani.

Joka tapauksessa on selvää, että tällä välin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtaja Napolitano ja eräät koordinaattorit vaativat, että asia otettaisiin täysistunnon esityslistalle. Tässä on sitä koskeva mietintö. Tärkeää on, että tällä välin on ollut aikaa miettiä seuraavaa: ensiksi on päästävä eroon ristiriidasta työjärjestyksessä. Se on ehdottoman tarpeellista, mikäli emme halua, että ensi tammikuussa edessämme ovat samat kysymykset kuin heinäkuussa 1999.

Samalla perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta ehdotti mietinnössään palaamista yhtäläiseen menettelyyn pysyvien valiokuntien, parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja sekavaliokuntien valtuuskuntien osalta. Vaikuttaa, että mietinnön nukkuma "vanhurskaan uni" on saanut kaikki ryhmät tuumimaan, että vaikka on ehdottoman tarpeellista muuttaa työjärjestystä 170 artiklaa koskevan ristiriidan ratkaisemiseksi, voidaan epäillä, tarvitseeko näiden kolmen parlamentaarisen elimen asettamista koskevia menettelyjä, joihin viittasin puheenvuoroni aluksi, jälleen yhtenäistää.

Minusta jotkut asiat ovat selviä: kun on kyse työjärjestyksen uudistuksesta, pääpainon on oltava kahdella periaatteella: ensiksi yhteisymmärryksellä ja toiseksi tehokkuudella. Koska kyse on yhteisymmärryksestä, on ilmeistä, että ymmärrän ryhmien mielipiteen ja että siksi meidän pitää mielestäni huomenna ratkaista 170 artiklaa koskeva ristiriita sekä jättää parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja sekavaliokuntien valtuuskuntien asettaminen ennalleen.

Toisena kysymyksenä on tehokkuus. Tammikuussa edessämme on jälleen näiden elinten asettamisprosessi, jonka pitää olla nopea, jotta ne toimisivat yhtä hyvin kuin tähänkin asti. Lisäksi haluaisin onnitella henkilökohtaisesti sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta kyseisiä parlamenttien välisistä suhteista vastaavia valtuuskuntia ja sekavaliokuntien valtuuskuntia.

Jos sallitte, haluaisin ottaa perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan ja sen edustajien kolmanneksi periaatteeksi johdonmukaisuuden, joka on joka tapauksessa korvaamaton asia.

Arvoisa puhemies, lopuksi haluan palauttaa mieleen vanhan sananlaskun "parempi pyy pivossa kuin kymmenen oksalla". Ratkaistakoon ristiriita, sillä se on nyt tärkein asia.

1-072

Wuermeling (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvä esittelijä Carnero, hyvät kollegat, olen iloinen, että tämä juridinen ristiriita mahdollisesti poistuu toistaiseksi Carneron mietinnöstä käytävän huomisen äänestyksen myötä. Paljon kiitoksia erinomaisesta yhteistyöstä! Esittelijä Carnero, paljon kiitoksia myös siitä, että paneuduitte tähän hyvin tekniseltä vaikuttavaan aineistoon ja saitte siitä todellakin esiin myös tehtävänämme olevan päätöksen poliittisen ulottuvuuden.

Ei ole tietenkään poliittisesti aivan merkityksetöntä, päättävätkö juuri ehkä hieman vähälukuisemmaksi käyneet parlamentin jäsenet parlamentaaristen sekavaliokuntien ja parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valiokuntien puheenjohtajista yhtenä ryhmänä tai pitääkö jokaisen parlamentaarisen sekavaliokunnan tai jokaisen parlamenttien välisistä suhteista vastaavan valiokunnan jokainen ehdokas valita tai päättää erikseen. On tietenkin selvää, että työjärjestyksessä on oltava jokin menettely poliittisen tasapainon löytämiseksi valtuuskuntien ja sekavaliokuntien asettamisessa. Samoin on selvää, että niiden aikaansaamat tulokset on pantava täytäntöön ja että se voidaan varmistaa myös työjärjestyksen avulla. Toisaalta on myös selvää, ettei parlamentin täysistuntoa voi kokonaan syrjäyttää näissä tärkeissä henkilöstöratkaisuuksissa.

Meidän on myös tiedostettava, että sekavaliokunnat ja parlamenttien välisistä suhteista vastaavat valtuuskunnat hoitavat erittäin arkaluonteisia kumppanivaltioihimme liittyviä tehtäviä ja että eräiden henkilöiden nimittämisellä tällaisten valiokuntien puheenjohtajatehtäviin voi olla myös poliittista merkitystä – sitä voidaan pitää epäkohteliaisuutena tai jopa ärsytyskeinona. Parlamentin täysistunnolla on siksi oltava yksinoikeus määrätä, keitä näihin virkoihin todellakin nimitetään.

Eihän voi siis olla mahdollista, että parlamentti luovuttaisi toimivaltuutensa tiettyjen virkojen nimittämisessä ja että itse henkilöistä päättäisivät lopulta yksittäiset puolue ryhmät tai ehkä vain näiden ryhmien kansalliset valtuuskunnat. Parlamentilla on oltava tässä asiassa ylin valta. Minusta sen vuoksi on myös varmistettava, että tiedämme ainakin asianosaisten nimet, kun järjestäydymme tammikuussa uudelleen. Tämän lainsäädäntökauden alussa ne eivät nimittäin olleet tiedossamme.

Keskipitkää aikaväliä ajateltaessa meidän pitäisi mielestäni kuitenkin harkita, emmekö antaisi vastuuta sekavaliokunnille ja valtuuskunnille. Niiden jäsenenä on kollegoja, jotka tuntevat unionin ja sen kumppanivaltioiden väliset suhteet sekä niihin liittyvät arkaluonteiset seikat. Heillä pitäisi olla pitkällä aikavälillä myös mahdollisuus päättää omista puheenjohtajistaan.

1-073

Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, tällä työjärjestykseemme tehtyjen muutosten sarjalla, jonka esittelijämme on niin taitavasti laatinut, on tarkoitus ratkaista ongelma. Eräässä mielessä kyse on hyvin yksinkertaisesta asiasta: ongelma on ratkaistava tavalla tai toisella. Minun mielestäni ja ryhmäni mielestä oleellisin ei ole tapa, jolla se ratkaistaan. Kaikki ratkaisut ovat perusteltavissa. Muutamia perusteluita on käsitelty hyvin valaisevasti tässä lyhyessä keskustelussa. Ongelma on kuitenkin joka tapauksessa ratkaistava tavalla tai toisella.

Kuten usein melko yksinkertaisissa asioissa käy, jokaisella on oma mielipiteensä, ja nuo mielipiteet eivät välttämättä osu yksiin. Osa kannattaa valiokunnan ehdottamaa ratkaisua. Jotkut taas kannattavat usean eri poliittisen ryhmän allekirjoittamassa tarkistuksessa esitettyä ratkaisua.

Huomisessa äänestyksessä ratkeaa etenemissuuntamme. Onpa tuo suunta sitten mikä tahansa, on tärkeää, että ratkaisemme ongelman huomenna. Se on ratkaistava ennen tammikuussa pidettävää perustamiskokousta. Olen samaa mieltä esittelijämme kanssa, että on jokseenkin pöyristyttävää, että tätä mietintöä on pantattu jo yli vuosi sen jälkeen, kun se hyväksyttiin valiokunnassa, ja että nyt vasta, lähes viime minuutilla, se on otettu täysistuntoon käsiteltäväksi. Tämä olisi pitänyt tehdä jo aikoja sitten. Onnittelen esittelijää hänen kärsivällisyydestään. Olen iloinen, että hän saattoi silti muistaa ne tärkeät perustelut, jotka olivat hänen mietintönsä tukena kokonaisen vuoden sen jälkeen, kun hän oli saanut sen läpi valiokunnassa.

1-074

Puhemies. - Paljon kiitoksia, hyvä jäsen Corbett.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

1-075

Europol - Yhteiset tutkintaryhmät

1-076

Puhemies. - Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista mietinnöistä:

- Turcon laatima kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietintö (A5-0370/2001)

1. Belgian kuningaskunnan ja Ruotsin kuningaskunnan aloitteesta neuvoston päätöksen tekemiseksi Europolin toimiksiannon laajentamisesta Europol-yleissopimuksen liitteessä lueteltujen törkeiden kansainvälisen rikollisuuden muotojen käsittelyyn

ja

2. Ruotsin kuningaskunnan aloitteesta neuvoston säädöksen antamiseksi säännöistä, jotka koskevat Europolin toimesta tapahtuvaa henkilötietojen välittämistä kolmansille valtioille ja kolmansille elimille, 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston säädöksen muuttamisesta

- Kirkhopen laatima kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietintö (A5-0369/2001) Belgian kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan aloitteesta yhteisiä tutkintaryhmiä koskevan neuvoston puitepäätöksen tekemiseksi.

1-077

Turco (NI), esittelijä. - (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tutkittavana olevien aloitteiden merkityksestä huolimatta tässä tapauksessa Euroopan parlamenttia vain kuullaan, toisin sanoen kuten tällaisissa tapauksissa usein käy, neuvosto ei ota missään määrin huomioon sitä, mitä me äänestyskellämme päätämme. Tästä huolimatta – tai oikeastaan

juuri tämän vuoksi – haluan puhua Europolin uudistamisen tarpeesta ja kiireellisyydestä demokraattisen ja juridisen valvonnan mahdollistamiseksi.

Parlamentti on ainakin viiden vuoden ajan – vuodesta 1996 – esittänyt tämän pyynnön Nassauerin mietinnön välityksellä. Nassauerin mietinnössä neuvostolle annettiin tärkeä viesti. Siinä kehoitettiin jäsenvaltioita olemaan ratifioimatta Europol-yleissopimusta, jos sitä ei annettaisi yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi, siis päätösvaltaiselle elimelle, joka voi päättää ennakkoon, onko sopimusta tulkittu ja sovellettu oikein. Kollega Nassauerin mietinnössä nostettiin esimerkillisesti esiin ne ongelmat, joita Europoliin ja siihen liittyvään yleissopimukseen sisältyi, ja nämä samat ongelmat ovat edelleen olemassa. Näiden ongelmien ratkaiseminen ei ole poliittisten ryhmien, eikä liioin esittelijän tai kollega Nassauerin tehtävä: Europolin juridinen ja demokraattinen valvonta on institutionaalinen ongelma.

Se, että tätä eurooppalaista demokratiaa vahingoittavaa haittatekijää ei haluta poistaa – jos nyt voimme puhua näin unionin toimielimiä tällä hetkellä säätelevästä järjestelmästä – estää konkreettisesti edistämästä sellaisen alueen toteuttamista, joka perustuu kylläkin turvallisuuteen, oikeudenmukaisuuteen ja vapauteen, mutta jonka on meidän mielestämme perustuttava ennen kaikkea ja ehdottomasti demokratiaan. Euroopan parlamentti on Europolin perustamisesta lähtien korostanut tarvetta varmistaa sen valvonta. Pyrkimys lisätä Europolin valtuuksia terrorismin torjunnassa, Europolin virkamiehen sekaantuminen skandaaliin, jäsenvaltioiden poliisiviranomaisten viivyttely tietojen lähettämisessä Europolille sekä Parlpolin perustaminen – Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien jäsenten muodostama ryhmä, joka vaatii Europolin demokraattisen valvonnan sekä vapauteen, oikeuteen ja turvallisuuteen perustuvan alueen puitteissa tehtävien päätösten lisäämistä – ovat panneet neuvoston pohtimaan ainakin eräiden uudistusten toteuttamisen tarpeellisuutta.

Neuvosto on ensinnäkin kehottanut komissiota laatimaan vuoden loppuun mennessä tiedonannon Europolin demokraattisesta valvonnasta. Tiedämme, minkälaisia arvioita komission jäsen Vitorino on esittänyt, kun hän on useaan otteeseen toistanut tukevansa jäsenvaltioiden parlamenttien ja Euroopan parlamentin jäsenistä koostuvaa sekavaliokuntaa, mutta toivottavasti saamme täällä kuulla, että tämän uudistuksen toteuttamista vauhditetaan. Katsomme, että demokraattisessa kehyksessä Europol pitäisi asettaa paitsi demokraattisen valvonnan, myös varainhoitoa ja talousarviota koskevan valvonnan sekä juridisen valvonnan alaiseksi. Tällä hetkellä varainhoidon ja talousarvion valvonta on mahdotonta, koska Europolin rahoitus on peräisin jäsenvaltioilta, ei yhteisön talousarviosta. Tästä syystä Euroopan parlamentilla ja komissiolla ei ole minkäänlaisia varainhoidon eikä talousarvion valvontavaltuuksia, joten ne eivät voi peittää tai ohjata elimen toimintaa.

Myös oikeudellinen valvonta puuttuu: yhteisöjen tuomioistuimella ei nimittäin ole Europolin täydellistä oikeudellista valvontavaltaa. Lisäksi on syytä korostaa, että Europolin virkamiehillä on niin laaja koskemattomuus, että sitä voitaisiin verrata koskemattomuuden takaamiseen, ja tämä koskemattomuus suojelee heitä jäsenvaltioiden oikeudellisen valvonnan yhteydessä.

Tämän lisäksi on vielä Europolin toimeksiannon ja valtuuksien asteittaiseen lisäämiseen liittyvä ongelma. Vaikka Europol alun perin käsittelee huumeisiin liittyvää rikollisuutta, kyseisessä säädöksessä Europolin valtuuksia lisätään huomattavasti ulottamalla ne koskemaan kaikenlaista rikollisuutta. Näin ollen, jotta parlamentin olisi mahdollista esittää huolensa ja pyyntönsä neuvostolle ja komissiolle silloin, kun ne ovat päättämässä Europolin valtuuksien laajentamisesta, Belgian ja Ruotsin esittämistä kahdesta säädöksestä tehtyjen tarkistusten lisäksi näkemyksemme mukaan tämän ongelman ratkaisemiseksi tarvitaan muitakin tarkistuksia. Mielestämme tutkittavana olevia aloitteita voidaan ehdotettujen tarkistusten avulla selkiyttää ja parantaa ja antaa neuvostolle ja jäsenvaltioille poliittinen viesti, jolla arvostellaan tämänhetkistä tilannetta ja ehdotetaan eräitä olennaisia uudistuslinjauksia.

Lopuksi, edellä esitetyt huomiot ja Euroopan parlamentin yhteispäätösvaltuuksien puuttuminen oikeus- ja sisäasioissa pitäisi antaa kaikille demokratian ja vapauden periaatteita tärkeinä pitävillä syyn hylätä kaksi käsiteltävänä olevaa aloitetta, mikä saisi mielestäni neuvoston ja jäsenvaltiot käsittämään paremmin, että Europolin uudistus on tarpeellinen ja kiireellinen.

1-078

Kirkhope (PPE-DE), esittelijä. - (EN) Arvoisa puhemies, kuten saatatte odottaa, aion keskittyä omaan mietintöni, joka käsittelee yhteisten tutkintaryhmien perustamista. Olen hyvin ylpeä esittelijän tehtävästäni äärimmäisen innovatiivisella alalla, joka on saanut suurta merkitystä syyskuun 11. päivän kammottavien tapahtumien jälkeen. Sen merkitystä lisää entisestään kenties se, että pyrimme panemaan täytäntöön keskinäistä avunantoa rikosasioissa koskevan, EU:n yleissopimuksen 13 artiklan, ja vaikka tuo sopimus allekirjoitettiin toukokuussa 2000, sen ratifiointi näyttää epätodennäköiseltä vielä jonkin aikaa, jolloin on elintärkeää, että meillä on oikeudellinen kehys valmiina mahdollisimman pian näiden asioiden jouduttamiseksi.

Yhteiset tutkintaryhmät mahdollistavat, että kaksi tai sitä useampi maa voivat yhdistää voimansa terrorismin, ihmiskaupan, huumeiden salakuljetuksen ja muun vakavan järjestäytyneen rikollisuuden tutkimiseksi. Tämä on tärkeä hanke, jota meidän kaikkien on tuettava. Yhteinen tutkintaryhmä ammentaa ammattitaidon ja osaamisen eri jäsenvaltioista yhdistääkseen ne sellaista tarkoitusta varten, joka on tarkoin määritelty ja jonka saavuttamiseksi on asetettu selkeä aikaraja

kuitenkin siten, että mahdollistetaan asiantuntemuksen tehokas ja nopea hyödyntäminen rikollisuuden tutkimuksessa ja rikollisten vaatimisessa tilille teoistaan. Se on joustava väline, jota olemmekin kaivanneet jo pitkään.

Tutkintaryhmiin osallistumisen laajuudesta on kannettu huolta, jota ei kuitenkaan ole otettu tarkistuksissa esiin. On esimerkiksi viitattu jäsenvaltioiden kansallisiin rikosalan tiedustelupalveluihin. Yhdistyneen kuningaskunnan oman kansallisen rikosalan tiedusteluyksikön perustamisesta muutamia vuosia sitten vastuussa olleena ministerinä luotan vahvasti siihen, että näiden järjestelmien rakennetta on jo tutkittu perusteellisesti jäsenvaltioissa. Koska tutkintaryhmien perustajille on annettu valta päättää yksiköiden kokoonpanosta sekä esittää tarvittaessa eriaviä mielipiteitä, minusta näyttää, että tähän kysymykseen on tartuttu hyvin tehokkaasti. Vaikka kaikki asianomaiset valtiot ovat allekirjoittaneet ihmisoikeuksia koskevan yleissopimuksemme, olen kuitenkin kehottanut mietinnössäni kiinnittämään erityistä huomiota tarpeeseen suojella ja vaalia ihmisoikeuksia tutkintaryhmien johtamisessa.

Terrorismi on nykyisin mielessämme päällimmäisenä. Meidän pitäisi olla kuitenkin erittäin huolissamme myös ihmiskaupan ongelmasta, jonka ratkaisemista tutkintaryhmien olisi kenties edistettävä. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on aivan hiljattain käynyt ilmi, että Eurooppaan on myyty muista maailman maista orjakauppaa varten satoja, jopa tuhansia lapsia, jotka kärsivät kauheasta kohtelusta. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on paljastunut vastaavanlainen tapaus, ja niin on käynyt hiljattain myös Italiassa. Tällaisista kammottavista rikoksista voitaisiin kenties tehdä loppu yhteisten tutkintaryhmien yhteistyöllä esimerkiksi Italian ja meidän välillämme tai Ranskan tältä alalta hankkiman asiantuntemuksen avulla.

Mietintö ei siis koske ainoastaan terrorismia vaan myös muita edellä mainittuja kysymyksiä. Jos sellaisten pienten erityisryhmien ammattitaitoa ja osaamista, jotka kykenevät toimimaan eri jäsenvaltioissa, voidaan hyödyntää vain yhden operaation valvonnan yhteydessä, saamme kenties todellakin mahdollisuuden myös vaikuttaa merkittävästi kaikkiin niihin nykyään ajankohtaisiin ongelmiin, jotka käsittävät petoksia, rahanpesua ja tämäntyyppisiä talousrikoksia.

On vielä yksi kysymys. Olen tehnyt melko selväksi mietinnössäni, että on tärkeää, että kaikki nämä toimet kuulusivat selkeästi Euroopan parlamentin parlamentaarisen valvonnan piiriin. Myös tähän liittyvää keskustelua olisi vietävä eteenpäin vuosittain käytävässä keskustelussa vapauten, turvallisuuden ja oikeudenmukaiseen perustuvasta alueesta. Meidän olisi saatava varmuus, että näitä toimia pohditaan huolellisesti.

Lopuksi toteaisin, että tämän hankkeen tuloksena saattaa syntyä paljon luottamuksellista tietoa. Jos luottamuksellisten tietojen vastaanottamiseksi perustetaan mahdollisesti jonkinlainen erityiskomitea, se auttaisi myös lisäämään luottamusta näiden tutkintaryhmien toimintaan, sillä ne ovat hyvin merkittävä ja huomattava vaihe rikosten ennaltaehkäisyssä Euroopan unionissa.

1-079

Coelho (PPE-DE). - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, vuoden 1999 Eurooppa-neuvoston erityisistunto Tampereella oli ensimmäinen kerta Euroopan rakentamisen historiassa, kun unionin 15 jäsenvaltion valtion- ja hallitusten päämiehet asettivat oikeuteen liittyvät asiat poliittisen asialistansa ensimmäiselle sijalle ja silloin he sitoutuivat perustamaan enintään viiden vuoden kuluessa vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen.

Niinpä yksi unionin suurista tavoitteista on mahdollistaa, että sen kansalaiset voisivat elää tällä vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvalla alueella, jonka pitäisi olla paitsi vapaa, myös erittäin turvallinen. Tästä syystä on suunniteltu yhteisten tutkintaryhmien perustamista ja toimintaa. Tampereella vedottiin jo yhteisten tutkintaryhmien nopeaan perustamiseen, sillä sitä pidettiin ensimmäisenä vaiheena ihmis- ja huumausainekaupan sekä terrorisminvastaisessa taistelussa. Syyskuun 11. päivän kauhistuttavien tapahtumien jälkeen tämä aloite on yhdistetty terrorisminvastaisessa taistelussa käytettäviin toimiin. Sen tarkoituksena on saada hyväksytyä puitepäättös, joka tarjoaa oikeudelliset puitteet sellaisten yhteisten tutkintaryhmien perustamiseksi, jotka koostuvat terrorisminvastaiseen taisteluun erikoistuneista poliiseista ja tuomareista sekä Eurojustin perustamista puoltavan yksikön ja Europolin edustajista. Tarkoituksena on koordinoida tällä alueella käynnissä olevia tutkimuksia.

Suhtaudun yhtä innokkaasti kuin esittelijä Kirkhope, jota onnittelen hänen työstään, tähän aloitteeseen, jonka tarkoituksena on aikaistaa tämän toistaiseksi vielä ratifioimattoman yleissopimuksen sellaisten säännösten voimaantuloa, joita jäsenvaltioissa pidetään kiireellisimpinä. Minun on kuitenkin vedottava siihen, että yleissopimus on ratifioitava kiireesti, jotta vältettäisiin tämän säännöksen mahdollinen pirstaloituminen.

Toisaalta on kiitettävä myös Europolin toimeksiannon laajentamista kaikkiin törkeisiin kansainvälisen rikollisuuden muotoihin, jotka luetteloidaan yleissopimuksen liitteessä. Siten tehostetaan yhteistyötä Europol-yleissopimuksen piirissä. On kuitenkin määriteltävä ensisijaisia toiminta-alueita, jotka perustuvat rikollisuuden kehitykseen unionissa. Kaikki lienevät yhtä mieltä, että nyt on kiinnitettävä huomiota erityisesti terrorismiin.

1-080

Paciotti (PSE). - (IT) Arvoisa puhemies, koskaan aikaisemmin Eurooppaa ei ole tarvittu näin kipeästi kansalaisten turvallisuuden ja vapauten liittyvien ongelmien ratkaisemiseen, toisin sanoen toteuttamaan sitä vapauten, turvallisuuden

ja oikeuteen perustuvaa aluetta, joka meille luvattiin Amsterdamin sopimuksessa ja jonka toteuttamista Tampereen Eurooppa-neuvoston kokouksessa suunniteltiin. Kimmoke tarvittavien toimien toteuttamiseksi on jatkuvasti pysähdyksissä valtioiden usein lyhytnäköisen vastustuksen vuoksi. Vasta 11. syyskuuta tapahtunut murhenäytelmä ravisteli vihdoinkin suurta osaa vallanpitäjistämme, ja eräiden välttämättömien toimien toimeenpanemista vauhditettiin tuntuvasti. Toivon hartaasti, ettei tarvita enää uusia tragedioita, jotta Tampereella syntyneitä ajatuksia ryhdyttäisiin toteuttamaan, koska hirveiden murhenäytelmien aiheuttaman tunnekuohun keskellä lakeja ei aina kyetä säätämään viisaasti; tällaisissa tapauksissa vaarana on usein, että ihmisten perusoikeuksien suojeleminen unohtuu.

Tilanne ei onneksi ole tämä kolmessa nyt tarkastelemassamme mietinnössä, ja näin on erityisesti kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan esittämien toimien ansiosta, kun se ehdotti tarkistuksia, jotka parantavat tekstiä. Kirkhopen mietinnössä pyydetään tukeamme neljän jäsenvaltion tekemälle ehdotukselle hyväksyä puitepäätös sellaisten yhteisten tutkintaryhmien perustamisesta, joita suunniteltiin jo Tampereen Eurooppa-neuvoston kokouksessa ja keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevassa jäsenvaltioiden välisessä yleissopimuksessa, jonka parlamentti hyväksyi vuosi sitten Di Pietron mietinnön yhteydessä. Jäsen Kirkhopen mietintö ansaitsee täyden kannatuksen, koska se sisältää tekstiä parantavia tarkistuksia, jotka koskevat perusoikeuksia, parlamentaarista valvontaa sekä yhteisten tutkintaryhmien käyttöä paitsi terrorismin, huumausaine- ja ihmiskaupan, myös järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseen.

Sen mukaisesti, miten jäsen Turcon kahta aloitetta koskevasta mietinnöstä äänestettiin sen sijaan kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa – esittelijän esittämän mielipiteen vastaisesti – ehdotetaan, että hyväksyisimme Europolia koskevat ehdotukset asianmukaisin muutoksin. Ensimmäisessä aloitteessa ehdotetaan, että hyväksyisimme Europolin toimeksiannon laajentamisen kaikkiin jo Europol-yleissopimuksen liitteessä lueteltujen törkeiden kansainvälisen rikollisuuden muotojen käsittelyyn niiden painopistealueiden mukaisesti, jotka neuvosto on määrittänyt Europolin hallintoneuvoston ehdotuksesta. Kansalaisvapauksien valiokunnan ehdottama tekstiä parantava korjaus on se, että kyseinen päätös hyväksyttäisiin neuvostossa määränemistöpäätöksellä sen jälkeen, kun se on kuullut Euroopan parlamenttia sekä Eurojustin kannan, sillä tällä elimellä on erityisen laaja kokemus alueesta. On ikävää huomata, että valiokunnan puoltavan äänestyksen jälkeen PPE-ryhmän kollegat muuttivat kantaansa ja vaativat nyt Eurojustin kannan jättämistä pois; tämä ei varmastikaan ole sitova, mutta yhtä varmasti se on varsin hyödyllinen, ja olisi järjetöntä jättää se huomioimatta. Tuemme näin ollen Turcon mietinnön ensimmäistä aloitetta sen mukaisesti kuin valiokunta on sen esittänyt.

Turcon mietintöön sisältyvä toinen aloite, joka koskee henkilötietojen välittämistä kolmansille valtioille, ansaitsee niin ikään täyden kannatuksen. Sanoisin, että huolimatta esittelijän näkemyksestä, joka meille täällä vahvistettiin, nämä toimenpiteet ja ehdotukset pitää hyväksyä kokonaisuudessaan. Siitä, mitä esittelijä sanoi, voidaan kuitenkin olla täysin samaa mieltä, ja samaa korostetaan myös valiokunnan hyväksymissä tarkistuksissa, joissa vahvistetaan voimakkaasti parlamentin useampaan otteeseen esittämä mielipide, jonka mukaan on yhä tärkeämpää onnistua yhteisöllistämään oikeusyhteistyövälineet, vahvistamaan juridista valvontaa ja vahvistaa näiden tuki välttämättömien välineiden demokraattista valvontaa.

1-081

Sörensen (Verts/ALE). - (NL) Arvoisat kollegat, ryhmämme tukee Kirkhopen mietintöä ja etenkin hänen tänä iltana lausumiaan sanoja. Minusta yhteiset tutkintaryhmät ovat aimo harppaus eteenpäin tiellä kohti järjestäytyneen rikollisuuden kaikkien muotojen torjuntaa. Ensinnäkin Turcon mietintöön liittyen, jossa käsitellään nimenomaan näitä Europolin toiminnan kahta puolta, toimeksiannon laajentaminen tuntuu olevan lähinnä mieletön yritys, koska Europol ei pysty toteuttamaan toimeksiantoja vaatimusten mukaisesti. Käytännössä on käynyt ilmi, että Europolista saatava hyöty on kuitenkin tässä vaiheessa vielä hyvin rajallinen. Lisäksi Europol työskentelee kai hyvin poliisi- ja oikeudellisia asioita koskevan tiedon parissa, mutta sillä ei ole käytännössä mitään tekemistä kansallisen turvallisuuspalvelun kanssa. Näin syntyy epätasapaino, jossa asioihin voidaan puuttua seuraamuksin ja tosiasioiden perusteella, mutta tyydyttävää ehkäisevää toimintaa ei voida toteuttaa.

Toiseksi: tietokantojen yhteydessä esitetty hajautettua järjestelmää koskeva vaatimus on perusteltu valvottavuuden vuoksi. Merkittävää suurta edistysaskelta, jos jokainen jäsenvaltio kehittäisi tällaisen tietokannan. Sinänsä nämä aloitteet ovat siis myönteisiä, mutta samat heikkoudet näyttävät jälleen nousevan esiin. Toisaalta jätetään liikaa tilaa jäsenvaltioiden hyväntahtoisuudelle tai sen puutteelle, toisaalta ehdotuksesta näkyy sekä demokratiaan ja varsinkin tällä erittäin tärkeällä politiikan alueella harjoitettavaan parlamentaariseen valvontaan kohdistuvan luottamuksen puute. Jos olemme todella huolissamme kansalaisoikeuksien suojelemisesta ja demokratian säilyttämisestä, emme voi viivyttää sellaisen asianmukaisen rikosoikeudellisen järjestelmän rakentamista, jossa otetaan huomioon ne haasteet, joiden kanssa me nykyisin joudumme tekemisiin, emmekä myöskään voimakkaaseen ehkäisevään politiikkaan sijoittamista. Varsinkin kansallisilla turvallisuuspalveluilla on tässä tärkeä osuus. Yhteistyö kansallisten turvallisuuspalvelujen ja oikeuslaitosten välillä, ennalta ehkäisevien ja seuraamustoimenpiteiden välillä, on pikaisesti koordinoitava entistä paremmin, ja tässä yhteydessä on korostettava yksiselitteisesti vakavien rikosten ehkäisemistä.

1-082

Alysandrakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, syyskuun 11. päivän terrori-iskun varjolla Euroopan unionissa tehostetaan kiinteässä yhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa noitavainoja, joilla koetetaan saattaa ahtaalle imperialistisia suunnitelmia ja valintoja vastustavat tahot. Näissä pyrkimyksissä keskeiselle sijalle on nostettu Europol, jonka valtuuksia laajennetaan jatkuvasti siten, että ne ylittävät kansallisen lainsäädännön ja jopa kansalaisten perustuslailliset oikeudet.

Kaikkien hyvin tuntemat tietorekisterit ovat tehneet henkilötietojen keräämisestä jäsenvaltioissa jo yleisen käytännön, sillä rikoksesta epäillyistä henkilöistä – meistä kaikista – on tallennettu tietoja yhteiseen tietojärjestelmään, ja näitä tiedostoja saavat käyttää yhä useammat tahot. Yhteiset tutkintaryhmät toimivat itse asiassa vailla minkäänlaisia rajoituksia, sillä niitä voidaan perustaa ilman aikarajoituksia kaikissa asiasta kiinnostuneissa jäsenvaltioissa. Mitkä viranomaiset tahansa saavat myös osallistua yhteisiin tutkintaryhmiin ja niissä voidaan käsitellä mitä tahansa osallistujien tärkeäksi arvioimia kysymyksiä. On kyse järjestelmällisestä iskusta kansalaisliikettä vastaan. Työntekijöiden saavuttamia yksilöllisiä ja yhteiskunnallisia perusoikeuksia sekä demokraattisia perusvapauksia pyritään kaventamaan.

On valitettavaa, että mietinnöissä ei edes pyritä ehkäisemään tätä kansalaisia vastaan kohdistuvaa epädemokraattista kehityssuuntaa, vaan se päinvastoin kytketään osaksi laajempia poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön muotoja koskevia uudistuksia.

1-083

Angelilli (UEN). - (IT) Arvoisa puhemies, syyskuun 11. päivän tapahtumien jälkeen nyt jos koskaan on otollinen hetki perustaa yhteiset tutkintaryhmät kaikkien kansallisten tutkintaryhmien välisen yhteistyön parantamiseksi ja ennen muuta Euroopan unionin jäsenvaltioiden tiedustelupalvelujen välisen uutta tietoa koskevan välttämättömän tiedonvaihdon vahvistamiseksi ja nopeuttamiseksi. Kuten on selvää, kyse on todella strategisesti tärkeästä poliisin yhteistyövälineestä, jolla rikoksia voidaan ehkäistä ennalta. Sen kansainvälisen kriisin vuoksi, joka syntyi kaksoistorneihin kohdistuneen hyökkäyksen jälkeen, tämä väline on olennaisen tärkeä ja hyödyllinen terrorismin Euroopassa aiheuttaman hätätilan käsittelemisessä.

Olemme saaneet mahdollisuuden – valitettavasti vasta New Yorkin ja Washingtonin joukkomurhien jälkeen – pääsemään perille vuosia kestäneistä terrorismihyökkäysten valmisteluista, joihin on osallistunut Osama bin Ladeniin yhteydessä olevia juuri Euroopan alueella toimivia henkilöitä ja organisaatioita: olemme saaneet monia ensi näkemältä mitättömiä vihjeitä, joita todellisuudessa yhdistää yksi punainen lanka, jonka onnistuimme kuitenkin löytämään liian myöhään, vasta 11. syyskuuta ja tuhansien viattomien ihmisten kuoleman jälkeen. On ilmiselvää, että jos oikeus- ja poliisiyhteistyö olisi ollut tiiviimpää ja jos yhteisiä tutkimuksia olisi tehty enemmän, olisimme ehkä voineet harjoittaa sellaisia ennalta ehkäiseviä toimia, jotka olisivat soveltuneet paremmin terroritekojen torjumiseen. Kannattaa kuitenkin täsmentää, että yhteisten tutkintaryhmien toiminnasta olisi hyötyä terrorismin aiheuttaman hätätilan käsittelyssä, mutta myös yleiseltä kannalta kaikkien kansainväliseen järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvien ilmiöiden kukistamisessa, ja näitä ilmiöitä ovat esimerkiksi laiton ase- ja huumausainekauppa sekä ihmiskauppa ja ihmisten hyväksikäyttö.

Arvoisa puhemies, samalla, kun kiitän puheeni päätteeksi esittelijä Kirkhopea, haluaisin muistuttaa, että rikollisuuden torjunta – liittyipä rikollisuus sitten terrorismiin tai yleiseen rikollisuuteen – on juuri se, mitä Euroopan kansalaiset ovat jo vuosia itsepintaisesti vaatineet, ja nämä kansalaiset vaativat kansallisilta ja eurooppalaisilta instituutioilta yhä vahvempaa sitoutumista, jotta varmistettaisiin kunnolla olennaisen tärkeä ja kiistämätön oikeus turvallisuuteen, sillä tämä arvokas asia on yhä enemmän vaarassa hävitä. Niinpä suhtaudumme myönteisesti siihen, että Euroopan unionikin sitoutuu asiaan mahdollisimman perusteellisesti myös yhteisten tutkintaryhmien avulla, jotta Euroopan kansalaisten osoittama tarvittava luottamus voitaisiin palauttaa.

1-084

Cappato (NI). - (IT) Arvoisa puhemies, tervehdimme ilmeisesti paikalle saapunutta neuvoston edustajaa. Ellen erehdy, paikalle on saapunut joku neuvoston edustaja, eikö vain? Onko kenties näin? Oletteko te neuvostosta? Ei tietoa!

1-085

Puhemies. - Pyydän, ettette vetoa komissioon tai neuvostoon suoraan ja henkilökohtaisesti. Mikäli teillä on sensuuntaisia aiheita, pyydän teitä kääntymään puhemiehistön puoleen.

Paljon kiitoksia, jäsen Cappato.

1-086

Cappato (NI). - (IT) Arvoisa puhemies, halusinkin osoittaa puheenvuoroni teille kysyäkseni, oliko meillä tosiaan kunnia saada paikalle neuvoston edustaja. Halusin vain panna merkille ja osoittaa, että kävimme tätä keskustelua ilman neuvoston edustajaa, joka saapui paikalle vasta nyt, jotta ymmärtäisimme yksinkertaisesti, missä määrin otetaan huomioon parlamentin päätökset ja keskustelut, joista – 11 kielelle tapahtuva tulkkaus, 11 kielelle käännetty tarkistukset, 11 kielelle käännetty puheenvuorot – ei ole todellakaan mitään hyötyä!

Puhumme Euroopan poliisivoimien toimeksiannon laajentamisesta vakavampien rikosten käsittelyyn, näin ollen tiedämme, että tietojen koordinointi kuuluu itsessään toimintavaltaan ja että koordinoitivallan ja toimintavallan välinen ero on erittäin hienoinen, epäselvä ja vaikeasti määriteltävä: analysoimme nyt joka tapauksessa jäsenvaltioiden poliisi- ja

poliisiyhteistyön tärkeimpiä näkökohtia: tämän politiikan vaikutukset ovat maittemme ja rikosoikeudellisten lainsäädäntöjemme kannalta valtavia, koska tiedämme, missä määrin jokaisen jäsenvaltion poliisivoimat joutuvat tai eivät joudu olemaan yhteydessä tuomioistuimiin ja toimeenpanovaltaan. Tämä kaikki tapahtuu kuitenkin täysin ilman, että – toistan, täysin ilman – lainsäädäntöprosessiin puututaan mitenkään, siis prosessi, jonka aikana säädetään lakeja, viedään kokonaan läpi ilman demokraattisesti valittuja kansanedustuslaitoksia. Tiedämme, että komission jäsen on tästä samaa mieltä, mutta – kyllä me tiedämme – tiedämme myös, että rikollisuuden torjunnan välttämättömyyden, kiireellisyyden ja tehokkuuden nimissä olemme nyt yhdellä iskulla hävittämässä pienimmänkin tasapainon eri valtuuksien välillä. Neuvoston virkamies saapuu paikalle kaikessa rauhassa seuraamaan keskustelua, joka on jo miltei loppusuoralla. Asiat, joista puhumme ja joista päätämme, ja asiat, joista äänestämme, eivät ole minkään arvoisia, minkä osoittaa myös se, että itse puhemiehistökin päätti järjestää tämän ja muita keskusteluja samaan aikaan, kun asiasta vastaava, eli kansalaisvapauksien valiokunta on kokouksessa, jossa äänestetään juuri tällä hetkellä. Tämän vuoksi kaksi riippumatonta ja kaksi tai kolme muuta istuntosalissa olevaa jäsentä jäivät terrorismia ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan äänestyksen ulkopuolelle tämän valinnan vuoksi, joka on mielestäni samankaltainen kuin neuvoston päätös olla pois paikalta ja Euroopan unionin lainsäädäntömenettely.

1-087

Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, Europolin toimeksiannon laajentaminen ei ole mikään uusi kysymys, joka olisi noussut esille 11. syyskuuta sattuneiden tapahtumien jälkeen. On kuitenkin selvää, että toimeksiannon laajentamisen tarve on erityisen suuri juuri nyt. Tietenkin tarvitsemme kolmansien valtioiden kanssa käytävää tietojen välittämistä, joka koskee poliisitietoja ja rikollisuuden torjuntaa, mitä lähes yksimielinen parlamentti korosti silloin, kun äänestimme tietokonerikollisuuden torjuntaa koskevasta mietinnöstä.

Jotkut ovat huolissaan siitä, että Europolin voimavarat kasvaisivat liian suuriksi. He voivat pohtia, mitä vaikutuksia on sillä, että Europolissa on 388 työntekijää, joiden tehtävänä on valvoa Yhdysvaltain väestöä suurempaa ihmismäärää, kun taas FBI:ssä on 27 000 työntekijää. Voimavarat eivät ole vertailukelpoisia, eikä myöskään toiminta. Europol ei ole vielä toimintavalmis.

Tiedon välittämisen osalta on erittäin tärkeää, että säilytämme tietoturvan, että säilytämme mahdollisimman hyvin yksilön koskemattomuuden. Ne ihmisoikeudet, jotka olemme määritelleet sekä Euroopan yleissopimuksessa että Euroopan perusoikeuskirjassa ovat Euroopan tunnusmerkki, josta meidän on oltava ylpeitä ja jonka säilyttämisestä meidän on huolehdittava. Meidän on kuitenkin varottava isoveljiä valvoo -yhteiskuntaa. Sen vuoksi, aivan kuten jäsen Turco korosti, on tärkeää, että parlamentti osallistuu demokraattiseen valvontaan. On aivan kohtuutonta, että nämä kysymykset jäävät unionin valtuuksien ulkopuolelle ja että niistä kysymyksistä, jotka ovat erittäin tärkeitä kansalaisten kannalta, keskustellaan käytännöllisesti katsoen tyhjässä istuntosalissa.

Rikostilastojen kerääminen on tietenkin myönteistä. On jokseenkin järjetöntä, että Lissabonissa sijaitseva Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus kerää paljon huumeiden väärinkäyttöä koskevia tilastoja, samalla kun meillä on huonot rikosten torjuntaa koskevat tilastot. Tässä asiassa Europolin merkitys on tietenkin tärkeä.

Kun on kyse siitä, tulisiko Eurojustia mainita tässä yhteydessä vai ei, on käynyt ilmi, että monet tulkitsevat tekstin niin, että poliittisen vallan ja tuomivallan välistä valtasapainoa halutaan horjuttaa. Tällainen tulkinta on tietenkin väärä. En kuitenkaan halua, että tässä asiassa syntyy väärinkäsityksiä. Väärinkäsitysten välttämiseksi Eurojustia koskevaa tekstiä olisi sen vuoksi parempi muuttaa.

Haluaisin lopuksi kiittää esittelijä Turcoa, että hän käsitellyn Ruotsin ja Belgian aloitetta näin hyvin.

1-088

Berthu (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, tänään käsiteltävät kaksi Europoliin liittyvää hallituksen aloitetta, yksi liittyen tehtävien määrittelmään ja toinen tietojen välittämistä koskeviin sääntöihin, tarjoavat Euroopan parlamentille tilaisuuden nostaa esiin todellinen kysymys: tähän virastoon kohdistuvan demokraattisen valvonnan järjestäminen.

Kysymys on erittäin tärkeä, sillä poliisiyhteistyötoiminta ja etenkin Europolin hallussa olevien tiedostojen hallinta liittyvät läheisesti kansalaisvapauksiin. Kun Europol on hallitusten välinen virasto, sen valvonnasta vastaavat nyt kansalliset parlamentit, oikeus- ja sisäasioiden ministerineuvostoon kootut tai viraston hallintoneuvostossa edustetut hallitukset sekä valvontaviranomaiset, jotka ovat riippumattomia henkilöitä.

Parlamentin toimivaltaisen valiokunnan ehdotuksessa mullistetaan tämä järjestelmä, joka ei kuitenkaan ole toiminut tosiasiallisesti kuin vuodesta 1999 lähtien ja halutaan jättää Europolin valvonta yksinomaan yhteisön menettelyjen varaan eli lähinnä Euroopan parlamentille.

Ehdotus ei vaikuta meistä tarkoituksenmukaiselta. Euroopan parlamentti ei mielestämme ole sopiva elin varmistamaan sellaisten riippumattomien poliisitoimien demokraattista seuranta, joista vastaavat kansalliset laitokset ja joiden vaikutukset ulottuvat jäsenvaltioiden omalle alueelle. Olisi parempi olla tekemättä ennakkopäätelmiä, kun Europol vasta

aloittelee toimintaansa, ja antaa kansallisille parlamenteille aikaa järjestää ja parantaa valvontaa. Ne kuitenkin tietävät, että niin on tehtävä.

Esimerkiksi viime syyskuussa Ranskan parlamentti esitti parlamentaarisen tarkasteluvarauaman Europolin Itä-Euroopan maiden kanssa tekemiin sopimusehdotuksiin ja poisti varauaman, kun se sai riittävät takeet tiedonsiirron turvallisuudesta.

Pidämme tällaista menettelyä hyvin myönteisenä. Se osoittaa, että jäsenvaltioissa ollaan järjestämässä tehokasta valvontaa. Voidakseen suorittaa valvontaa entistäkin tarkemmin Ranskan senaatti on lisäksi perustanut erityisen työryhmän, jonka tehtävänä on seurata poliisiyhteistyöhön liittyviä kysymyksiä. Arvoisa puhemies, tätä mallia sopii suositella kenties jopa kehittää parantamalla kansallisten parlamenttien valvontatoimien horisontaalista koordinoitua.

Nehän voisivat vaikka perustaa keskenään parlamenttien välisen elimen seuraamaan Europolia ja poliisiyhteistyötä.

Vielä parempi olisi, jos vuonna 2004 kokoontuva hallitustenvälinen konferenssi, jonka on nimenomaan tarkoitus käsitellä kansallisten parlamenttien asemaa EU:n rakennelmassa, ehdottaisi tällaisen parlamenttien välisen yhteistyön kehittämistä aina unionin uudeksi pilariksi asti.

1-089

Vitorino, komissio. - (PT) Arvoisa puhemies, hyvät jäsenet, näitä kolmea aloitetta pidetään komissiossa erityisen tärkeinä, etenkin juuri nyt. Euroopan unioni elää nyt aikaa, jolloin järjestäytyneen rikollisuuden ja erityisesti terrorismin tehokkaassa torjunnassa keskeistä ei ole ainoastaan jäsenvaltioiden välinen vaan myös kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävä yhteistyö.

Tänään käsiteltävissä aloitteissa nopeutetaan sitä aikataulua ja varhennetaan sitä hetkeä, jolloin jäsenvaltiot saavat käyttöönsä yhteisön laajuisen oikeusperustan yhteisten tutkintaryhmien perustamista varten. Näihin ryhmiin voidaan tarpeen vaatiessa ottaa mukaan kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen edustajia. Lisäksi aloitteiden avulla laajennetaan Europolin valtuuksia, jotta se voisi käsitellä suurempaa määrää rikolliseksi luokiteltavia toimia, ja annetaan sille myös valtuudet välittää tehokkaasti henkilötietoja kolmansille maille ja muille järjestöille. Se on epäilemättä tärkeä asia, mikäli halutaan, että yhteistyö noiden kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa on uskottavaa ja tehokasta.

Komissiossa ollaan tyytyväisiä, että Euroopan parlamentti tukee Belgian, Espanjan, Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ehdottamaa luonnosta yhteisiä tutkintaryhmiä koskevaksi puitepäätökseksi. Toivomme, että aika, jonka voitamme salliessamme jäsenvaltioiden luoda tällaisia ryhmiä, vaikuttaa myönteisesti kansainvälisen rikollisuuden vastaisen taistelun tehokkuuteen. Lisäksi komissiossa ollaan tyytyväisiä, että parlamentti suhtautuu myönteisesti Europolin valtuuksien laajentamiseen sekä henkilötietojen välittämiseen kolmansiin maihin ja kansainvälisille järjestöille. Näiden kahden aloitteen myötä Europolista tulee järjestö, joka pystyy torjumaan tehokkaammin järjestäytyntä rikollisuutta, josta on tullut kasvava huolenaihe Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudessa.

Jäsen Turcon mietinnössä otetaan esille Europolin demokraattinen valvonta nyt käsiteltävien aloitteiden puitteissa. Keskustelin tästä kysymyksestä jo viime kesäkuussa Haagissa Alankomaiden parlamentin koolle kutsumassa hallitustenvälisessä konferenssissa, jossa olivat läsnä käytännöllisesti katsoen kaikkien jäsenvaltioiden edustajat, esittelijä mukaan luettuna. Komissiossa viimeistellään parhaillaan, sen tämän vuoden työohjelman mukaisesti ja jäsenvaltioiden parlamenttien edustajien kanssa tuolloin käydyn keskustelun valossa, Europolin demokraattista valvontaa koskevaa tiedonantoa, jossa esitetään ajatuksia sen parantamiseksi. Kuten tiedätte, katson, että demokraattinen valvonta, eritoten Europolin kansallisten toimipaikkojen valvonta, kuuluu erottamattomana ja korvaamattomana osana kansallisten parlamenttien tehtäviin. Demokraattista valvontaa ei pidä kuitenkaan toteuttaa ainoastaan jäsenvaltioiden parlamenttien välisenä yhteistyönä, sillä se saa lisäarvoa Euroopan parlamentin osallistumisesta. Voimme siis Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien välisen tiiviin yhteistyön avulla päästä kokonaisnäkömyykseen Europolin toiminnasta ilman, että meiltä jäisi huomaamatta yhtäkään kansallisten parlamenttien valvonnan tuloksena esiin tullutta yksityiskohtaa.

Samalla tunnustan, että on tärkeää yhteensovittaa Europol ja Eurojust ja että Eurojustilla on merkittävä rooli Europolin juridisessa valvonnassa. Joka tapauksessa mielestäni on suotavaa odottaa Europolin lopullista muotoa koskevaa neuvoston päätöstä ennen kuin teemme ratkaisuja poliisi- ja oikeuspuolen yhteensovittamisesta Euroopan tasolla.

Mitä Europolin valtuuksien laajentamiseen tulee, komissiossa pannaan merkille mietinnössä esitetyt huolenaiheet, jotka koskevat päätöksentekorakennetta unionin kolmannen pilarin puitteissa. Se on tosiaankin hidas, sillä ensisijaiset tavoitteet tuntuvat vaihtuvan aina kun puheenjohtajavaltioikin, minkä lisäksi parlamentin rooli on vähäpätöinen. Suhtaudumme siis myönteisesti Euroopan parlamentin korostamaan tarpeeseen pohtia erikseen kunkin jäsenvaltion järjestäytyntä rikollisuutta silloin, kun päätetään Euroopan laajuisen järjestäytyntä rikollisuuden torjuntaan liittyvistä ensisijaisista tavoitteista. On siis tärkeää, että jäsenvaltiot toimittavat Europolille ajoissa asianmukaisia tietoja, jotta se voisi laatia tarpeeksi laadukkaan vuosikertomuksen Euroopan unionin järjestäytyntä rikollisuudesta. Komissio ehdottaa Euroopan

parlamentin mietinnössä ehdotettujen tarkistusten osalta, että vuosikertomuksen julkinen versio liitettäisiin siihen kertomukseen, jonka Europol toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille.

Lopuksi komissio tukee yleisesti ottaen parlamentin henkilötietojen välittämistä koskevaan aloitteeseen liittyviä tarkistuksia. Olemme samaa mieltä, että niitä vakuuksia, jotka henkilötietojen suojaamisesta annetaan jo nykyään vuoden 1999 neuvoston säädöksen, joka koskee henkilötietojen välittämistä kolmansille maille ja kansainvälisille järjestöille, 7 artiklan nojalla, voidaan soveltaa myös Ruotsin tietojen välittämistä koskevaan aloitteeseen. Koska tässä tapauksessa Ruotsin aloitteella muutetaan ainoastaan edellä mainitun neuvoston vuonna 1999 antaman säädöksen 5 artiklan 5 kohtaa, 7 artiklaa, joka liittyy eniten tähän asiaan, voidaan edelleen soveltaa täysimääräisesti. Epäilenkin hieman, onko neuvoston säädöksen 7 artiklaa koskeva tarkistus todella tarpeellinen.

1-090

Puhemies. - Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys tästä kohdasta toimitetaan huomenna klo 12.00.

1-091

Luovuttaminen EU:n jäsenvaltioiden välillä (Yleissopimukset 1995 ja 1996 - Schengenin säännöstö)

1-092

Puhemies. - Esityslistalla on seuraavana Marinhon laatima keskustelu kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnöstä (A5-0371/2001) Ruotsin kuningaskunnan aloitteesta neuvoston päätöksen tekemiseksi sen vahvistamisesta, mitkä yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa vuonna 1995 tehdyn yleissopimuksen ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta vuonna 1996 tehdyn yleissopimuksen määräyksistä ovat Schengenin säännöstön kehittämistä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen mukaisesti.

1-093

Marinho (PSE), esittelijä. - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, erikoista kyllä, Norja ja Islanti, kaksi Euroopan valtiota, jotka eivät ole liittyneet Euroopan unioniin, ottivat ensimmäisinä alueellisesti käyttöön henkilöiden vapaan liikkuvuuden alueen. Jo vuonna 1957 Tanska, Ruotsi, Suomi, Norja ja Islanti avasivat Pohjoismaiden passiunionin myötä rajansa henkilöiden liikkuvuudelle kun taas kuusi muuta, jotka panivat etusijalle tavaroiden liikkumisen tulliliitossa, suunnittelivat yhteisiä markkinoita. Nämä kaksi valtioryhmää kulkivat eri polkuja. Edelliset perustivat Eftan ja jälkimmäiset haaveilivat taloudellisia näkökohtia laajemmin yhdistyneestä Euroopasta. Onneksi jäsenvaltioiden, joita oli silloin kuusi, nyt 15 ja kohta melkein puolet enemmän, aloittama hanke sai enemmän kannatusta osakseen kuin vapaakauppa tai pelkkä rajojen ylittämisen helpottaminen, vaikka se olikin niitä kunnianhimoisempi ja mutkikkaampi. Se kiehtoi monia pohjoismaisten toimielinten perustajia, ja juuri siksi yritämme tässä mietinnössä oikaista jossakin määrin historian ristiriitoja ja harhapolkuja liittämällä Norjan ja Islannin osaksi Schengenin aluetta ja aivan erityisesti, kuten Ruotsin aloitteen yhteydessä, Euroopan unionin vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta.

Ruotsin aloitteen myötä unionin vapaan liikkuvuuden aluetta laajennetaan siis Euroopan unionin maantieteellisten rajojen ulkopuolelle, mistä on juridiset seurauksensa, kun Norjasta ja Islannista tulee maita, joissa sovelletaan Schengenin säännöstön yhteisiä luovuttamista koskevia sääntöjä. Kuka olisi uskonut sen olevan mahdollista 45 vuotta sitten?

Tämä historiallinen kehitys, tai pikemminkin tarve – joka synnyttää uusia vaatimuksia ja sitoumuksia ja kehittää siten Eurooppaa ja vauhdittaa sen edistymistä – on pohjana sille varmuudelle, että Tampereen ohjelma, joka edellyttää siirtymistä hallitustenvälisestä menettelystä yhteisölliseen toimintatapaan, johtaa oikeudellisen yhteistyön yhteisöllistämiseen. Sitä ovat halunneet 15 jäsenvaltion hallitukset, eikä komission ja komission jäsen António Vitorinon vaivannäköä saa tehdä tyhjäksi jatkuvan valtioiden suvereniteettiin pohjaavan vastahakoisuuden takia. Lisäksi yhteisöllistäminen on tarpeen ennen kaikkea siksi, että aikakautemme edellyttää, että Euroopalla on käytössään rikosoikeudellinen aseistus, joka toimii ensisijaisena välineenä kansainvälisten ja rajatylittävien rikosten torjunnassa.

Erilaisuus, josta me eurooppalaiset voimme varsinaisesti olla ylpeitä, ei ole sotavarustuksessamme, vaan niissä uusissa eurooppalaisissa säädöksissä, joita me parlamentissa autamme laatimaan nyt tai vastaisuudessa ja joiden avulla kyetään sovittamaan yhteen pelotteet ja vapauksien kunnioittaminen ilman, että puututtaisiin niihin filosofisiin ja kulttuurisiin eroihin, jotka vaikuttavat kunkin jäsenvaltion rikosnormeihin. Jäsenvaltioiden tuomioiden keskinäisen tunnustamisen periaatteelle perustuva Euroopan laajuinen pidätysmääräys toimii komission jäsen António Vitorinon esittämässä muodossa esimerkkinä, jota kannattaa seurata Tampereen ohjelman muissakin kohdissa, erityisesti rikoslainsäädännön yhdenmukaistamisessa.

Kaiken edellä mainitun takia mielipiteeni on, että ajankohtaisena ja tarpeellisena pitämämme Ruotsin aloite vanhenee pian, koska yhteisön määräykset – erityisesti pidätysmääräys, jonka ansiosta häviää unionin kaksi hyvää tarkoittavaa mutta heikkovaikutteista yleissopimusta – ajavat sen ohi. Arvoisa komission jäsen, ajatuksena on, että yleissopimukset korvataan yksinkertaisesti tuomioiden keskinäisellä tunnustamisella ja rikollisten siirtämisellä ja luodaan täten luovuttamista koskeva yhtenäinen alue.

1-094

Von Boetticher (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitän ensin esittelijää, joka analysoi tätä erittäin teknistä mietintöä hyvin asiantuntevasti ja joka on ehdottanut useita toimituksellisia muutoksia, joita me kaikki voimme kannattaa.

Kannatamme ja tuemme myös käsiteltävänäme olevaa Ruotsin aloitetta Schengenin säännösten kehittämiseksi. Joissakin kohdissa se on tosin jo jäänyt tosiasioista jälkeen. Syyskuun 11. päivän terrori-iskujen jälkeisen Euroopan sisä- ja oikeuspolitiikan nopean kehityksen vuoksi tämä mietintö ja tämä esitys eivät ole ainakaan rikoksen johdosta tapahtuvaa luovutusta ajateltaessa enää kovinkaan ajankohtaisia.

Sisä- ja oikeusministerien neuvosto panikin jo 20. syyskuuta alulle yksinkertaisemman menettelyn rikollisten siirtämisessä ja tuomioiden keskinäisessä tunnustamisessa. Pidämme myös rikos- ja prosessioikeuteen liittyvää Euroopan entistä tiiviimpää yhdentymistä myönteisenä. Se tehostaa maanosamme rikollisuuden torjumista ja vahvistaa Euroopan oikeudellista aluetta. En taida sanoa Ruotsin aloitteesta tämän enempää, koska esittelijä Marinho mainitsikin jo kaikki oleelliset asiat.

Haluaisin kuitenkin sanoa vielä yhden asian: yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa vuonna 1995 tehdyn yleissopimuksen ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta vuonna 1996 tehdyn yleissopimuksen määräysten pitäisi olla esityksen mukaan Schengenin säännösten kehittämistä ja sovellettavissa myös Islannissa ja Norjassa. Siinä ei ole sinänsä mitään vikaa, mutta Belgia, Ranska, Irlanti, Italia, Luxemburg ja Englantikaan eivät ole vielä ratifioineet kumpaakaan sopimusta. Se on aivan pöyristyttävää, varsinkin kun ehdokasvaltiotkin ovat sitoutuneet osallistumaan Schengenin säännösten täytäntöönpanoon.

EU:n jäsenvaltioiden on lopultakin tiedostettava, että he toimivat esikuvana etenkin unionin säädösten täytäntöönpanossa ja ratifioinnissa.

1-095

Coelho (PPE-DE). - (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa puheenvuoroni onnittelemalla kollegaani Marinhon erinomaisesta mietinnöstä. Lisäksi haluaisin sanoa meidän kaikkien olevan tietoisia, että turvapaikkapolitiikan, rikollisuuden torjunnan, rajojen valvonnan järjestämisen ja terrorisminvastaisen taistelun kaltaiset kysymykset ovat arkaluonteisia ja jäsenvaltioiden kannalta kiistämättömän tärkeitä. Uskon kuitenkin, että nykyään kaikki ymmärtävät, että yhteiset ongelmat edellyttävät yhteisiä ratkaisuja ja että niiden tehokkaaseen ja johdonmukaiseen ratkaisemiseen tarvitaan kansallisen ulottuvuuden lisäksi myös Euroopan tasoista toimintaa.

Euroopan unionin poliisi- ja rikosoikeudellisen yhteistyön ensisijaisina tavoitteina on kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden torjunta sekä säännösten ja määräysten lähentäminen. Oikeusasioita koskeva Schengen-yhteistyö keskittyy kuitenkin luovuttamispyyntöjen nopeaan käsittelyyn Schengenin tietojärjestelmän avulla. Kuten kollegamme Marinho jo sanoi, tänään käsittelemämme Ruotsin aloite ei sisällä – etenkin luovuttamista koskevia – merkittäviä määräyksiä, vaan sen tarkoituksena on ennen kaikkea selkeyttää erilaisten luovuttamista koskevien kantojen välistä suhdetta Euroopan unionin tasolla ja mahdollistaa Islannin ja Norjan osallistuminen säännösten täytäntöönpanoon. Mielestäni on keskeistä toteuttaa Euroopan oikeus- ja turvallisuusalue käytännössä. Äskettäiset syyskuun 11. päivän tapahtumat patistavat meitä torjumaan terrorismia sotilaallisten keinojen ohella myös juridisten välineiden avulla. Kannattaa myös muistaa, että jo Euroopan unionin strategiassa uuden vuosituhaten alkaessa – järjestäytyneen rikollisuuden ehkäiseminen ja valvonta – suunnitellaan Euroopan luovuttamista koskevan yhtenäisen juridisen alueen perustamista. Syyskuun 11. päivän tapahtumat ainoastaan kärjistikivät tarvetta tehdä asiasta pikainen päätös. Nähtävästi juuri sen takia oikeusasioista vastaavassa neuvostossa, jossa otettiin tavoitteeksi terrorisminvastainen taistelu, päätettiin jo 20. syyskuuta korvata unionin luovuttamisprosessi yksinkertaisella rikollisten luovuttamisella, mikä merkitsee, että kaikki voimassa olevat määräykset asiasta vanhenevat, kuten täällä sitä paitsi jo mainittiin. Se merkitsee myös, että kaksi luovuttamista koskevaa yleissopimusta korvataan yksinkertaisella tuomioiden keskinäisellä tunnustamisella ja rikollisten siirtämisellä, jolloin luodaan edellä mainittu luovuttamista koskeva yhteinen alue, jonka tarpeellisuutta korostamme myös.

1-096

Vitorino, komissio. - (PT) Arvoisa puhemies, hyvät jäsenet, komissiolla on hyvin yksinkertainen tehtävä tässä keskustelussa, koska se voisi tyytyä ilmaisemaan yhtyvänsä täysin jäsen Luís Marinhon – jota onnitelen oivallisesta mietinnöstä – käyttämään puheenvuoroon.

Haluaisin ainoastaan lisätä, että komission näkökulmasta Ruotsin aloite on erittäin tärkeä ja käyttökelpoinen, koska siinä selvennetään, että vuosien 1995 ja 1996 yleissopimusten luovuttamista koskeva säännöt voidaan liittää Schengenin säännöstöön. Siitä on merkittäviä seurauksia, kun ajatellaan ennen kaikkea jäsen Carlos Coelhon juuri mainitsemia päätöksiä, jotka tehtiin oikeus- ja sisäasioista vastaavassa neuvostossa 20. syyskuuta. Se, että Euroopan unionin luovuttamista koskevat säännöt korvataan kokonaan Euroopan laajuisella pidätys- ja luovutusmääräyksellä, heijastuu Schengenin säännöstöön ja siten pakosta myös Schengenin yleissopimuksen toimintatapaan. Juuri siksi, että tarkoituksena on korvata vuosien 1995 ja 1996 yleissopimukset, esille tulee myös kysymys Euroopan laajuisen pidätys- ja luovutusmääräyksen ulottamisesta Norjaan ja Islantiin, kunhan se on ensin hyväksytty neuvostossa, minkä toivon tapahtuvan 6.–7. joulukuuta. Siksi tämä keskustelu ei ole hyödytön vaan askel tai porras polulla, jonka päättyy toivoaksemme siten, että oikeus- ja sisäasioista vastaavassa neuvostossa hyväksytään Euroopan laajuinen pidätys- ja luovutusmääräys, sillä tällä tavoin voimme lujittaa vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvaa aluetta perusoikeuksien puolustamisen sekä kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden, erityisesti terrorismin, torjunnan alalla.

1-097

Puhemies. - Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

1-098

Sähköinen viestintä (henkilötietojen käsittely ja yksityisyyden suoja)

1-099

Puhemies. - Esityslistalla on seuraavana keskustelu Cappaton laatimasta kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan toisesta mietinnöstä (A5-0374/2001)

ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla.

1-100

Cappato (NI), esittelijä. - (IT) Arvoisa puhemies, olemme siis edelleen täällä samaan aikaan, kun kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnissa äänestetään, mutta eipä tuo haittaa.

Tämä on toinen yritys, joka koskee yksityisyyttä sähköisessä viestinnässä. Minusta tuntuu, että edellisellä kerralla parlamentti epäonnistui tavoitteessaan hyväksyä enemmistön kanta, koska samaan aikaan hylättiin kaksi alaa koskevaa ehdotusta ei-toivotuista kaupallisista sähköposteista: joustamatonta eurooppalaista *opt in* -järjestelmää koskeva ehdotus sekä ehdotus, jonka mukaan jäsenvaltioilla on vapaus valita joko *opt in*- tai *opt out* -järjestelmä, ja samoin hylättiin kompromissiehdotus, joka mielestäni esitettiin kollegoille liian myöhään. Kolme ehdotusta hylättiin siis samanaikaisesti. Nyt kuitenkin uskon, että tässä vaiheessa parlamentti on valmis tekemään päätöksen, kun sekä parlamentin kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kantaa, jossa eli jäsenvaltioille halutaan antaa valinnan mahdollisuus, että komission kantaa – joustamaton eurooppalainen *opt in* -järjestelmä – on niin sanotusti pehmenetty, ja ne ovat nyt lähempänä toisiaan: kansalaisvapauksien valiokunta otti erityisesti huomioon SMS:iä, eli matkapuhelinten tekstiviestejä koskevat huolet, ja toisaalta *opt in* -järjestelmää koskevan kannan tehdä ennalta ehkäisevä joustamaton valinta, joka määrätään koskemaan koko Eurooppaa. Samoin se otti huomioon tarpeen kommunikoida tietyn yhtiön ja tietyn yrityksen jo olemassa olevien asiakkaiden kanssa.

Toivon, että kollegat ja erityisesti ryhmät ovat halukkaita äänestämään näiden kahden vaihtoehdon väliltä ilman, että he menevät päätöksessään viime hetkellä sekaisin, ja näiden kahden vaihtoehdon välillä parlamentilla on mahdollisuus tehdä valinta. Omasta puolestani – haluan ehdottomasti vahvistaa tämän – olen sitä mieltä, ettei ole olemassa riittäviä tietoja eikä todisteita, jotka osoittavat, että *opt in* -järjestelmää soveltavat maat kykenisivät torjumaan ei-toivotuista sähköpostitse lähetettäviä joukkopostituksia (nk. spamming) muita maita paremmin. Internetissä harjoitettava joukkopostitus katsotaan jo nyt laittomaksi toiminnaksi, koska osoitteiden keräämistä ilman lupaa pidetään jo nyt lainvastaisena, viestien lähettäminen ilman, että lähettäjän tiedot näkyvät selvästi, katsotaan jo nyt lainvastaiseksi, ja jo nyt katsotaan olevan lainvastaista, jos lähetetään viestejä antamatta vastaanottajalle mahdollisuutta pyyhkiä nimensä pois listoilta. Toisaalta joustamattomuudessakin on riskinsä, jotka koskevat esimerkiksi viestinnän vapautta. Ei ole sattumaa, että kansalaisvapauksien valiokunta on halunnut toimia tässä asiassa varovaisesti. Eräät valtioista riippumattomat järjestöliittoutumat ovat nimittäin ilmaisseet huolensa siitä, että Internetin välityksellä järjestettävillä kampanjoilla on esimerkiksi mahdollista kerätä varoja.

Uskon, että tekniikat ja tosiasiat jättävät keskustelumme ja lainsäädäntömme taakseen; uskon, että kuluttajilla on jo nyt mahdollisuus valita itse ja yksilöllisesti *opt in* -järjestelmän ja *opt out* -järjestelmien välillä ilman, että heidän tarvitsee pyyhkiä nimeään pois joiltakin listoilta tai ottaa yhteyttä viestin lähettäjään, vaan he voivat yksinkertaisesti laittaa osoitteensa mustalle listalle, jolloin he eivät enää joudu vastaanottamaan viestejä kyseiseltä lähettäjältä. Kun kuitenkin

otamme huomioon, että yksityisyyttä koskevan yleisen direktiivin esittämisestä on kulunut kuusi vuotta, eikä suurin osa jäsenvaltioista ole vielä hyväksynyt sitä, että olemme muuttelleet tätä uutta direktiiviehdotusta neljän vuoden ajan ja että suuri osa jäsenvaltioista ei ole soveltanut myöskään vuonna 1997 annettua direktiiviä, meidän on valitettavasti nämä ajat huomioon ottaen ajateltava järkevästi niin, että tämäkin lainsäädäntö tulee voimaan kuka ties ehkä kolmen, neljän tai viiden vuoden kuluttua. Siis kolmen, neljän tai viiden vuoden kuluttua, mikäli kuluttajat ja käyttäjät todellakin tuntevat tarpeelliseksi suojella itseään ei-toivotuilta kaupallisilta sähköpostiviesteiltä, markkinat ja tekniikka tekevät vielä yksinkertaisempia nykyisistä järjestelmistä. En toivoisi käyvän niin, että sen jälkeen, kun olemme antaneet osoituksemme suuresta ja ymmärrettävästä huolesta ei-toivottujen kaupallisten viestien aiheuttamaa häiriötä kohtaan, valmistautuisimme toisaalla antamaan kansallisille poliisivoimille täydet toimivaltuudet käyttää henkilötietojamme mielivaltaisesti. Ongelma ei liity pelkästään eikä kiinteästi tähän direktiiviin, vaan kyse on yleisemmästä poliittisesta ongelmasta, ymmärrän sen kyllä. Pelkään, että tämä on suuntaus, jonka omaksumme; pelkään, että kaikkein suurimmat kansalaisten yksityisyyteen liittyvät huolet eivät synny yhdestä ylimääräisestä ei-toivotusta kaupallisesta viestistä.

1-101

Schröder, Ilka (GUE/NGL), teollisuus-, ulkonmaankauppa-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija. - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mehän olemme jo kerran äänestäneet tästä mietinnöstä. Nyt toisessa käsittelyssä on enää oikeastaan tarkoitus löytää ratkaisu *opt in*- ja *opt out*-ongelmaan. Haluankin puhua siksi nyt vain siitä. Kaikki parlamentille jätetyt ehdotukset ovat mielestäni erilaisia *opt out*-ehdotuksia. Ainoastaan komission esitykseen sisältyy todellinen *opt in*-järjestely. Se puolestaan tarkoittaa, että vain komission ehdotus takaisi kansalaisille mahdollisuuden ilmoittaa, mikäli he haluavat saada roskasähköpostia, toisin sanoen sähköpostitse lähetettyjä mainoksia, tai mahdollisuuden kieltää niiden lähettämisen. Mitkään muut vaihtoehdot, siis eri *opt out*-ehdotukset, eivät mielestäni takaa sitä.

Tarjotuissa sopuratkaisuesityksissäkään ei ole minusta siksi juurikaan järkeä, ja jos haluamme ehdotuksen otsikon mukaisen tekstin, jos meidän on tarkoitus hyväksyä ehdotus, jolla on jotain tekemistä tietosuojan kanssa, meidän on mielestäni noudatettava komission linjaa ja kannatettava ehdotusta ja hylättävä muut parlamentin käsiteltäväksi jätetyt ehdotukset.

Kaikesta huolimatta olen esityksestä pitkälti samaa mieltä ja pidän monia siinä käsiteltyjä kohtia järkevinä, mutta niistähän äänestettiin jo viime istunnossa. Nyt ongelmana on enää *opt in*- ja *opt out*-järjestelyt. Jos haluamme tehostaa tietosuojaa, meidän on mielestäni kannatettava komission esitystä,

1-102

Von Boetticher (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestämme huomenna toista kertaa Cappaton mietinnöstä. Erilaiset kannat ovat lähentyneet toisiaan, mutta niissä on vielä eroavaisuuksia. Ne eivät ole vielä yhteneviä. Niinpä esittelijä on ottanut parlamentin vasemmiston epäilyt huomioon esittämällä, että tekstiviestimainosten lähetykseen tarvitaan jatkossa kuluttajien suostumus. Sisäasioiden valiokunta hyväksyi selvällä enemmistöllä esittelijän kannattaman kompromissiehdotuksen, niin kutsutun *soft opt out*-ehdotuksen. Vain tämä ehdotus ajaa kuluttajien etua eikä tuhoa samalla valtavia määriä työpaikkoja Euroopassa. Miksi?

Jos parlamentti kieltää Paciottin ehdotuksen mukaisesti ensin yleisesti yritysten ja kuluttajien välisen mainonnan, yritykset lähettävät mainoksensa Euroopan unioniin Yhdysvalloista tai muista kolmansista maista käsin. Siitä ei olisi kuluttajalle todellakaan mitään hyötyä; ainoastaan Euroopan sähköisen kaupankäynnin markkinat heikentyisivät. Minusta meidän pitäisi jättää *opt out*-järjestelmä nyt niiden valtioiden asiaksi, joissa se on jo olemassa, ja tarkkailla kehitystä ja päättää asiasta uudestaan kahden vuoden kuluttua.

Cappaton ehdotus suojelee kuluttajaa samalla kolmella eri tavalla. Ensinnäkin: hän voi kirjautua niin kutsutulle Robinson-listalle, joka kieltää yleisen mainosten lähetyksen. Toiseksi: mitä tulee sähköpostimainontaan, kuluttaja voi vaivattomasti ja maksutta kieltää yksittäisten yritysten mainonnan. Kolmanneksi: sähköpostimainokset pitää pystyä tunnistamaan sähköpostilaatikoista ja niiden lähetyksen pitää voida kieltää vaivattomasti ja maksutta.

Jotkin palveluntarjoajat, kuten AOL, tarjoavat jo nyt mahdollisuuden viimeksi mainittuun keinoon – kollegani van Velzen varmasti huomauttaa siitä kohta. AOL ei saa kuitenkaan mitään monopoliasemaa. Sellainen väite on pötypuhetta, sillä jokainen voi jo nyt ladata Internetistä tällaisen roskasähköpostin tunnistusohjelman riippumatta siitä, minkä Internet-palveluntarjoajan kanssa hän on tehnyt sopimuksen. AOL sitä paitsi vastusti ensin itse tällaista järjestelyä. Toivonkin, että parlamentin selkeä enemmistö kannattaa Cappaton kompromissiesitystä.

1-103

Paciotti (PSE). - (IT) Arvoisa puhemies, tämän tapauksen palauttaminen valiokuntaan selvensi kantoja aivan varmasti paremmin, mutta minusta tämä ei parantanut tulosta, vaan päinvastoin, jossakin määrin se huononsi sitä. Edellisessä äänestyksessään parlamentti näet toimi viisaasti ja noudatti komission ehdotusta ainakin siinä kohdassa, joka koski sähköpostiosoiteluetteloita, ja varmisti näin kaikkien meidän vapautemme valita, haluammeko osoitteemme julkiseen luetteloon vai emme. Tällä tavoin myös päätös – jota pidän vääränä ja vahingollisena paitsi vapauden myös sähköisen

kaupankäynnin kehittymisen kannalta – sallia ei-toivottujen viestien lähettäminen paitsi, jos asiasta valitetaan ja pyydetään, ettei niitä lähetettäisi enää, ei ehkä olisi ollut niin vahingollinen.

Hylkäämällä ehdotus *opt in* -järjestelmästä kaikille julkisissa luetteloissa edes ilman matkapuhelinten kohdalla tehtävää poikkeusta, kuka tahansa meistä voi joutua kaikenlaisten häiriköiden, kiusantekijöiden tai väsymättömien kaupustelijoiden käsiin. Meillä ei ole edes sellaista puolustautumismahdollisuutta kuin meillä joskus oli, kun oli vain lankapuhelimet ja painetut puhelinluettelot. Tuolloin nimen poistattaminen ainoasta painetusta luettelosta tai puhelinnumeron vaihtaminen suojaasi meitä tehokkaasti; nyt, kun kaikki julkiset luettelot päätyvät verkkoon, meillä ei ole mitään mahdollisuuksia puolustautua. Siinä onkin tekemistä, jos haluaa vaatia, että oma puhelinnumero tai sähköpostiosoite otetaan luettelosta pois! Nyt luettelot ovat jo kaikkien käyttäjien ja tavoittamattomissa olevien henkilöiden hallinnassa. Niinpä direktiivin 12 artiklan muuttaminen on minusta todella tarpeeton päätös vapautemme kannalta, ja suoraan sanottuna en kykene ymmärtämään, miten mainonnan vapaus voidaan asettaa henkilökohtaisen vapauden edelle.

Direktiivin 13 artiklassa puhuttavista ei-toivotuista viesteistä haluan sanoa, että jos valinta jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi, tämä merkitsee, että itse direktiivistäkin tehdään melko hyödytön, koska asiassa kerran vaaditaan yhdenmukaistamista. En vilpittömästi sanoen pysty uskomaan, että kaikesta tästä olisi hyötyä sähköiselle kaupankäynnille. Olen näet sitä mieltä, että mietinnön esittelijän lisäksi, joka on varsin taitava käyttämään elektronisia välineitä, on monia kansalaisia, jotka minun laillani eivät ole kovin taitavia käyttämään näitä välineitä, joten he ovat huolissaan. Voin toden totta vakuuttaa teille, että en aio lähettää yhtäkään pyyntöä yhteenkään yritykseen, enkä aio avata yhtäkään viestiä, koska sitten pelkään, mitä minulle voi tapahtua, vaikka olenkin turvassa kotimaassani, koska jo nyt tapahtuu asioita: ainakin palveluntarjoajani, joka väistämättä tietää osoitteeni, lähettää minulle jatkuvasti ei-toivottuja tiedotteita, ja samoin tekee valitettavasti myös eräs lentoyhtiö, johon erehdyin kerran ottamaan yhteyttä sähköpostitse.

Niinpä katson, että niin kauan kuin oikeuksiani ei suojata – puhun omasta puolestani, mutta sama koskee myös monia muita ihmisiä, vanhuksia, kuten minuakin, tai muita, jotka eivät ole niin taitavia kuin monet nuoret – en aio hyödyntää sähköistä kaupankäyntiä, koska tämä väline ei tunnu luotettavalta. Myöskään ajatus siitä, että oma nimi on jossakin luettelossa, joka kiertää kaikkialla verkossa ei tunnu luotettavalta, ja että saa viestejä, joiden lähettämisen sitten pyytää lopettamaan, mutta jotka täytyy ensin avata, jotta ymmärtäisi, mistä niissä on kyse. On mahdollista, että elektroniikan kehittyminen antaa mahdollisuudet tehokkaampaan puolustukseen, mutta sitä ennen elektroniikan pitää tosiaankin kehittyä; sitä ennen meidän on annettava sähköisen kaupankäynnin kehittyä, ja tähän tarvitaan luottamusta, jota tämä ehdotus ei tarjoa.

1-104

Ludford (ELDR). - (EN) Arvoisa puhemies, olen harvoin täysin samaa mieltä kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa edustavan kollegani von Boetticherin kanssa, mutta tällä kertaa olen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että tarvitaan kansallista valintajärjestelmää, joka mahdollistaa ei-toivottujen sähköpostiviestien torjumisen, ja vastustan sosialistien tarkistuksia.

Vasemmiston keskuudessa on vallalla käsitys, että roskaposti olisi sama asia kuin ei-toivottu sähköpostiviestintä. Minun on ikävä kyllä sanottava, hyvä komission jäsen, että komissio on tämän sekaannuksen takana. Totesitte alkuperäisessä esityksessänne, että roskaposti on sama asia kuin ei-toivottu sähköpostiviestintä. Tämä ei pidä paikkansa. Pelkään pahoin, että jo nyt lakia rikkovat roskapostin lähettäjät tekevät sitä vastaisuudessakin. Jäsen Paciotti, te saatte roskapostia vastaisuudessakin!

Kannatan *opt out* -järjestelmää kahdesta syystä. Ensimmäinen on se, että *opt in* -järjestelmästä on vahinkoa sekä yritystoiminnalle että hyväntekeväisyysjärjestöille. Suurilla amerikkalaisyrityksillä on varaa TV-mainontaan, lehdistöön, ulkomainontaan ja niin edelleen. Vahingoitamme eurooppalaisia pk-yrityksiä, joille kaupallinen sähköinen viestintä tarjoaa oikeutetun keinon päästä sähköiseen kaupankäyntiin. Tämä saattaa ne epäedulliseen asemaan. Tämä saattaa hyväntekeväisyysjärjestöt epäedulliseen asemaan, koska tutkimukset osoittavat, että ihmiset ottavat tällaisia viestejä mielellään vastaan. He eivät valitse *opt out* -vaihtoehtoa, vaikka voisivatkin. Ihmiset eivät tosin yleensä valitse *opt in* -vaihtoehtoa saadakseen sähköpostiviestejä. Kansalaisvapauksien osuudesta on niin ikään sekaannusta. *Opt out* -järjestelmän puitteissa on hyvin helppo todistaa, että olet valinnut *opt out* -vaihtoehdon, eikä hyvämaineisilla lähettäjillä ole halua sivuuttaa pyyntöäsi, koska kyseinen mainonta vain ärsyttäisi sinua.

Opt in -järjestelmä on pintapuolisesti ajateltuna kuluttajaystävällinen vaihtoehto, mutta sitä sovellettaessa on todistettava, ettei ole koskaan valinnut tuota *opt in* -vaihtoehtoa, mikä on itse asiassa vaikeampaa. Lopuksi sanoisin, että *opt in* -järjestelmässä ihmiset saattavat tietämättään vastaanottaa sähköpostiviestejä järjestöiltä (esim. homojärjestöiltä), jotka voivat saattaa heidät noloon tilanteeseen silloin, kun he eivät ole halunneet tuoda asiaa julkisuuteen, tai he voivat joutua tahallisen hyväksikäytön kohteeksi. Jos he ovat valinneet *opt in* -vaihtoehdon saadakseen sähköpostiviestejä radikaaleilta poliittisilta liikkeiltä, he saattavat joutua perusteettoman valvonnan kohteeksi esimerkiksi poliisin taholta. Vasemmisto on ymmärtänyt asian väärin, von Boetticher on kerrankin oikeassa.

1-105

Blokland (EDD). - (NL) Arvoisa puhemies, vaikka kansallinen lainsäädäntö on useimmissa tapauksissa mielestäni parempi vaihtoehto kuin eurooppalainen, asia on tämän mietinnön kohdalla toisin. Sähköpostitse toteutettavan suoramarkkinoinnin yhteydessä puhutaan selvästikin rajat ylittävästä ongelmasta. En aja sähköpostisuoramarkkinoinnin täydellistä kieltämistä, mutta kuluttajien kannalta on hyvin tärkeää, että heillä on etukäteen mahdollisuus valita, haluavatko he olla tällaisen suoramarkkinoinnin kohteita ja että he voivat antaa tai olla antamatta suostumustaan. Se säästää heiltä nimittäin melkoisesti aikaa, ärtymystä ja kuluja.

Esittelijä Cappato suunnittelee, että valinta suostumukseen perustuvan (*opt in*) tai oikeuteen jäädä pois luetteloista perustuvan (*opt out*) järjestelmän välillä jätettäisiin jäsenvaltioille. Näin luodaan kuitenkin epäyhtenäistä eurooppalaista politiikkaa. *Opt in* -järjestelmän valinnut jäsenvaltio kohtaa paljon vaikeuksia torjuessaan ei-toivottuja sähköposteja, jos *opt out* -järjestelmän valinneet jäsenvaltiot sallivat ne. Jos eurooppalainen politiikka on jakautunutta ja pirstaleista, kansainvälisiin ei-toivottua sähköpostia koskeviin sopimuksiinkin on tuskin enää mahdollisuuksia.

Ongelmana on, että yritykset voivat helposti kiertää eurooppalaisia sääntöjä Euroopan unionin ulkopuolisista maista käsin. Tämän ei pitä estää meitä luomasta eurooppalaista lainsäädäntöä. On parempi etsiä näihin ongelmiin käytännön ratkaisuja ja työskennellä kansainvälisten sopimusten parissa. Niin te ja minä emme joudu tekemisiin sellaisten yritysten sähköpostien kanssa, joita emme kerta kaikkiaan tarvitse lainkaan.

1-106

Van Velzen (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, sanonpa heti, että edustan vähemmistön kantaa, mutta olen siitä erittäin ylpeä. Olen itse käyttänyt hyväkseni tunnetun alankomaalaisen päivälehdessä *Automatiseringsgids*-nimistä automatisointiopasta. Kaikkien niiden kollegojeni kannalta, jotka haluavat oppia jotakin tekniikkaa koskevasta puolueettomuudesta, on ehkä hyvä ajatus lainata siitä paria kohtaa.

NTT DoCoMo käyttää 8,2 miljoonaa dollaria ei-toivotun sähköpostin torjuntaan matkapuhelimissa. NTT DoCoMon matkapuhelimien sähköpostiosoitteet perustuvat näiden laitteiden puhelinnumeroihin. Se antaa kaikenlaisille mainostoimistoille ja seuralaispalveluille tilaisuuden mainostaa palvelujaan lähettämällä viestejä *satunnaisesti* muodostettuihin numeroihin. Lisäksi on vielä niin, että Japanissa tekstiviestin vastaanottaja maksaa osan sen lähetyksestä. Niiden ihmisten, jotka sanovat, että kollega Cappaton tarkistusehdotus 35 on tekniikan osalta puolueeton, olisi ehkä hyvä pohtia hiukan tätä asiaa. Arvoisa puhemies, sitä se ei siis ole, sillä heti kun ollaan tekemisissä UMTS:n kanssa, sähköpostin ja tekstiviestien ero alkaa hävitä yhä enenevässä määrin kaikkine seurauksineen. Siksi onkin paljon parempi puhua, niin kuin tarkistuksessa 44, sähköisestä viestinnästä. Se on oikeastaan se viimeinen askel, joka esittelijä Cappaton olisi pitänyt vielä ottaa, jotta hän olisi tuonut käsiteltäväksi oikein hyvän ehdotuksen.

Arvoisa puhemies, tehkäämme itsellemme selväksi, että kaikki kansalaiset eivät ole tietokoneasioissa täysiä idiootteja. Useimmat ongelmat kaatuvat kuitenkin heidän niskaansa. Jos noudattaisimme esittelijä Cappaton tarkistuksessa 35 tekemää ehdotusta ja muuttaisimme juuri tämäntyyppisiä sähköpostipalveluja, pitäisi koko tietokonejärjestelmää muuttaa: pop-3-järjestelmästä, joka on melkein kaikilla Euroopassa, pitäisi nimittäin siirtyä e-map-järjestelmään, jota tarjoaa vain yksi amerikkalainen palveluntarjoaja. Siinä vaiheessa komission jäsen saa kuitenkin heti valituksen, jonka mukaan kyse on kilpailun puutteesta Euroopassa. Olen vakuuttunut, että tähän ei pitäisi lähteä myöskään tämän näkökohdan vuoksi.

Aion siis antaa Cappaton mietinnölle täyden hyväksyntäni, mutta haluan tehdä siitä vielä täydellisemmän ja siksi äänestän tarkistuksen 44 enkä tarkistuksen 35 puolesta.

1-107

Cashman (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, on harvinaista, että voin todeta täällä, että käytännössä kaikki on jo sanottu. Olen samaa mieltä von Boetticherin ja Cappaton sekä etenkin Ludfordin kanssa. Me kaikki olemme kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäseniä; olemme omaksuneet kannan, johon emme ole päätyneet hätköiden juuri siksi, että meitä on häiritty ja manipuloitu Internetissä ja kaikissa toimistoissamme sijaitsevien faksien välityksellä. Meidän on varottava antamasta hätköityjä lakeja.

Minun on sanottava komissiolle, että sen ehdotukset ovat epäoikeudenmukaisia ja hätköityjä. Meille tarjoutuu vuonna 2003 sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin myötä erittäin hyvä mahdollisuus koota niistä jäsenvaltioista saatuja tietoja ja ratkaisuja, jotka ovat valinneet joko *opt in* -tai *opt out* -vaihtoehdon. Meidän on vain ehdotettava ja hyväksyttävä lakeja hyvien ohjeiden ja hyvän asiantuntemuksen pohjalta.

Meidän ei pitä koskaan aliarvioida kansalaisvapauksien osuutta, mihin Ludford kehotti täysin syystä parlamenttia kiinnittämään huomiota. Koska olemme nykyisin kenties liian itsevarmoja joistakin esittämistämme laeista, en halua, että kukaan joutuisi vahvistamaan halunneensa vastaanottaa esimerkiksi *Ammunition Weekly* -julkaisun tai perustelevaan, miksi on halunnut vastaanottaa joitakin tietoja Amnesty International -järjestöltä. Internet on vapauttanut ihmiset diktatuureista ja sortajista, mutta silti olemme ottamassa käyttöön jonkinasteista sensuuria takaoven kautta. Tämä on väärin ja merkitsee väärää tietoa.

Komission jäsen saattaa pudistella päätään ja hymyillä, mutta haluaako hän joutua perustelemaan jollekin hallituksen virastolle tai jollekin muulle virastolle, miksi on valinnut *opt in* -vaihtoehdon? Tämä ei ole vapautta: tämä on sitä, että joutuu selittelemään sellaisen palvelun käyttöä, jonka olisi tarkoitus taata vapaus.

Seuraavaksi puhun oikeudesta yksityisyyteen: meillä kaikilla on oikeus yksityisyyteen, mutta oikeutta ei pidä pakottaa yksilöille. He valitsevat oikeuden yksityisyyteen, jota sitten lainsäädännöllä tuetaan.

Ei-toivotusta kaupallisesta sähköpostiviestinnästä sanoisin, ettei kaikki tällainen viestintä ole roskapostia. Tässäkin asiassa komissio on pelannut korttinsa suoraan niiden eduksi, jotka haluavat karkottaa työpaikkoja EU:sta ja jotka väittävät, että juuri siksi, että EU aikoo kieltää kaupallisten ei-toivottujen sähköpostiviestien lähettämisen alueellaan, japanilaisten, filippiinilaisten, amerikkalaisten ja muunmaalisten olisi noudatettava tuota kieltoa.

Lopuksi puhuisin vielä roskapostin lähettamisestä. Minä itse olen saanut roskapostia. Nimeni on pantu useaan luetteloon, jolloin roskapostia pääsee läpi. Lähettäjinä on ollut henkilöitä, jotka ovat poimineet minut roskapostin lähettäjien pitämiin luetteloihin. Minulla on kuitenkin erittäin hyvin toimiva vaihtoehto: minulla on suodatin, ja minulla on myös delete-näppäin. Meidän on kannustettava ihmisiä hyödyntämään tekniikkaa ja lopetettava heidän hyysäämisensä. Kehotan teitä antamaan tukenne Cappaton muutetulle mietinnölle.

1-108

PUHETTA RYHTYI JOHTAMAAN
varapuhemies PUERTA

1-109

Harbour (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kolmea eri poliittista puoluetta edustavat brittijäsenet ja joukko muita kollegoja aikovat tänä iltana päästä sopimukseen, mikä on harvinaista.

Vaikka en ole kansalaisvapauksien ja -oikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsen, haluan kuitenkin nyt täällä tänä iltana kiittää etenkin Cappatoa ja kollegoja heidän rohkeasta kannanotostaan komission alkuperäisen esityksen muuttamiseksi. Tämä kompromissi täyttää kaikki kompromissin tunnusmerkit. Toisin sanoen se ei ole täysin tyydyttävä, mutta ainakin se on parempi kuin komission alkuperäinen esitys tai sosialistiryhmän tarkistus, jolle en toivo huomenna kannatusta.

Pohjimmiltaan meidän on pidettävä tätä siirtymävaiheen työnä. Käsittäakseni kaikki parlamentissa tänään läsnä olevat jäsenet työskentelevät sähköiseen aikakauteen liittyvän lainsäädännön parissa. Olen työskennellyt sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin ja tekijänoikeusdirektiivin parissa, ja teemme työtä myös sähköisen laskuttamisen parissa. On melko selvää, että tekniikka muuttuu jatkuvasti valtavalla nopeudella ja markkinoita uudistetaan koko ajan. Kuten monet kollegat ovat tänään todenneetkin, sähköisen viestinnän maailma tarjoaa huomattavia etuja kansalaisille, jos heillä on henkilökohtainen pääsy hyväntekeväisyysjärjestöihin, poliittisiin puolueisiin tai markkinoille. Osa kollegoista haluaisi poistaa tämän mahdollisuuden. Emme tietenkään voi niin tehdä, koska sähköinen viestintä toimii maailmanlaajuisesti. Sieltä se roskapostikin on peräisin. Olemme siis luvanneet kansalaisillemme jotakin sellaista, jota emme voi pitää.

On selvää, että meidän on pyrittävä kokonaisvaltaiseen ratkaisuun, jonka liikkeellepanevana voimana on tekniikka. Haluamme kokonaisvaltaisen formaatin, joka antaa ihmisille mahdollisuuden luokitella sähköpostiviestinsä lähettäjän ja aiheen mukaan. Tekniikkaa voidaan hyödyntää täydellisen valvonnan mahdollistamiseksi ihmisille. Jos hyväksymme tämän ehdotuksen ja kelpuutamme tämän tarkistuksen, etäännyimme mahdollisuudesta luoda sellaiset oikeudenmukaiset olot, joissa ihmiset voivat todella hyötyä uuden viestintäteollisuuden mahtavasta voimasta.

1-110

Liikanen, komissio. - (EN) Komissio on jo ilmaissut kantansa 6. syyskuuta hyväksyimme tarkistuksiin. Mieleni tekisi palata tuohon keskusteluun, mutta haluan puhua lyhyesti ja keskittyä ei-toivottua sähköpostiviestintää koskevaan olennaiseen kysymykseen.

Haluaisin vain ilmoittaa, ettei komissio voi tukea tarkistuksia 16, 25 ja 34, jotka parlamentti hylkäsi 6. syyskuuta ja joista äänestetään nyt uudelleen. Komissio voi tukea uutta tarkistusta 43 eriytetyistä laskuista.

Keskityn seuraavaksi kysymykseen, joka on osoittautunut kaikkein tärkeimmäksi yksittäiseksi aiheeksi ehdotettua direktiiviä koskevassa keskustelussa, nimittäin ei-toivottuun sähköpostiviestintään.

Täällä on keskusteltu *opt in*- tai *opt out* -vaihtoehdoista jo useita vuosia, ja 6. syyskuuta suoritetun äänestyksen tulos osoitti, miten vaikeaa on yhä löytää sellainen kompromissitarkistus, jonka laaja enemmistö voisi hyväksyä.

Emme kuitenkaan voi jahkailla enempää, vaan meidän on tehtävä päätös asiassa. Päätöstä ei kuitenkaan pidä tehdä hätiköiden. Aiheesta on käyty hyvin laajaa julkista ja kansainvälistä keskustelua teollisuuden edustajien, tieteenharjoittajien ja lakimiesten keskuudessa. Itsekin olen osallistunut Yhdysvalloissa ja Euroopassa aiheesta käytyihin

tiivisiin keskusteluihin. Olen vahvasti eri mieltä, että kansalaisvapauksia rajoittaisi se, että ihmisiltä kysytään ennen heidän laskuttamistaan, haluavatko he valita *opt in* -vaihtoehdon. Tämä on täysin epälooginen väite. Voimme olla eri mieltä yksityiskohdista, mutta jos ihmisiä vaaditaan maksamaan, heidän pitäisi voida valita etukäteen, ei jälkikäteen.

Meidän ei enää pitäisi ajatella vain omaan tietokoneeseemme lähetettyjä viestejä. Meidän on ajateltava tulevaisuutta. Tekniikka kehittyy nopeasti. Langaton Internet eroaa vain pöytätietokoneissa käytettävissä olevasta Internetistä.

Kansalaisvapauksien valiokunnan tarkistukseen 33 sisältyvän ehdotuksen myönteinen puoli on, että siinä tunnustetaan, että matkapuhelimiin lähetetyt ei-toivotut kaupalliset viestit ovat todellinen ongelma, joka voidaan hoitaa vain yhdenmukaisen *opt in* -lähestymistavan kautta. Olen siitä täysin samaa mieltä.

Ehdotuksen vikana voidaan kuitenkin pitää sitä, että se perustuu olettamukseen, jonka mukaan matkapuhelinpääteellä voi vastaanottaa vain tekstiviestejä. Tämä ei valitettavasti enää pidä paikkaansa. Sähköpostiviestejä on jo mahdollista saada Internetiin kytkettyihin matkapuhelinlaitteisiin. Jos haluatte testata tämän, voin antaa teille hyviä esimerkkejä. Yhdentymisestä voin todeta, että on täysin selvää, että tekstiviestit sulautuvat varmasti muihin sähköisiin viestintäjärjestelmiin.

Yhdentymisen takia lähettäjä ei voi tietää, päätyykö viesti matkapuhelimeen vai kiinteään päätteeseen. Tämä on tekninen tosiasia. Kaupallisten ei-toivottujen tekstiviestien kieltäminen ei siten ole toimiva ratkaisu, kun samaan aikaan sallitaan muihin tekniikkoihin perustuvat ei-toivotut sähköiset viestit.

Toinen, tarkistusta 35 koskeva ongelmani liittyy 4 kohdassa käsiteltävään teknisen puolueettomuuden lähestymistapaan. Siinä ilmeisesti yritetään lähestyä käyttäjien kustannuksia koskevaa ongelmaa, mutta ehdotettu ratkaisu ei ole hyvä. Eurooppalaisen Internet-palvelun tarjoajan mukaan tekniikka, joka antaa mahdollisuuden esikatsella tietoja otsikosta ennen viestin lataamista, on ristiriidassa lähes kaikkien Euroopassa nykyisin käytössä olevien järjestelmien kanssa. Se vaatisi huomattavia investointeja; teollisuudelle tulisi kalliiksi ottaa tällainen palvelu käyttöön, eikä se tuntuisi perustellulta, koska se olisi vain puolittainen ratkaisu.

Lyhyesti sanottuna tarkistus 35 on ristiriidassa yhtenäismarkkinoiden kanssa eikä tyydytä teknisen puolueettomuuden ja tulevaisuuden takaavan lainsäädännön tarvetta.

Tarkistus 44 edustaa toisaalta teknisesti puolueetonta kompromissiratkaisua, ja sen ansiona voidaan pitää, että se vastaa täysin yhdenmukaistettua tapaa, jolla EU:ssa lähestytään ei-toivottua kaupallista sähköpostiviestintää. Tarkistuksen 2 kohdassa myönnetään melkoinen vapautus *opt in* -periaatteesta sellaisten sähköpostiosoitteiden kohdalla, jotka on saatu olemassa olevista asiakassuhteista.

Tässä *opt out* -lähestymistapa sallitaan jatkossakin, vaikka se merkitseekin huomattavaa myönnytystä komission alkuperäiseen esitykseen verrattuna. Poikkeusta voidaan perustella sillä, että yrityksillä on niiden nykyisissä asiakassuhteissaan paljon menetettävää, ja ne käyttävät todennäköisesti markkinointivälineitä harkiten.

Meidän on katsottava tulevaisuuden haasteisiin. On mielenkiintoista seurata nykytapahtumia Japanissa, missä langattoman Internetin käyttö on jo menestyksellisesti alulla. Operaattoreilla on siitä huolimatta vakava ongelma. Operaattorin arvion mukaan 85 prosenttia matkapuhelinlaitteisiin päivittäin lähetetystä 950 miljoonasta viestistä on ei-toivottuja kaupallisia viestejä, jotka on lähetetty sattumanvaraisesti valittuihin matkapuhelinnumeroihin. Tämä kuormittaa valtavasti verkkokapasiteettia etenkin, kun suurin osa näistä viesteistä on kohdistettu virheellisesti, jolloin niitä ei voida toimittaa perille. Lisäksi tämä häiritsee suuresti käyttäjiä, joiden on raivattava tiensä lukemattomien ei-toivottujen kaupallisten viestien läpi. Roskapostijärjestelmän purkamisen kustannukset ovat arvioiden mukaan yli 8,2 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria.

Jos siis haluamme luoda myönteistä ilmapiiriä sähköisen kaupankäynnin ja kolmannen sukupolven matkapuhelinpalvelujen kehittämiseksi, on tullut aika varmistaa, ettei langattomien Internet-palvelujen käyttöönottoa estä valtavat määrät roskapostia, josta kuluttaja joutuu maksamaan vasten tahtoaan. Viestintään, viesteihin ja palveluihin, joita käyttäjät todella haluavat vastaanottaa, on saatava hyödyllistä kapasiteettia verkoissa ja akkukäyttöisissä matkapuhelinpääteissä. Todennäköisimmin tämä on saavutettavissa tarkistuksen 44 avulla.

I-111

Puhemies. - Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

I-112

1-113

Puhemies. - Esityslistalla on seuraavana Vander Taelenin laatima kulttuuri-, nuoriso-, koulutus-, tiedonvälitys- ja urheiluvaliokunnan mietintö (A5-0351/2001) kohti eurooppalaisten elokuvien tehokkaampaa levittämistä sisämarkkinoilla ja ehdokasvaltioissa.

1-114

Vander Taelen (Verts/ALE), esittelijä. - (NL) Arvoisa puhemies, kun minusta tuli kaksi ja puoli vuotta sitten tämän parlamentin jäsen, kysyin heti komission jäsen Redingiltä, mitä hän aikoi tehdä eurooppalaisen elokuvan epävarmalle tilanteelle. Elokuvien tekijänä olen aina ihmetellyt, kuinka pitkään Eurooppa vielä katsoo vierestä sellaisen asian järjestelmällistä rappeutumista, joka kuitenkin on olennainen osa kulttuuriperintöämme. Tosiaankin, 1960-luvulla eurooppalaiset elokuvat muodostivat vielä 60 prosenttia Euroopan tarjonnasta. Nyt tuo osuus on valitettavasti laskenut 22 prosenttiin. Se on historiallisesti ottaen ehdotonaallonpohja. Eurooppalaisten elokuvien tuloista vain 26 prosenttia tulee oman maan ulkopuolelta. Se on varmasti aivan liian vähän. Yhdysvaltain kanssa käytävän kaupan alijäämä onkin noussut – ja lainaan tätä lukua hyvin mielelläni, koska se on niin valtavan suuri – 6829 miljoonaan euroon. Se on suunnaton summa, ja meidän täytyy varmasti voida pienentää tätä Euroopan ja Yhdysvaltain välille syntynyttä alijäämää.

Euroopassa tehdään kuitenkin enemmän elokuvia kuin Yhdysvalloissa, ehkäpä me teemme jopa parempia elokuvia kuin amerikkalaiset. Tämä on täysin subjektiivista tietoa. Mutta on silti kauheaa, että on erityisen vaikeaa nähdä omassa valtiossa elokuvaa, joka olisi peräisin toisesta Euroopan valtiosta. On erityisen vaikeaa nähdä espanjalaista elokuvaa Kreikassa. On erityisen vaikeaa nähdä italialaista elokuvaa Alankomaissa, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. Olen kuitenkin sitä mieltä, että kertoisi aikansa eläneestä lyhytnäköisyydestä, jos nyt alkaisimme ajaa eurooppalaisen elokuvan suurimittaista tukemista. Minusta Euroopassa on kylliksi voimia, luovia voimia, näyttelijöiden, kirjailijoiden, mutta myös rahoittajien voimia, jotka mahdollistavat, että eurooppalainenokuva saadaan uuteen nousuun. Siihen eurooppalainenokuva ei tarvitse mitään tukia. Tarvitsemme vain varoja ja ympäristön voidaksemme olla taas luovia. Siksi vetoankin hyvin kunnianhimoisen eurooppalaisen hankkeen puolesta.

Minusta meidän on ennen kaikkea tutkittava, missä eurooppalaisen elokuvan perusheikkous piilee, eikä se missään tapauksessa ole luovuuden, vaan pikemminkin rahoituksen alalla. Eurooppalaisten yrittäjien, jotka haluavat sijoittaa eurooppalaiseen elokuvaan, on erityisen vaikeaa saada esimerkiksi pankkitakauksia, jotta heidän sijoituksistaan ei muodostuisi liian riskialttiita. Yhdysvalloissa tämä on paljon pienempi ongelma, koska studioilla on suurta rahoituksellista vetoa. Siitä johtuu, että syntyy myös jonkinlaista eurooppalaisen pääoman pakoa Yhdysvaltoihin. Sitä suuntausta meidän on pyrittävä muuttamaan. Minusta Euroopan investointipankilta voidaan odottaa, että se auttaa tässä antamalla takauksia pankeille, jotka vuorostaan haluavat auttaa niitä, jotka haluavat investoida Eurooppaan. Raha on tarpeen, jotta eurooppalaisille tuottajille voidaan antaa heidän tarvitsemansa varat eurooppalaisen elokuvan vahvistamiseen ja sen heikkouksien – ja tällä tarkoitan kehittämisen puutetta – poistamiseen.

Eurooppalaisia elokuvia ei kehitetä tarpeeksi. Amerikkalaiset harkitsevat pidempään, tekevät pidempään työtä elokuvan parissa ennen sen tuomista markkinoille. Meillä ei ole siihen rahaa. Myös myynninedistämisen alalla voimme oppia amerikkalaisilta suunnattoman paljon. Ja sittenkin, kun olemme oppineet sen, meiltä puuttuu rahoitusta myynninedistämisen ja markkinoinnin toteutukseen. Olen vakuuttunut, että tähän voi tulla muutos, jos voimme tukea tuottajia tällä alueella. Minusta meidän pitäisi ajatella myös esimerkiksi rakennerahastoja. Rakennerahastoja voidaan käyttää vahvistamaan vähemmän kehittyneiden alueiden pienehköjä elokuvateattereita. Se on polku, jota ei ole tähän mennessä kuljettu. Haluaisin, että komissiossa kuitenkin harkittaisiin tätä vielä.

Haluaisin myös vielä puhua siitä tavasta, jolla alamme suojella perintöämme. Monet elokuvat valitettavasti häviävät. Eurooppalaisen elokuvan muisti häviää. Euroopan pitäisi olla kunnianhimoisen myös tällä alalla, koska lastemme kasvatuksen kannalta on erityisen tärkeää, että nuorisokin voi vielä katsoa näitä elokuvia. Lopetan tähän, sillä mietinnössä olen antanut kolmisenkymmentä eri suositusta.

Haluan vielä kiittää myös kulttuurivaliokunnan jäseniä siitä erittäin rakentavasta yhteistyöstä, jota olemme tehneet, ja toivonkin, että se johtaa huomenna mietinnön hyväksymiseen.

1-115

Pack (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, minä käytän tässä kohdin puheenvuoron, koska Ruth Hieronymi, jonka piti alun perin nyt puhua, on valitettavasti sairastunut. Olen erittäin iloinen, että saan tehdä sen, ja onnittelen esittelijää. Täällähän ei kovin usein tapahdu sellaista, että joku puhuu aiheesta, josta hän todellakin tietää yhtä paljon kuin itse elokuvantekijät. Siis lämpimät onniteluni, esittelijä Vander Taelen!

Mietintönne on minusta todellakin kovasti kaivattu kimmoke. Tehän sanoittekin jo, että eurooppalaisten elokuvien 22,5 prosentin suuruinen markkinaosuus on Euroopan unionin elokuvateattereissa epätavallisen alhainen. Yhdysvaltalaisien elokuvien valta-asema näkyy myös 6,8 miljardin euron kauppavajeena, joka on aivan liian suuri.

Ehdokasvaltioiden tilanne on vieläkin dramaattisempi. Yhdysvaltalaisien elokuvien selkeän valta-aseman lisäksi asiaan liittyy toinenkin ongelma, jota ei saisi peitellä: sanomme usein haluavamme tukea eurooppalaisia elokuvia. Monet

ajattelevat kuitenkin edelleen vain omassa maassaan tuotettuja elokuvia eivätkä naapurimaan elokuvia. Emme nimittäin katso tarpeeksi naapurimaankaan elokuvia, jotka ovat siis eurooppalaisia elokuvia.

Komission ja myös neuvoston on lopultakin esitettävä kiireesti suunnitelma, jonka avulla eurooppalaisesta elokuvateollisuudesta tulee kilpailukykyinen. Tämä on myös sellainen ala, jolla voi ansaita paljon rahaa. Yhdysvaltalaiset näyttävät meille siinä esimerkkiä. Ehkäpä ihmiset joskus havahtuvat ja tekevät asian hyväksi enemmän.

Suurimmat alijäämät syntyvät elokuviemme levityksestä ja markkinoinnista sekä tietenkin jatkuvasta rahoituksen puutteesta. Olenkin erittäin iloinen, että me – parlamentti, komissio ja neuvosto yhdessä – pyrimme Media Plus -ohjelman avulla edistämään sekä markkinointia että levitystä.

Olen tietenkin iloinen myös siitä, että Euroopan investointipankkikin haluaa tehdä komission jäsenen aloitteesta jotain asian hyväksi ja tarjota audiovisuaalisten projektien toteutukseen tarvittavan riskipääoman. Minusta me olemme siis antaneet tälle alalle paljon virikkeitä, mutta voimme tehdä vielä paljon enemmän. Minusta on myös hyvä, että jäsenvaltioiden tasolla otetaan käyttöön veroetuja, jotta voimme tarjota elokuvantekijöille mahdollisuuden hankkia varoja ja tukia myös muista jäsenvaltioista. Se on siis mahdollista. Luulen, että i2i-aloitteen yhteydessä voidaan siten tukea myös itsenäisten elokuvateattereiden infrastruktuuri-investointeja, kuten mietinnössä vaaditaankin. Uskon, että tilannetta voitaisiin auttaa myös rakentamalla elokuvateattereita taloudellisesti heikommille alueille Euroopan rakennerahastojen avulla.

Aiheesta olisi vielä paljon sanottavaa: en ole samaa mieltä 7 kohdasta, jonka mukaan televisioyhtiöiden pitäisi sitoutua varaamaan tietty osuus lähetyksistään ei-kansalliselle elokuvatuotannolle. Televisioyhtiöt vastustavat sitä tietenkin voimakkaasti. Keskustelemme asiasta "Televisio ilman rajoja" -direktiivin tarkistuksen yhteydessä ja löydämme siihen ehkä ratkaisun. Vielä kerran lämpimät onnittelut!

1-116

Zorba (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, myönnän kadehtivani esittelijä Vander Taelenia, jonka mietinnössä ei ainoastaan esitetä erittäin syvällisiä havaintoja eurooppalaisesta elokuvasta – onhan hän elokuva-alan hyvä tuntija – vaan siinä myös esitetään varsin oivaltavia tulevaisuudennäkymiä ja hyvin konkreettisia ehdotuksia eurooppalaisessa elokuvapolitiikassa vaadittavista toimituksista. Tässä mielestäni esimerkillisessä mietinnössä sekä taloudelliset että sivistykselliset näkökohdat kietoutuvat mielekkäästi toisiinsa.

Valiokunnassamme oltiin toki yhtä mieltä siitä, että eurooppalaisella elokuvalla on kasvatuksellinen ja sivistyksellinen tehtävä ja että se vaikuttaa merkittävästi eurooppalaisen yleisön yhteiskunnallisiin ja esteettisiin arvoihin. Luonnehtisin sitä arvokkaaksi alaksi, joka on kasvattanut monia elokuvasta kiinnostuneita sukupolvia. Voimme myös empimättä sallia lastemme katsovan eurooppalaisia elokuvia, joiden avulla he voivat tutustua menneeseen aikaan ja saada laajan ja analyttisen näkemyksen nykyajan yhteiskunnasta ja jonkinlaisen käsityksen siitä, mihin suuntaan se on menossa.

Rakastamme eurooppalaisia elokuvia ja kotimaassamme tuotetut elokuvat ovat meille myös rakkaita. Samoin meille rakkaita ovat elokuvat, joilla on ollut meille henkilökohtaista merkitystä. Kaikkien meidän on kuitenkin myönnettävä, että amerikkalaiset elokuvat ovat alalla johtoasemassa. Tilanteen onkin oleellisesti muututtava ja eurooppalaisen elokuvan on todellakin löydettävä arvonsa mukainen suunta. Tämä muutos on mahdollinen ainoastaan mietinnössä ehdotettujen toimien avulla, eikä yhtäkään niistä sovi mielestäni unohtaa, jos todella haluamme, että ensi vuosikymmenellä saataisiin kehitettyä toiveitamme vastaava eurooppalainen elokuva.

1-117

Sanders-ten Holte (ELDR). - (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, sallinette, että kiitän aivan ensimmäiseksi esittelijä Vander Taelenia hänen erinomaisesta mietinnöstään. Olen hänen kanssaan täysin samaa mieltä siitä, että on naurettavaa, että tuotamme Euroopassa laadultaan erinomaisia elokuvia, mutta niistä vain 22 prosenttia päätyy elokuvateattereihin, puhumattakaan niiden muiden kuin kansallisten elokuvien prosentiosuuksista, joita jäsenvaltioissa esitetään. Näin on, vaikka elokuva on tavattoman sopiva väline nuorille ja vanhoille tutustua toisiin kulttuureihin.

Miten on mahdollista, että eurooppalaiset elokuvat saavat niin vähän yleisöä, vaikka elokuvissakäynti on lisääntynyt? Minusta tuntuu, että olisi hyvä teettää Euroopan audiovisuaalisella observatoriolla perusteellinen selvitys elokuvayleisön tekemien elokuvavalintojen motiiveista. Sen perusteella eurooppalaisen elokuvan jakelua voidaan tukea Media Plus -ohjelman kaltaisista hankkeista entistä kohdistetummin ja tarkoituksenmukaisemmin. Lisäksi muilla viestintävälineillä on tietenkin tärkeä osuus eurooppalaisen elokuvan edistämiseksi. Radiossa ja televisiossa kiinnitetään tähän kyllä huomiota, mutta varsinkin televisiossa se voitaisiin tehdä ennen kaikkea järjestelmällisemmin määrittelemällä lähetyksien määrä, siis kiintiö. Voidaan myös ajatella tiettyjä erikoistuneita kanavia, kuten Euroopan laajuinen lastenkanava, joka esittää hyviä eurooppalaisia lastenohjelmia ja lastenelokuvia. En kuitenkaan ole esittelijä Vander Taelenin kanssa samaa mieltä siitä, että TV-kanavat pitäisi velvoittaa investoimaan osa liikevaihdostaan elokuvateollisuuteen. Liberaalina ja myös ryhmäni puolesta olen sitä mieltä, että se merkitsisi ylempään tahon liiallista puuttamista asiaan.

Minusta näyttää, kuten jo sanottiinkin, että Euroopan investointipankille kuuluu tässä eurooppalainen rooli. Yksi niistä aloista, joihin on investoitava, on sähköinen elokuva. Sen avulla tuottajat voivat muun muassa helpommin tehdä eri kieliversioita elokuvistaan, mistä on varmasti hyötyä esimerkiksi lastenelokuvalle. Sillä vaikka me parlamentissa kuinka rummutamme hyvän kielitaidon puolesta, eri kieliversioiden toimittaminen on myös erinomainen tapa yhden jäsenvaltion kansalaisille tutustua muiden Euroopan kansalaisten kulttuuriin.

1-118

Fraisse (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Luckas Vander Taelenin mietintö tulee juuri oikeaan aikaan. Hän muistutti meitä siitä, kun aloitimme työt parlamentissa kaksi ja puoli vuotta sitten. Huomaan, että tässä ajassa olemme saavuttaneet tänä syksynä, vuonna 2001, Euroopan investointipankin sitoutumisen, komission ehdottaman tasapainon valtiontukiin, valtiontukien merkityksen tunnustamisen ja nyt Vander Taelenin mietinnössä meille kerrotaan, että vastedes on myös edistettävä elokuvien levitystä. Siksi mietintö tulee juuri oikeaan aikaan. Se tulee oikeaan aikaan audiovisuaalialan ja elokuvakulttuurin tukitoiminnalle, jota on syytä painottaa ja joka on mielestäni uusi asia. Toivoisin, että tarttuaisimme tilaisuuteen, sillä puhumme paljon kulttuurin monimuotoisuudesta, mutta kertokaahan, mitä on kulttuurin monimuotoisuus ilman teosten liikkumista. Jos sillä tarkoitetaan jokaisen erikoisuuden vahvistamista erikoisuuksien sisällä, ei tällä saavuteta sellaista monimuotoisuutta, jota me Euroopassa haluamme. Elokuvien levitys on siis tärkeää ja tarpeellista. Korostaakseni sen tärkeyttä haluan kiittää Luckas Vander Taelenia mutta myös pahoitella, että yhtä hänen tarkistuksistaan – ja tästä emme ole kaikki samaa mieltä, sillä sitä ei hyväksytty kulttuurivaliokunnassa –, joka koski pakkotoimia elokuvien levityksen edistämiseksi, ei hyväksytty. Sovimme siis, että levityksestä saatetaan teettää tutkimus: hienoa, nämä ovat kauniita sanoja. Pahoittelen, ettemme valinneet varmempaa etenemistietä. Haluan korostaa kahta muutakin mietinnön kohtaa. Ensinnäkin sanomme Euroopassa nykyään mielellämme, että meillä on eurooppalaisia teoksia. Hyvä niin. Meillä on perusteet, joilla voimme tuotannon kannalta määrittellä, mikä on eurooppalainen teos, mutta tiedämme nyt, että myös elokuvaperintö määrittelee ja tulee määrittelemään eurooppalaista teosta. Olen erittäin iloinen siitä, kuinka tärkeänä esittelijä on pitänyt kysymystä perinnön kokoamisesta. Tiedämme, että komissio haluaa perustaa Euroopan elokuvaperintösäätiön. Tiedämme myös, että Euroopan neuvosto on korostanut perinnön kokoamisen tärkeyttä. Tiedämme hyvin, ettei kyse ole vain eurooppalaisten elokuvien säilyttämisestä, vaan – kuten useat kollegat ovat jo todenneet – kasvatuksesta eurooppalaisten teosten monimuotoisuuteen ja eurooppalaisten teosten esittämiseen tuleville sukupolville. Pidän siis perintöä erittäin tärkeänä.

Lopuksi haluaisin painottaa yhtä tärkeää seikkaa eli uutta teknologiaa. Uuteen teknologiaan kuuluu useiden asioiden – tiedon, taidon ja elokuvan – levityksen välineitä. Uuteen teknologiaan kuuluu kielellisiä välineitä, joista voi olla arvokasta apua eurooppalaisten elokuvien levityksessä. Korostan siis uusia näkymiä, joita mietintö voi avata tällä saralla.

Korostin tätä asiaa lausunnossani kuudetta puiteohjelmaa koskevasta mietinnöstä, josta äänestämme muutaman päivän kuluttua. Uusi teknologia sekä uutta teknologiaa ja digitalisointia koskeva tutkimus ovat mielestäni kuitenkin tärkeitä.

1-119

Musumeci (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin aivan ensimmäiseksi onnitella mietinnön esittelijää hänen erinomaisesta työstään. Tässä asiakirjassa kuvataan hyvin ne vaikeudet, jotka eurooppalainen elokuva on tuskaisesti yrittänyt voittaa jo vuosien ajan.

Haluaisin pikaisesti tuoda esiin kaksi päätöslauselmaehdotuksessa olevista lukuisista kohdista, joihin huomioni kiinnittyi. Ensinnäkin yhdyin täysin siihen pyyntöön, että elokuvateollisuuden hyväksi lisättäisiin varoja. Kun nimittäin otetaan huomioon, että elokuvasta on tullut tärkeä osa kulttuuriperintöämme – jo vuosien ajan monet ihmiset menevät mieluummin elokuviin kuin kirjakaappoihin – ja kun miettii valtavaa mahdollisuutta luoda työpaikkoja tällä alalla, ei ole epäilystäkään, etteikö mittavampi rahoitustuki yhteisön taholta edesauttaisi alan kehitystä. Ja juuri tämä on yksi vaikeimmista kohdista. Ilman kannustimia, ilman investointeja ei ole kasvua, ei ole elvytystä, eikä liioin laatua. Eurooppa on liian pitkään ollut omalle kulttuurillemme vieraan ja usein myös laadullisesti arveluttavan elokuvatuotannon valloittama. Tällä ei tietenkään ole mitään tekemistä sen kanssa, että on olemassa oikeus, tai vieläpä velvollisuus vertailla erilaisia ajatuksia, mutta Euroopan on välttämätöntä suojella ja edistää omaa elokuvaperintöään.

Jos tähän lisätään vielä 1970-luvulla televisiolähetysten piirissä harjoitettu kilpailu, on helppo ymmärtää, miksi sadat, jopa tuhannet elokuvateatterit olivat pitkään suljettuina.

Toiseksi, kannatan täysin kohtaa 18, jossa viitataan erityisesti eurooppalaisen elokuvaperinnön restaurointiin ja suojeluun. Julkisia instituutioita, paikallisyhteisöjä ja kulttuuriyhdistyksiä onkin kannustettava etsimään vanhoja filmejä ja lyhytelokuvia ja restauroimaan filmiaineistoa varmistamalla siten, että ne ovat säilyneet ja että yleisö voi päästä niistä nauttimaan. Euroopassa on vain harvoja nimensä arvoisia elokuva-arkistoja, jotka ovat todella hyvin varustettuja ja toimivat aktiivisesti. Usein ne joutuvat kärsimään siitä, että jäsenvaltioiden hallitusten niille myöntämät julkiset avustukset ovat niukanlaisia. Niinpä Euroopan unioni ei voi olla tekemättä mitään tämän tärkeän vaatimuksen edessä, mikäli haluamme todellakin suojella kyseisen taidemuodon perintöä ja turvata sen tulevaisuuden.

1-120

Sichrovsky (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin onnitella esittelijää hänen mietinnöstään. Hän käsittää erittäin hyvin, miten paljon tuotteen – tässä tapauksessa elokuvan – menestys riippuu myynninedistämistoimenpiteistä, kuten markkinoinnista ja mainonnasta. Jos yhdysvaltalaiset tuotantoyritykset varaavat 30 prosenttia budjetistaan markkinointiin, ei pidä ihmetellä, että eurooppalaiset tuotteet häviävät asiakkaita suoraan kilpailtaessa, kun eurooppalaiset tuotantoyritykset käyttävät siihen vain 3–6 prosenttia budjetistaan.

Eurooppalaisten elokuvatuottajien on yksinkertaisesti itse panostettava entistä enemmän tuotteidensa markkinointiin. Meillä on veronmaksajina myös oikeus vaatia sitä heiltä. Eikä olisi lainkaan mahdoton ajatus, että saadakseen jatkohankkeilleen valtion tukea elokuvatuottajien pitäisi myös yrittää saavuttaa yleisönsä. Pelkkä tukien lisääminen ei ratkaise ongelmaa. Olemme tuhlanneet liikaa rahaa sellaisiin elokuviin, jotka eivät ole koskaan onnistuneet saavuttamaan yleisöään. Itävalta tukee elokuvatuotantoa yli 30 miljoonalla eurolla vuodessa. Kun otetaan huomioon katsojien lukumäärä, jokaista itävaltalaiseen elokuvaan ostettua elokuvalippua tuettiin yli 1000 eurolla. Tämä ei voi olla valtioiden elokuvatuotannolle myöntämien tukien tavoitteena.

1-121

Echerer (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluaisin ensin kaikkien muiden kollegojen tapaan kiittää tästä aloitteesta esittelijää, mutta myös kulttuurivaliokuntaa, joka tuki kollegani aloitetta niin vahvasti. Kuten ehkä tiedättekin, viime viikonloppuna täällä Strasbourgissa alkoi Europacineman vuosikokous, joka kestää vielä tämän ja huomisen päivän. Viimeinen paneeli järjestetään huomenna meidän tiloissamme.

Aiheesta on keskusteltu paljon, ja selvitettävänä on monia ongelmia: mistä oikein kiikastaa, miksi eurooppalaisia sisämarkkinoita ei ole? Monissa yksittäisissä, jäsenvaltioihin tai tukien myöntämiseen liittyvissä, ongelmissa törmäämme aina samaan asiaan: jakelu ei toimi. Meillä on kyllä eurooppalaiset sisämarkkinat, mutta emme hyväksy elokuvatuotteen todellista levitystä. Siihen tämä homma kaatuu. Noudatamme elokuvien tukemisessa edelleen kansallista logiikkaa. Se pätee myös elokuvan menestykseen: jos elokuva ei menestynyt kotimaisissa elokuvateattereissa, ei se silloin voi menestyä ulkomaillaan.

Pelkästä tukien lisäämisestä ei ole apua, siinä jäsen Sichrovsky on aivan oikeassa, mutta pelkkä tukien lisääminen meidän kotimaassamme auttaisi kyllä hieman markkinoita. Olisi väärin vaatia kollegoilta tuotantoa ja entistä suurempien riskien ottamista. Ei ole mitään itsenäisiä tuottajia. Meidän on ensin tuettava markkinoita taloudellisesti, meidän on huolehdittava näiden markkinoiden taloudellisesta tukemisesta, jotta ne voivat ylipäänsä syntyä. Jokin kulttuurivaliokunnan monissa asioissa yhä uudestaan esittämistä vaatimuksista olisi tässäkin yhteydessä paikallaan. Meidän on pyrittävä saamaan sekä suurten että pienten yritysten myöntämät taloudelliset tuet verotuksessa vähennyskelpoisiksi. Emme kannata mietintöä vain asenteen vaan sen vakuuttavuuden vuoksi.

1-122

De Sarnez (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensimmäiseksi kiittää kollegaamme hänen tekemästään erinomaisesta työstä ja rakentavasta asenteesta, jolla hän on laatinut tämän mietinnön.

Olemme tänä päivänä todellakin kauhistuttavan ristiriidan edessä. Euroopassa tuotetaan enemmän kuin Yhdysvalloissa ja elokuvat ovat usein erittäin korkealaatuisia, mutta eurooppalaisten elokuvien markkinaosuus ei ole koskaan ollut yhtä heikko – 22 prosenttia – kun taas yhdysvaltalaisen elokuvien osuus Euroopan markkinoista on 73,7 prosenttia. Lisäksi vain 26 prosenttia eurooppalaisten elokuvien lipputulosta tuli ulkomailta. Nämä ovat tosiseikat.

Mietintö on erittäin hyvä, sillä siinä ei tyydytä analysoimaan tilannetta. Siinä käsitellään Euroopan elokuvateollisuuden heikon tilan syitä eli lähinnä sen kehitys- ja levityskykyä.

Euroopan elokuvateollisuuden kilpailukyvyn parantamiseksi esittelijä esittää todellakin erittäin konkreettisia ehdotuksia, jotka ovat mielestäni erinomaisia. Meidän on tietenkin – olen tästä samaa mieltä hänen kanssaan – laadittava kiireisesti kattava monivuotinen suunnitelma Euroopan elokuvateollisuuden kilpailukyvyn parantamiseksi ja eurooppalaisten elokuvien levityksen kansainvälisten rakenteiden vahvistamiseksi. Elokuvien levitystä ja esitystä koskevien digitaalisten tekniikoiden tutkimusta on kehitettävä, Euroopan elokuvaperintösäätiön perustamista on edistettävä, ja jäsenvaltioiden tukirahastojen yhteenliittämisestä on teetettävä toteutettavuustutkimus rahoituslähteiden kasvattamiseksi.

"Televisio ilman rajoja" -direktiivin tarkistuksen yhteydessä on tietenkin säädettävä televisiolle kiintiöityjä investointeja eurooppalaiseen elokuvateollisuuteen sekä velvollisuus mainostaa ja levittää eurooppalaisia elokuvia. Jäsenvaltiot, joissa ei ole vielä otettu käyttöön asianmukaisia veroetuja, voisivat myös harkita niitä tässä yhteydessä.

Toivon siis, että komissio ja myös neuvosto ymmärtävät, mitä tässä on panoksena, ja toimivat sen mukaisesti.

Tänään käsiteltävässä aiheessa on todellakin kyse paitsi merkittävästä taloudellisesti panoksesta myös asioista, jotka ovat Euroopan unionille olennaisia, eli kulttuurista, luovuudesta ja identiteetistä. Siksi asia on totisesti kiireellinen.

1-123

Gargani (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluan ilmaista täällä tyytyväisyyteni siitä, että valiokunta, jonka puheenjohtajana minulla on ilo toimia, äänesti yksimielisesti – ja oikealla tavalla – Vander Taelenin täsmällisen ja perusteellisen mietinnön puolesta.

Jätän nyt käsittelemättä ne kohdat, josta on jo käyty keskustelua ja joita mietinnön esittelijä on käsitellyt – toistan – täsmällisesti, ja haluan korostaa, että asiassa on kulttuuriin ja organisointiin liittyvä ongelma. Nämä ongelmat täydentävät toisiaan. Minusta tämä toimenpide, jota on nyt käsitelty valiokunnassa ja jota parlamentti käsittelee huomenna, on niin tärkeä, että komission pitää mielestäni pohtia ja kehittää muutamia ehdotuksia ja viedä eteenpäin eräitä aloitteita.

Jotta kykenisimme rakentamaan Eurooppaa, olemme tuoneet esiin ja toistamme nyt, että tarvitaan merkittävää kulttuurillista tekijää, ja elokuvalla on tärkeä ja olennainen osa kulttuurieroista tiedottamisessa ja niiden määrittämisessä, ja samaan aikaan mahdollisuudessa levittää elokuvan sanomaa kaikissa valtioissa. Organisatorisen tekijän lisäksi tarvitaan myös muuta. Se on tärkeä tekijä, ja mielestäni mietinnössä ilman muuta käsitellään olennaisia kysymyksiä, joita käsittelemällä voimme saavuttaa organisoinnissa ja investoinneissa aikaisempaa paremman tason.

Se, mitä jäsen Sanders-ten Holte hetki sitten sanoi, on tärkeä näkökohta. Jos eurooppalaisia elokuvia tuotetaan enemmän, samaan aikaan on oltava mahdollisuus elokuvien levittämiseen. Tämän vuoksi ensimmäinen ongelma täydentää toista, eli nyt on meidän, ennen kaikkea parlamentin, mutta erityisesti myös komission ja neuvoston tehtävä saavuttaa tämä tulos. Emme voi tehdä mitään organisointiin liittyvän tilanteen ratkaisemiseksi. Kun keskustelemme televisiosta ilman rajoja, silloin nostamme esiin erityisominaisuuksia ja erityispiirteitä; vaadimme, että eurooppalaista elokuvaa levitetään, että sitä tutkitaan ja rakennetaan, mutta meidän on tultava vakuuttuneiksi siitä, että on luotava selkeä suuntaus, jossa elokuva kuuluu kaikille Euroopan maille.

1-124

Vitorino, komissio. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kollegani Viviane Reding ei pääse osallistumaan tähän keskusteluun, sillä hän joutui jäämään Brysseliin urheiluministerien neuvoston kokoukseen. Hän pyysi minua kuitenkin kiittämään puolestaan jäsen Vander Taelenia erittäin korkealaatuisesta mietinnöstä.

Aloite osoittaa, että Euroopan parlamentti tietää hyvin Euroopan elokuva-alan strategisen tärkeyden, niin taloudellisesti kuin kulttuurisestikin ajateltuna, mutta myös esteet, jotka jarruttavat elokuvien ja muiden audiovisuaalisten teosten levitystä sisämarkkinoilla ja ehdokasvaltioissa, kuten useat puhujat ovat korostaneet.

Euroopan komissio, joka jakaa täysin mietinnön tavoitteet, on tyytyväinen sen hyväksymisestä. Komissio on myös iloinen, että toimielintemme välillä vallitsee yksimielisyys tarpeesta toteuttaa kunnianhimoista eurooppalaista politiikkaa Euroopan audiovisuaalialan kilpailukyyn parantamiseksi. Useat komission viimeaikaiset aloitteet tällä alalla todistavat yhteisestä lähestymistavasta.

Täten – kuten hyvin tiedätte – komission tuoreessa tiedonannossa tietyistä elokuvaan ja muihin audiovisuaalisiin teoksiin liittyvistä oikeudellisista näkökohdista, jonka kollegani Viviane Reding esitti neuvostolle 5. marraskuuta, käsitellään digitaalielokuvien levitystä, alaan sovellettavaa verotusta, Euroopan audiovisuaalisen perinnön suojelua, teosten luokittelua sekä muita elokuvien ja audiovisuaalisten teosten levitystä koskevia ongelmia. Tiedonannossa esitettyjen toimien täytäntöönpanon sekä Media Plus 2001–2005 -ohjelman soveltamisen ja komission ja Euroopan investointipankin yhteisen aloitteen "i2i audiovisuaali" pitäisi parantaa huomattavasti eurooppalaisen elokuvan tilannetta.

Arvoisa puhemies, jos sallitte, haluaisin palata joihinkin teille esitetyn päätöslauselmaesityksen kohtiin. Parhailaan toteutettavien toimien osalta päätöslauselmaesityksen 2 kohdassa kehoitetaan komissiota toteuttamaan johdonmukaista yhteisön politiikkaa elokuva-alalla erityisesti kilpailupolitiikan kannalta. Aiemmin mainitsemani tiedonannossa lisätään elokuva-alan oikeusvarmuutta tarkentamalla rakentavan ja myönteisen lähestymistavan puitteissa kriteerit, joiden perusteella komissio arvioi perustamissopimuksen valtioneuvostoa koskevien sääntöjen mukaisia elokuvien valtioneuvostojärjestelmiä. Tähän mennessä komissio on hyväksynyt kaikki tällä perusteella tarkastetut kansalliset järjestelmät.

Päätöslauselmaesityksen 5 kohdassa kehoitetaan komissiota painottamaan Media Plus -ohjelman yhteydessä Europa Cinemas -elokuvateatteriverkoston merkitystä, ja 6 kohdassa komissiota kehoitetaan tukemaan European Film Promotion -järjestön "Shooting Stars" -aloitetta.

Mainituilla hankkeilla on kiistatonta arvoa, ja ne ovat siksi saaneet jo usean vuoden ajan yhteisön tukea Media-ohjelman kautta. On kuitenkin syytä tarkentaa, että Media-ohjelman toimet toteutetaan ehdotuspyyntöjen perusteella, ja niissä noudatetaan hankkeiden avointa kilpailuttamis- ja valintaperiaatetta.

Päätöslauselmaesityksen 7 kohdassa kehoitetaan komissiota pohtimaan direktiivin tarkistamisen yhteydessä, olisiko hyödyllistä ja käytännössä mahdollista määrätä televisioyhtiöille uusia kiintiöitä. Komissio on jo käynnistänyt direktiivin 25 artiklan a kohdan mukaisen riippumattoman tutkimuksen eurooppalaisten televisio-ohjelmien myynninedistämistä,

tuotantoa ja levitystä koskevien toimenpiteiden vaikutuksista. Tutkimuksessa arvioidaan muun muassa direktiivissä säädettyjen kiintiöiden tehokkuutta muihin tukitoimenpiteisiin nähden. Lisäksi komissio järjestää vuoden 2002 alussa julkisen kuulemisen tästä asiasta. Se pyytää kaikkia asianomaisia toimittamaan sille kirjallisia kommentteja. Eri tutkimusten ja julkisen kuulemisen tulokset ovat tärkeä lisä tiedonantoon direktiivin tarkistamisesta ja mahdollisiin tarkistusehdotuksiin, joita komissio aikoo esittää neuvostolle ja Euroopan parlamentille vuoden 2002 lopulla.

Päätöslauselmaesityksen 33 kohdassa kehoitetaan komissiota pohtimaan erityislainsäädännön täytäntöönpanoa elokuva-alan kehittämiseksi unionin ehdokasvaltioissa. Tämä keskeinen huoli on otettu huomioon Euroopan audiovisuaalipolitiikan laajentumiseen liittyvissä ulkoisissa toimissa. Täten ehdokasvaltioita vaaditaan omaksuma audiovisuaalialaan liittyvä yhteisön säännöstö. Kuten tiedätte, kyse on pääasiallisesti Televisio ilman rajoja -direktiivistä. Lisäksi ne voivat osallistua Media-ohjelmaan heti, kun niiden lainsäädäntöä on yhdenmukaistettu tarpeeksi yhteisön säännösten kanssa. Yhdeksälle ehdokasvaltiolle on myös ehdotettu osallistumista Media Plus -ohjelmaan. Tavoitteena on varmistaa näiden maiden osallistuminen heti vuoden 2002 alusta lähtien.

Päätöslauselmaesityksen 26 kohdassa kehoitetaan komissiota tekemään toteutettavuustutkimus jäsenvaltioiden ja alueiden automaattisten tukirahastojen yhteenliittämisestä. On syytä muistuttaa, että Euroopan tuottajien yhdistys toteutti jo vuonna 1998 Birminghamissa arvioinnin tästä asiasta. Työryhmä, johon komission yksiköt osallistui, päätyi seuraavaan lopputulokseen: ehdotettu järjestelmä sulkisi käytännössä ulkopuolelle useita jäsenvaltioita, joissa ei ole automaattisia tukijärjestelmiä tuotantoa varten. Tämä johtaisi siihen, että automaattisten tukirahastojen varat virtaisivat pienimmistä maista kaupallisesti tehokkaimpiin maihin eli suuriin tuotantomaihin.

Päätöslauselmaesityksen 27 kohdassa kehoitetaan komissiota tekemään toteutettavuustutkimus eurooppalaisen myynninedistämistärahaston perustamisesta. Media Plus -ohjelman täytäntöönpanosta annetun neuvoston asetuksen 2000/821/EY myynninedistämistä koskevassa osiossa esitetään jo nyt eurooppalaisen luovan tuotannon myynninedistämistoimille tukea, joka on suuruudeltaan noin 8 prosenttia talousarviosta.

Komissio suhtautuu myönteisesti esittelijän istunnossa esittämään tarkistukseen, joka koskee toimeenpanoviraston perustamista. Komissio tiedottaa esittelijälle ja parlamentille asiaa koskevasta ehdotuksestaan.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tässä olivat komission huomiot Vander Taelenin mietinnöstä, ja kiitän esittelijää vielä kerran.

1-125

Puhemies. - Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.

1-126

Eläinten suojeleminen kuljetuksen aikana

1-127

Puhemies. - Esityslistalla on seuraavana keskustelu Maatin laatimasta maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnöstä (A5-0347/2001)

komission kertomuksesta neuvostolle ja Euroopan parlamentille jäsenvaltioiden kokemuksista eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanon jälkeen.

1-128

Maat (PPE-DE), esittelijä. - (NL) Arvoisa puhemies, minäkin toivotan tervetulleeksi komission jäsen Byrnen, jolla voi olla suuri merkitys tälle alalle. Direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanosta ja eläinten kuljetuksista on paljon sanottavaa. Asianmukaisten tarkastusten puute, kuljettajat, jotka eivät aina ole niin kovin tarkkoja, ja teuraaksi kuljettavien eläinten viennin epäkohdat antavat aihetta paljon kokuun. Lisäksi teuraskarjan rajoittamaton kuljettaminen Euroopan unionin läpi on huomattavasti edistänyt eläintautien, kuten suu- ja sorkkataudin ja sikaruton, leviämistä. Huomiota herättävää on, että seurauksista vastaavat lähes kokonaan karjankasvattajat. Kuljetukseen liittyvät epäkohdat ja eläintautien leviäminen vaikuttavat suoraan karjankasvattajien maineeseen ja usein tuloihinkin, vaikka heillä ei ole osaa eikä arpaa mainitsemiini syihin. Joka siis haluaa torjua suu- ja sorkkataudin ja sikaruton kaltaisia eläintauteja ennalta ja tuntee myötätuntoa Euroopan karjankasvattajien melkoisen vaikeaa asemaa kohtaan ja jonka sydäntä lähellä on eläinten hyvinvointi, ei siedä sormien läpi katsomista ja eläinkuljetuksia koskevia sekavia sääntöjä. Se, että parlamentti on päättänyt esitellä valiokuntaaloitteisen ehdotuksen mainittujen direktiivien tiukentamisesta juuri nyt, on vahva poliittinen signaali neuvostolle ja komissiolle. Ensi kuussahan neuvosto pitää kokouksen Euroopan rokospolitiikasta, ja tällä mietinnöllä on tehty

ensimmäinen ehdotus tarttuvien eläintautien tehokkaasta ehkäisemisestä. Lisäksi komissio esittelee pian ehdotuksensa eläinten kuljetuksia koskevien sääntöjen lisätiukennuksista.

Mietinnöstä käy myös ilmi, kuinka tyytymätön parlamentti on siihen tapaan, jolla jäsenvaltiot ovat panneet toimeen olemassa olevaa lainsäädäntöä, ja siihen, miten pienet mahdollisuudet komissiolla on saada jäsenvaltiot vastaamaan laiminlyönneistään. Arvoisa puhemies, tällä mietinnöllä halutaan ennen kaikkea esittää ne päälinjat, joita eläinkuljetuksia koskevan hyvän lainsäädännön on noudatettava. Aivan ensimmäiseksi valvonta. Eläinkuljetusten valvontaa on muokattava Euroopan unionissa eurooppalaisen mallin mukaiseksi seuraavin toimenpitein. Ensimmäiseksi: 15 EU-tarkastajan nimittäminen ja heille asetettu velvollisuus vuosittaisten kertomusten antamisesta neuvostolle ja komissiolle, mutta myös Euroopan parlamentille sekä jäsenvaltioiden parlamenteille. Toisena kohtana ovat tarkoituksenmukaiset säännökset seuraamuksista, jotka ovat sekä taloudellisia että lupiin liittyviä. Kolmas kohta koskee tarkoituksenmukaisen eurooppalaisen lupajärjestelmän käyttöönottoa eläinten kuljettajille.

Kuljetusten kestosta haluan ottaa esille seuraavat asiat. Teuras- ja hyötykarjalle ehdotamme kuljetusajan rajoittamista neljään tuntiin ja 250 kilometriin, joskin ajan pidentäminen kahdeksaan tuntiin on mahdollista, mikäli kuljettajalla on lisenssi ja eläimet voivat maata ja niille on tarjolla tuoretta vettä. Jalostus- ja urheilueläinten kuljetuksen kestoksi ehdotamme kaksi kertaa 24 tuntia alalle erikoistuneiden kuljettajien huostassa, mikäli eläimille on tarjolla tuoretta vettä ja rehua.

Arvoisa puhemies, mahdollisten poikkeusten osalta haluan pyytää kiinnittämään huomiota pariin ongelmaan. Alueilla, joilla on vähän tai ei ole ollenkaan teurastamoja, komissio voi sallia poikkeuksia niin, että edellä mainitut etäisyydet ja kuljetuksen kesto voivat kasvaa korkeintaan 50 prosenttia. Laivakuljetuksiin pieniltä saarilta, mutta myös Irlannista – ja haluan nimenomaan korostaa Irlannin mukanaoloa – sovelletaan erillistä säännöstä. Mainitut alueet joutuvat muuten epätavallisen usein tekemisiin elintarvikkeiden turvallisuutta koskevan tiukan eurooppalaisen lainsäädännön kanssa, ja ehdotankin, että näille alueille osoitettaisiin rakennerahastotukea pieniin ja puolittain liikkuviin teurastamoihin tehtäviä investointeja varten.

Teuraaksi kuljetettavia eläimiä koskevat vientituet on lopetettava mahdollisimman pian. Se ei kuitenkaan ole mahdollista, ellei aloiteta kansainvälistä keskustelua teuraskarjan kuljetuksista ja oteta tätä aihetta mukaan asialistalle.

Tarkistuksista seuraavaa. Olen esitellyt yhdessä liberaaliryhmän ja sosialistiryhmän kanssa kolme tarkistusta, joiden tarkoituksena on lisätä mietinnön toteutettavuutta käytännössä. Tämä koskee tarkistuksia 4, 5 ja 6, jotka liittyvät muun muassa lämpötilaan, mutta myös joihinkin muihin käytännöllisiin asioihin. Kiitän myös kollegoitani Heinz Kindermannia ja Neil Buskia erittäin rakentavasta yhteistyöstä. Minun puolestani mietintöä voitaisiin kutsua myös Maatin–Buskin–Kindermannin mietinnöksi. Oletan, että liberaaliryhmä peruuttaa tarkistuksen 3, koska se on täysin samanlainen kuin PPE-DE:n, PSE:n ja ELDR:n yhteinen tarkistus.

Arvoisa puhemies, eläinkuljetuksiin liittyvästä sormien läpi katsomisesta ja sallivuuden ilmapiiristä on päästävä eroon. Neljän viime vuoden aikana EU:ssa on lopetettu ja tuhottu kirjaimellisesti miljoonia eläimiä eläintautien, esimerkiksi suuja sorkkataudin ja sikaruton räjähdysmäisen leviämisen vuoksi. Eläinkuljetuksiin liittyvät epäkohdat ja kauheat kuvat niistä ovat syytös sitä eurooppalaista kulttuuria vastaan, jonka olennainen osa on eläimistä ja maaseudusta huolehtiminen. Surullista asiassa on se, että karjankasvattaja saa joka tapauksessa todellisuudessa maksaa muidenkin laskun tänä aikana, kun lihan hinnat ovat sietämättömän alhaiset ja kuluttajahinnat pysyttelevät ennen näkemättömän korkeina. Komissio ja neuvosto, nyt on aika toimia, aika tehdä valinta karjamme ja maaseutumme laadun puolesta.

1-129

McKenna (Verts/ALE), *ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan lausunnon valmistelija.* - (EN) Arvoisa puhemies, ilmoitan ympäristöasioiden valiokunnan puolesta myönteisen kantani Maatin erinomaiseen mietintöön. Siinä ei mennä niin pitkälle kuin ympäristöasioiden valiokunta olisi toivonut, ja tämä koskee etenkin eläinkuljetusten kestoa. Ympäristövaliokunta olisi pitänyt neljää tuntia parempana. Jos kahdeksaan tuntiin kuitenkin suostutaan, se on todella odotettu parannus eläinten hyvinvointiin. Tämä on ensimmäinen todellinen mietintö eläinten hyvinvoinnista; Maat on tehnyt erinomaista työtä, mistä onnittelten häntä. Ryhmäni antaa tukensa mietinnölle.

Vaikkei mietinnössä mennä tarpeeksi pitkälle tuon kahdeksan tunnin takia, 1 kohta on silti äärimmäisen tärkeä. Teurastettaviksi ja lihotettaviksi vietävien eläinten kahdeksan tunnin enimmäiskuljetusaikaan on syytä suhtautua myönteisesti, koska eläimiä on jo pitkään kuljetettu pitkiä matkoja täysin kohtuuttomissa oloissa. Toinen tärkeä kohta on 20 kohta, jossa komissioa kehoitetaan lopettamaan kolmansiin maihin teuraaksi kuljetettavia eläviä eläimiä koskevien vientitukien maksaminen. Tämä olisi pitänyt tehdä jo aikoja sitten. Eurooppalaisten veronmaksajien suuri enemmistö vastustaa ajatusta siitä, että heidän verorahoillaan rahoitetaan sellaista, josta he eivät loppujen lopuksi hyväksy.

Komission velvollisuutena on taata, että jäsenvaltiot noudattavat sääntöjä. Komission on toteutettava hyvin voimakkaita toimia kaikkia sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noita sääntöjä noudata. Tällaiset jäsenvaltiot on saatava oikeuteen, ja niitä on sakotettava.

Pitkien kuljetusten tarpeen vähentymisen takia on äärimmäisen tärkeää edistää paikallisten teurastamoiden toimintaa ja myös lihakauppaa. Taloudellisesti on paljon järkevämpää käydä kauppaa lihalla kuin elävillä eläimillä, koska tällöin EU:hun syntyy työpaikkoja. Sama pätee Irlantiin: se voisi viedä maasta paljon enemmän lihaa kuin eläviä eläimiä.

1-130

Keppelhoff-Wiechert (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minäkin haluaisin ensin lausua kiitokseni kollega Maatille. Hän on käsitellyt aihetta mielestäni erittäin realistisesti, eikä tunteellisesta suhtautumistavasta olekaan minusta enää mitään hyötyä, kun olemme keskustelleet eläinten kuljetuksista jo vuosia. Kukaan ei tarkoita kuljetuksista puhuessaan lentomatkatavaroiden mukana kuljetettavaa kissaa eikä Intercity-junassa nahkahihnaan kiinnitettyä koiraa eikä varsinkaan moottoritiellä erikoiskuljetusautossa matkustavaa kilpahevosta. Ei, Maatin mietinnössä on kyse teuraseläinten hyvinvoinnista kuljetusten aikana.

Olen ollut jo pitkään parlamentissa ja sanonkin siksi myös komission jäsenelle, että me olemme kyllä mielestäni kehittäneet tätä aihetta paperilla jo vuosikautia ja olemme esittäneet jatkuvasti uusia vaatimuksia. Aivan liian harvoin tehtävien tarkastusten vuoksi yksittäistapauksissa esiintyvät sietämättömät tilanteet kuitenkin kauhistuttavat meitä kaikkia yhä uudestaan. Eivät pelkästään eläinten suojelijat vaan myös tuottajat ja kuluttajat toivovat entistä parempia kuljetusoloja. Vaadimme mietinnöissä ja tarkistuksissa ammattitaitoista henkilöstöä, asianmukaisia kuljetusvälineitä, joissa on riittävästi makuutilaa, tuuletusmahdollisuus, juomaveden ja rehun jakelupiste, sekä teurasjärjen kuljetusaikojen rajoittamista kahdeksaan tuntiin.

Erittäin ratkaisevana ja myös erityisen kannatettavana pidän ehdotusta siitä, että teuraaksi kuljetettavia eläimiä koskevat vientituet lopetetaan. Tästähän on esitetty sellaisia vastaväitteitä, että se aiheuttaisi lopulta markkinoiden häiriintymistä. Tässä yhteydessä perusteena käytetään myös eläinten teurastusta kuiviin vuodattamalla. Se minua kyllä hieman hymyilyttää, sillä jopa se on nyt EU:ssa mahdollista. Liha pitäisi mieluummin kuljettaa sitten sen jälkeen.

Arvoisa komission jäsen, ihmisen arin kohta on usein lompakko. Tarkastusten ja valvonnan lisääminen, tiukat rangaistukset ja toimiluvan menetys sääntöjä rikottaessa olisivat tehokkaampia parannuksia meille kaikille.

1-131

Kindermann (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tänään keskustelun aiheena oleva komission eläinten kuljetuksia koskeva kertomus on vahvistanut, mitä olemme jatkuvasti nähneet televisiossa: eläinten julman kohtelun, kuljetusaikojen rajoitusten rikkomisen, kuljetusvälineiden liian täyteen lastaamisen sekä lukuisat muut voimassa olevien eläinten kuljetuksia koskevien säännösten rikkomukset – ja nämä eivät ole olleet mitenkään harvinaisia. Tämä tilanne on nyt sietämätön. Euroopan kansalaiset ovat oikeassa vaatiessaan pikaista ratkaisua ongelmaan.

Minun on kuitenkin korostettava, että eläinten kuljetusta koskevat yhteisön säännöt takaavat jo nyt asianmukaisesti sovellettuna melko hyvän eläinten suojelun. Perimmäisenä ongelmana on se, että nykyisiä sääntöjä sovelletaan useimmissa jäsenvaltioissa hyvin puutteellisesti – sitä komissiokin painottaa mietinnössään. Direktiivin kansallisessa täytäntöönpanossa esiintyvien puutteiden lisäksi ongelmat johtuvat ennen kaikkea jäsenvaltioiden riittämättömästä valvonnasta ja aivan liian pienistä sääntöjen rikkomisesta aiheutuvista rangaistuksista. Näihin ongelmiin liittyvä arvostelu pitäisi kohdistaa ensisijaisesti jäsenvaltioihin. Minun mielestäni yhteisön valvontapolitiikkaa pitäisi harkita perusteellisesti uudelleen, sillä muihinkin eläinlääkinnällisiin tarkastuksiin liittyy samantapaisia ongelmia.

Haluaisin puuttua vielä kahteen kohtaan. Parlamentti päätti käsiteltävänä olevassa päätöslauselmassa mainitusta teuraseläimiä koskevien vientitukien lakkauttamisesta jo vuoden 2002 talousarviomenettelyn yhteydessä, ja sosiaalidemokraatit ovat vaatineet sitä jo kauan. Parlamentti on jo saanut aikaan sen, että vientitukia maksettaessa lihan vientiä tuetaan taloudellisesti enemmän kuin teuraseläinten vientiä, jotta teuraseläinten vienti ei houkuttelisi enää taloudellisesti. Niinpä elävistä eläimistä maksetaan tällä hetkellä jo noin puolet vähemmän vientitukea kuin lihasta. Sekään ei tosin vielä riitä, ja teuraseläimistä maksettavat vientituet pitäisi pikkuhiljaa poistaa kokonaan.

Toisaalta päätöslauselmassa vaaditaan, että teuraseläinten kuljetus saa kestää enintään kahdeksan tuntia, ja tämänkin vaatimuksen sosiaalidemokraattinen ryhmä on esittänyt jo aikaisemmin. Yleistä enimmäiskestoa koskeva rajoitus on tarkoitus poistaa, ja huomioon otettiin etenkin myös syrjäisten seutujen ja saarien tilanne. Niidenkin kohdalla on oltava kuljetusten enimmäiskestoa koskevia rajoitettuja poikkeusjärjestelyjä, mikä on meistä erittäin myönteinen asia.

Lopuksi haluaisin kiittää sosiaalidemokraattisen ryhmän puolesta esittelijä Maatia rakentavasta yhteistyöstä, ja uskon sen jatkuvan tulevaisuudessa.

1-132

Busk (ELDR). - (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisat kollegat, haluaisin aluksi kiittää esittelijä Maatia siitä erittäin hyvästä yhteistyöstä, jota on tehty tätä mietintöä laadittaessa. Olemme, muun muassa yhdessä jäsen Kindermannin kanssa laatineet monia tarkistuksia, ja mietinnöstä on mielestäni tullut oikein hyvä. Kiittäisin myös komissiota, joka on selvästikin asioita salaamatta kertonut, kuinka jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön tai oikeammin

sanottuna eivät ole panneet täytäntöön niitä monia päätöksiä, jotka tehtiin vuosina 1991 ja 1995. On oikeastaan pelottavaa nähdä, kuinka Euroopan ministerit tekevät kokouksissaan yhteisiä päätöksiä niinkin tärkeästä asiasta kuin eläinten hyvinvoinnista sekä siitä, että eläinten kuljetusolot ovat tyydyttävät. Sen jälkeen matkustetaan kotiin ja unohdetaan täysin se, mitä on päätetty, toisin sanoen, mitään näistä päätöksistä ei panna täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä.

Meidän ei olisi todellakaan tarvinnut joutua näkemään niitä todella monia karkeitte televisiokuvia ja todella monia karkeitte tilanteita, jossa eläimet ovat joutuneet kärsimään. Rahtiautoja on tutkittu ja niiden lattioilta on löytynyt kuolleita eläimiä elävien eläinten jaloista. Sitä on yksinkertaisesti mahdoton hyväksyä, ja sen on loputtava nyt. Sen vuoksi on aika lopettaa ne vuosikautia jatkuneet perinteet, jotka ovat olleet käytössä EU:ssa ja joiden mukaan eläimiä on kuljetettava pohjoisesta etelään ja idästä länteen. Siihen ei ole mitään syytä. Se ei paranna eläinten hyvinvointia, ja sen vuoksi nyt onkin kehoitettava siihen, että eläimet teurastetaan lähimmässä teurastamossa. Tietenkin on selvää, että meidän on myös kuljetettava jalostuseläimiä niiltä alueelta, joilla on hyviä jalostuseläimiä, sellaiselle alueelle, jossa tarvitaan uusia jalostuseläimiä. Sen vuoksi odotankin, että komissio esittää nyt ehdotuksen yhteisistä eläinten kuljetuksista koskevista säännöistä, ja toistan: kyse ei saa olla vähimmäissäännöistä. Kyse on oltava yhteisistä, eläinten kuljetusoloja koskevista säännöistä.

1-133

Wyn (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, kannatan tätä mietintöä ja haluan kiittää esittelijää hänen erinomaisesta työstään. Haluaisin kuitenkin aluksi korostaa huoltani siitä, että tässä keskustelussa on johdonmukaisesti epäonnistuttu tunnustamaan monien jäsenvaltioiden kykenemättömyys panna täytäntöön nykyinen lainsäädäntö tällä alalla. Komission tuorein kertomus ja lukuisat tarkastuskertomukset ovat paljastaneet vakavia laiminlyöntejä eläinten hyvinvoinnissa eräissä maissa. Komission on osoitettava aiempaa paljon suurempaa halua aloittaa rikkomusmenettelyt sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät pane tätä direktiiviä kunnolla täytäntöön.

Kuljetusten kestosta toivoisin, että komissio noudattaisi neuvoa-antavien tiedekomiteoiden suosituksia ja ehdottaisi käyttökelpoisia rajoja yritysten tehokkaan toiminnan mahdollistamiseksi samalla, kun säilytetään eläinten hyvinvoinnin korkea taso. Kannatan kahdeksan tunnin tai 500 kilometrin rajaa ja annan voimakkaan tukeni ajatukselle, että myös kunkin jäsenvaltion ilmasto-olot olisi otettava huomioon. Aloilla, joilla nämä kuljetusten aikarajat ovat epärealistisia, kahdeksan tunnin enimmäiskuljetusaikaan olisi kuitenkin taattava väliaikainen poikkeus, jos teurastamoita ei ole 500 kilometrin säteellä. Viittaan etenkin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Läntisen Skotlannin saariin ja muihin Euroopan unionin osiin, joita tämä ongelma on vakavasti haitannut. Vaikka kuljetusaikojen rajoittaminen merkitseekin tärkeää edistysaskelta, eläinten kohtelu matkan aikana, ajoneuvojen ilmastointi, liian ahtaat tilat sekä kuljetusten kesto, liikkumatilaa ja lämpötiloja koskevien vaatimusten määrittäminen ovat yhtä tärkeitä kysymyksiä.

Äskettäinen suu- ja sorkkatauti synnytti tarpeeksi todisteita siitä, että eläinten tarpeettomat pitkän matkan kuljetukset olivat yksi syy taudin nopeaan leviämiseen. Odotan innokkaasti komission toimintasuunnitelmaa, jonka sen on tarkoitus esittää 1. tammikuuta 2003 mennessä ja jonka tavoitteena on lihantuotantoketjun alueellistaminen elävien eläinten pitkän matkan kuljetusten rajoittamiseksi tulevaisuudessa.

1-134

Fiebiger (GUE/NGL). - (DE) Arvoisa puhemies, eläinten suojelemista kuljetuksen aikana käsittelevä mietintö on herättänyt yleistä mielenkiintoa. Eri yhdistykset ja ennen kaikkea kansalaiset ovat seuranneet tarkkaavaisina, miten ja mihin vastatoimiin Euroopan parlamentti ryhtyy kieltääkseen kuljetusten aikana vallitsevat sietämättömät olot.

Mietinnössä pyydetään, että kuljetettavien eläinten vaarantaminen ja lopulta tuskallinen kuolema estettäisiin lainsäädännöllisin toimin. On kuitenkin tärkeää, ettei mitään jätetä sattuman varaan vaan että tätä asiaa muotoiltaessa käydään tiukkoja neuvotteluja. Yhteiskunnan odotukset ovat eurooppalaisen maatalousmallin tärkeä ominaispiirre.

BSE-kriisi sekä suu- ja sorkkatautiin sairastuneiden eläinten lopettamisesta aiheutuneet seuraukset ovat kyseenalaistaneet tähänastiset saavutukset. Unionin alueella kuljetetaan vuosittain arviolta 250 miljoonaa tiloilla kasvatettavaa eläintä. Kaikki asianosaiset ovat jo vuosia kinastelleet kiivaasti näiden kuljetusten järjettömyydestä ja tarpeellisuudesta. Olemassa oleva perusasetus sisältää jo useita käytäntöön liittyviä ja oikeudellisia eläinten kuljetusta koskevia määräyksiä. Kaikki kansalliset viranomaiset eivät ilmeisesti toimi niiden mukaisesti. Näin käy ilmi, miten heikkoja eläinten suojelua koskevat määräykset todellisuudessa ovat. Tässä asiassa tarvitaan lisää vakavuutta, avoimuutta ja rehellisyyttä. Jos esimerkiksi Puolassa pyydytetään viljelejä jäniksiä verkoilla ja ne kuljetaan eläimiä kiduttavissa säiliöissä Euroopan yhteisön alueelle urheiluampujien vapaa-ajanviettotarkoituksiin, asialla ei ole enää mitään tekemistä urheilun eikä varsinkaan eläinten suojelun kanssa. Olisin iloinen, jos komission jäsen voisi sanoa, ettei tämä pidä paikkaansa.

Juuri nyt unionin laajentumiseen liittyvien neuvottelujen aikaan tämä tapaus on huono todiste asianmukaisesta maataloudesta sen ympäristön ja lajien suojelun perustana. Käsiteltävänä olevassa mietinnössä kannatetaan tässä mielessä maataloudessa ja eläinten suojelussa tehtävää yhteistyötä niiden vastakkainasettelun sijasta.

1-135

Van Dam (EDD). - (NL) Arvoisa puhemies, eläinkuljetukset ovat joutuneet huonoon valoon niiden monien rikkomusten vuoksi, joita kuljettajat ovat tehneet. Rikkomukset kertovat, että kuljetussääntöjen lisäksi olisi kiinnitettävä erityistä huomiota valvontaan ja sääntöjen noudattamisen valvontaan. Viime vuonna jouduimme katsomaan silmästä silmään karjankuljetusten toista tuhoisaa seurausta, eläintautien leviämistä. Jo kuuluisaksi tullut vasikkakuljetus useiden jäsenvaltioiden läpi johti omassa maassani 265 000 eläimen kuolemaan. Yksi suu- ja sorkkatautikriisistä tehtävistä johtopäätöksistä on, että maataloudessa on keskityttävä tuotannon alueellistamiseen ja elävien eläinten raahaaminen paikasta toiseen on saatava loppumaan. Tätä silmällä pitäen tuen kollega Maatin mietintöä lämpimästi. Minusta on kuitenkin käsittämätöntä, että hän haluaa tarkistuksissaan poistaa karja-autojen enimmäis- ja vähimmäislämpötilan löyhänä perustelunaan, että kaikki on kai hyvin, jos autossa on mekaaninen ilmanvaihto. Eläinsuojelijoilla on varmaankin vaikeuksia niellä tätä. Tarkistukseni pyrkivät samaan kuin kollega Maatin tarkistukset, mutta niissä lämpötilaa koskevat vaatimukset on säilytetty.

Tuen kehotusta poistaa teuraaksi kuljettavia eläimiä koskevat vientituet. Eurooppalaisten kuljetus- ja teurastussääntösten kiertäminen teurastuttamalla eläimet unionin ulkopuolella oloissa, jotka on Euroopassa tuomittu, on epäoikeudenmukaista eurooppalaisia maanviljelijöitä kohtaan. Komissio haluaa innostaa maanviljelijöitä tuottamaan laatutuotteita. Eläinten hyvinvointi on olennainen osa laatua, joka ulottuu ladosta lautaselle.

1-136

Ayuso González (PPE-DE). - (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tässä mietinnössä käsitellään eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin täytäntöönpanoa koskevaa komission kertomusta.

Arvoisa komission jäsen, parlamentissa tunnetaan jälleen kerran houkutusta sanoa komissiolle, minkä sisältöisiä ehdotuksia sen pitää esittää meille tulevissa direktiiviluonnoksissa ja niin yksityiskohtaisesti, että olemme melkein laatineet ne puolestanne. Esittelijä Maat on tehnyt suurenmoista työtä. Uskon, että se otetaan huomioon komissiossa ja neuvostossa. Eläimet täytyy kuljettaa kohtuullisen hyvissä oloissa, lainsäädäntöön pitää laatia asiaa koskevia säännöksiä ja viranomaisten pitää valvoa, että näitä säännöksiä noudatetaan.

Tämän sanottuani haluaisin esittää kaksi huomautusta: ensinnäkin olojen on oltava samanlaiset sekä pitkällä että lyhyillä matkoilla. Meidän ei pidä tuomita kokonaan pitkän matkan kuljetuksia, koska se merkitsisi kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla. Toiseksi kuljetusolojen pitää olla samat kaikille eläimille, olivatpa ne sitten matkalla teurastamoon, kasvatettavaksi pitemmän tai lyhyemmän matkan päähän synnyinpaikasta tai osallistumaan johonkin kilpailuun. Arvoisa komission jäsen, näitä kysymyksiä ei käsitellä mietinnössä, ja haluaisinkin, että ne mainittaisiin komission tulevissa ehdotuksissa.

Toisaalta kiitän esittelijää, että hän esitti ryhmäni puolesta tarkistuksen, joka liittyi lämpötilaa koskevan maininnan poistamiseen. Ei nimittäin ole järkevää puhua lämpötilasta vertaamalla sitä suhteelliseen kosteuteen. Sitä paitsi Lapista Kanariansaarille ulottuva Eurooppa on hyvin suuri ja erittäin monitahoinen niin ilmastoltaan, väestötiheydeltään kuin sosioekonomisilta oloiltaan.

Lopuksi haluan kiinnittää huomioon kuljetuksen merkitykseen eläintautien leviämisessä. Se ei liity mitenkään matkan kestoon, mutta emme saisi suhtautua joustavasti sääntöihin ja niiden noudattamisen valvomiseen. Esimerkiksi klassisen sikaruton, jota esiintyi Espanjassa vuonna 1997, aiheuttivat Hollannista kuljetetut maitoporsaat. Tämä voidaan välttää ja niin pitääkin tehdä.

1-137

Paulsen (ELDR). - (SV) Arvoisa puhemies, esittelijä Maatin mietintö on loistava, ja siinä tiivistetään se oikeutettu ja voimakas arvostelu, jota on kohdistettava ensisijaisesti ministerineuvostoon ja jäsenvaltioihin. Euroopaksi itseään kutsuvan sivistyneen ja hienostuneen maailmankolkan kannalta on häpeällistä, että käsittelemme eläimiä näin. Kukaan ei lisäksi pysty vakuuttamaan minua siitä, että tämä olisi taloudellisesti välttämätöntä. Kyse on luultavasti taloudellisesta hulluudesta.

Haluaisin ensin käsitellä 14 kohtaa. Jos kuljettaja ajaa päihtyneenä, hän menettää ajokorttinsa välittömästi. Kuinka kuljettaja voi säilyttää sekä kuljetuslupansa että ajokorttinsa, jos hänen kuormastaan löydetään kuolleita eläimiä? Tämä on järjetöntä!

Mietinnön 20 kohdassa käsitellään vientituen lopettamista elävän karjan osalta. Tämä on ensimmäinen pieni askel, jonka unioni voi todellakin ottaa.

1-138

Echerer (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvä esittelijä Maat, mietintönne on tärkeä väline maatalous- ja ympäristöpolitiikkaan liittyvässä maailmanlaajuisessa ajattelussa ja paikallistason toiminnan lisäämisessä. Mietintönne on ilman muuta kannatettava, koska siinä ei tehdä kompromisseja eläinten hyvinvoinnin kustannuksella ja koska siinä tuodaan taas esiin jo kauan tiedossa olleet puutteet. Mietintöön on kohdistunut erityisiä odotuksia varsinkin sen jälkeen, kun täysistunnon äänestyksessä päätettiin vientitukiasetukselle suunnitellun budjetin poistamisesta. Kun tämä asia sai

kannatusta, on tietenkin myös toivoa, että koko Maatin mietintö hyväksytään, erityisesti siksi, että siinä osoitetaan erittäin selvästi eläinten kuljetusta koskevan politiikan tähänastiset virheet.

Haluaisin huomauttaa vielä joistakin asioista, mutta aika ei riitä. Lopuksi ehkä vielä sen verran, että tarkastuksia ja valvontaa on tehostettava, sakkojen määrää on yhdenmukaistettava ja ne on korotettava niin suuriksi, että kuljetusyritykset säikähtävät niitä. Näin pitäisi menetellä myös jäsenvaltioiden rankaisussa. Ongelmat ovat meidän kaikkien tiedossa, ja Euroopan kansalaiset arvostelevat aivan aiheestakin kärkevästi yhteisön toimielimiä ja 15 jäsenvaltion hallituksia. Tämä on erittäin tärkeä mietintö laajentumisenkin näkökulmasta.

Arvoisat neuvoston ja komission kollegat, nyt on korkea aika toimia!

1-139

Seppänen (GUE/NGL). - Arvoisa puhemies, lienee kiistatonta, että Euroopan laajuinen julkinen mielipide vaatii lopetettavaksi elävien eläinten kuljetukseen liittyvän eläinrääkkäyksen heti. EU:lla olisi keinot vähentää ongelmia, mutta sillä ei ole siihen halua. On direktiivejä, joiden tarkoituksena on parantaa eläinten oloja kuljetusten aikana. Niiden toteutumista ei kuitenkaan valvota.

Herra Maatin mietinnössä tunnustetaan tilanne. Siinä sanotaan, että kuljettamisesta annettuja direktiivejä rikotaan. Siinä nähdään ongelmat, jotka syntyvät autonkuljettajia ja kuljetettavia eläimiä koskevista erilaisista ajo- ja lepoajoista. Siinä kiinnitetään erityistä huomiota elävien eläinten vientiin EU:n ulkopuolisiin maihin, joihin on tietysti aina pisin matka. Siinä muistutetaan, että kuljetukset ovat syynä tarttuvien eläintautien räjähdysmäiseen leviämiseen. Radikaalein vaatimus on, että komissiota vaaditaan lopettamaan teuraaksi kuljetettavia eläimiä koskevan vientituen maksatukset ensi vuoden alusta lähtien.

Komission on vastattava näihin parlamentin mielipiteeksi tuleviin vaatimuksiin niin, että EU:ssa sivistyneen maailman eettismoraaliset elämän kunnioittamisen vaatimukset täytyvät myös teuraseläinten osalta.

1-140

Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Irlanti on lupautunut työskentelemään kaikkien jäsenvaltioiden ja kansainvälisten elinten kanssa eläinten hyvinvoinnin tason nostamiseksi. Syrjäisen sijaintimme ja saaristoasemamme vuoksi – minkä jäsen Maat tunnusti, mistä kiitan häntä – meillä ei ole realistista vaihtoehtoa elävän karjan laivakuljetuksille, ja joudumme etsimään vientimarkkinat yhdeksälle kymmenestä maatiloillemme tuotetusta eläimestä.

Vaikka kannatankin yleisperiaatetta, jonka mukaan eläimet on teurastettava mahdollisimman lähellä tuotantopaikkaa, totuus on se, että monet meille avautuvista vientimarkkinoista vaativat eläviä eläimiä jalostettujen tuotteiden sijasta, ja lähitulevaisuudessa markkinoidemme kunnollinen toiminta edellyttää lihakaupan ja elävien eläinten kaupan välistä tasapainoa.

Asetuksessa N:o (ETY) 615/98 vientitukien maksaminen liitetään aina eläinten hyvinvointia koskevien tiukkojen standardien noudattamiseen kuljetusten aikana, myös kaikkien eläinten kattavaan kliiniseen tutkimukseen. Meidän on kaikilta osilta valvottava ja toteutettava tätä. Elävien eläinten kuljetuksissa menneenä kesänä sattunut tapaus, jossa osallisina olivat Saksa ja Libanon, johtui Saksan viranomaisten kokemattomuudesta, sillä he joutuvat harvoin tekemisiin elävien eläinten kuljetusten kanssa, eivätkä he olleet tehneet aiemmin eläinlääkintäsopimusta libanonilaisten kanssa. Hankalat tapaukset saavat aikaan huonon lainsäädännön. En yhdy Saksan maatalousministerin näkemykseen, että elävää karjaa koskevat vientituet eivät olisi enää perusteltavissa. Jos Eurooppa ei täytä kolmansien maiden vaatimuksia, eurooppalaiset tuovat tarvitsemansa lihan vielä paljon kauempaa, jolloin eläinten suojelua koskeva valvonta ja sääntely on olematonta tai sitä ei ole ollenkaan, koska eläinten kuljetuksia koskevista standardeista ei vielä ole kansainvälisesti sovittu.

Meillä on oltava mahdollisimman korkeat standardit paitsi eläinten myös tuottajien etujen takaamiseksi, sillä tuottajat saavat paljon paremman hinnan eläimistä, jotka ovat terveitä ja stressittömiä. On totta, että meidän on jatkettava eläinten suojelua kuljetusten aikana koskevien standardiemme tarkistamista, ja jokaisen jäsenvaltion on oltava valmis valvomaan ja toteuttamaan lainsäädäntöä. Koska naudanlihan ylituotannon määrä EU:ssa on yli miljoona tonnia, vientituet sallitaan jonkin aikaa, enkä aio tukea yhtään ehdotusta niiden poistamiseksi.

1-141

Pesälä (ELDR). - Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on itsestään selvä asia, että eläinrääkkäys on lopetettava. Eurooppalaisen maataloustuotannon etiikan perusta on nimenomaan jo se. Komissiolla tulee olla riittävät valtuudet puuttua jäsenvaltioiden toimintaan, rangaistusten tulee olla riittävän tiukat, ja toimeenpanoa näiden asioiden korjaamiseksi on ehdottomasti tehostettava. Kiitan esittelijä Maatia siitä, että olette ottaneet huomioon poikkeukset. On harvaanasuttuja alueita, on saaria, on pitkiä etäisyyksiä, ja näillä alueilla on myös pystyttävä toimimaan, ja ne on myös otettu tässä tasapainoisesti huomioon.

Eläinten hyvinvointi on osa suurempaa kokonaisuutta. Tuotantoketjujen alueellistaminen on ollut päivän puheenaihe ja se on tulevaisuuden asia, ja nimenomaan tätä taustaa vastaan teuraseläinten kuljetusten tuki on lopetettava. Se edesauttaa alueellistamista, alueellisten ketjujen toteutumista ja niiden kehittämistä.

1-142

Jeggle (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, aiheenamme on taas kerran "eläinten suojeleminen kuljetuksen aikana". Se on yksi todellinen kestoaihe, ja kannatan kollegani Maatin laatimaa mietintöä ilman minkäänlaisia varauksia. Me kaikki tiedämme, että Euroopan unionissa on annettu jo useita tähän aiheeseen liittyviä direktiivejä ja että jäsenvaltioissa on voimassa niiden täytäntöönpanolainsäädäntö. Me kaikki kannatamme laajaa eläinten suojelua ja vastustamme erityisesti teuraseläimille tarpeetonta kärsimystä aiheuttavia kuljetuksia. Jos nämä mainiot lait pantaisiin kaikkialla täytäntöön ja niiden noudattamista valvottaisiin, meidän ei tarvitsisi käydä tätä keskustelua. Näin ei kuitenkaan ole!

Sietämättömistä kuljetusoloista otetut kuvat todistavat sen yhä uudestaan. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että tästä asiasta on toki jotain myönteistäkin kerrottavaa. Onhan nykyäänkin jo sellaisia kuljetuksia, jotka vastaavat eläinten suojelun vaatimuksia. Myös ajatusta tuotantopaikan välittömässä läheisyydessä tapahtuvasta teurastuksesta toteutetaan jo paljon myös käytännössä. Teurastus mahdollisimman lähellä maatilaa on asia, jota minä ilman muuta kannatan. Nykyaikaisen säilöntätekniikan avulla lihaa voidaan kuljettaa kaukaisillekin alueille.

Vaadimme aivan oikeutetusti, että eläinten kuljetusten aikana on pidettävä taukoja ja että eläimiä on juotettava ja ruokittava. Jatkossa meidän on lisäksi mietittävä, miten voimme vähentää taukojen aikana tehtävästä lastaamisesta ja lastin tyhjentämisestä eläimille aiheutuvaa stressiä. Teuraskarjan kuljetukseen tarkoitettuihin ajoneuvoihin on saatava ehdottomasti sellaiset varusteet, että eläimet voivat jäädä lyhyiden taukojen ajaksi ajoneuvoon ja että niiden tarpeista voidaan huolehtia siellä.

Asianmukaisesti järjestetty kuljetus, paikka, ajotapa, tuuletus, lämpötila ja lastaus ja lastin purku ovat tärkeimmät seikat, joilla eläinten suojelua voidaan parantaa. Tämä mietintö edistää näiden seikkojen parantamista, ja toivon sen saavan laajaa kannatusta.

1-143

Van den Bos (ELDR). - (NL) Arvoisa puhemies, eläinkuljetuksissa eläimiä pidetään pelkästään kauppatavarana, ei elävinä olentoina, joilla on itseisarvoa. Jäsenvaltioiden sietäisi hävetä sitä, että säädösten noudattamista valvotaan niin huonosti. Olenkin iloinen ehdotuksista, joiden mukaan tarkastuksia pitäisi selvästi parantaa ja seuraamuksia tiukentaa. Lisäksi täytyy saada aikaan yleinen aika- ja etäisyysrajoitus, ja kaikille kuorma-autoille on asetettava paljon entistä suurempia vaatimuksia. Paremmat tilat eivät saa toimia alibina ajoaikojen pidentämiselle sillä tekosyillä, että *business class* -kuljetus voi kestää kauemmin. "*Business class*" – mikä ilmaisu! Eläinten viimeinen matka tehdään aina alimmassa luokassa. Eläviä eläimiä saa kuljettaa vain hyvin lyhyitä matkoja. Kahdeksan tuntia on tosiaankin parannus, mutta oikeastaan ehdottoman enimmäisajan pitäisi olla neljä tuntia. Meidän täytyy pyrkiä tuotantoketjujen alueellistamiseen ja pieniin, puhtaisiin teurastamoihin. Äskettäinen suu- ja sorkkatautikriisi osoitti jälleen kerran, että pysähdys- ja koontipaikat tuovat mukanaan vastuuttomia eläinlääketieteellisiä riskejä, minkä vuoksi niiden käyttö on lopetettava. Uudistuksilla on laajentumista ajatellen kiire. Missään päin Eurooppaa eläimiä ei saa enää pitää pelkästään esineinä, joilla ansaitaan rahaa sen sijaan, että niitä pidettäisiin osana luomakuntaa. Kollega Maat, kiitos hyvästä mietinnöstä.

1-144

Fiori (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, minulle käy harvoin näin, mutta tällä kertaa minun on pakko puhua kotimaani puolesta. Tämä ehdotus nimittäin huolestuttaa koko Italian naudankasvatusalaa, eikä pelkästään kuljetusten keston enimmäisrajoja. Vielä vakavampi asia on mielestämme se, että lihotettavaksi tarkoitettujen eläinten – kasvatusvaiheen luonnollinen päätös – joutuisivat ehdotuksen mukaisesti teurastettavia eläimiä koskevien tiukempien toimien, eivätkä kasvatettavia eläimiä koskevien lievempien toimien kohteeksi, vaikka lihotusvaihe on luonnollinen jatke eläimen kasvatukselle, jota on kestänyt muutaman kuukauden.

Ymmärrämme erittäin hyvin mietinnön tavoitteen, joka pyrkii siis siihen, että kuljetetaan mahdollisimman usein teurastettuja eläimiä elävien eläinten sijasta. Meillä on kuitenkin hyvin erikoislaatuinen tilanne, joka koskettaa 120 000:ta kasvatustilaa ja kukoistavaa jalostusteollisuutta teurastuksesta jalostukseen, ja tämänkaltaisen toimenpide vaarantaisi pahasti tämän alan. Arvoisa puhemies, sanon yhden tosiasian teille ja komission jäsenelle: Ranskassa on yli 20 miljoonaa eläintä ja vuosittain teurastetaan 5 miljoonaa eläintä; Italiassa on 7 miljoonaa eläintä ja vuodessa teurastetaan 4,5 miljoonaa eläintä. On ilmeistä, että tällainen kiinteäksi muodostunut tuotantojärjestelmä, joka on maamme eläinteollisuuden kannalta elintärkeä, sortuisi täydellisesti, jos eläinten kuljetusten enimmäisrajoja alettaisiin soveltaa, olivatpa ne sitten aikaan tai kilometreihin liittyviä; tällaisesta rajasta sitä paitsi puuttuu täysin tieteellinen arvo, sen merkitys on täysin keinotekoinen, ja kuten sanoin, koko alan olisi erittäin vaikea selvittää toimenpiteen seurauksista.

Tästä seuraa, että jokainen ehdotus, jolla kuljetusajalle halutaan asettaa ehdoton raja, johtuu todellisuudessa pelkästään siitä, että muut maat haluavat viedä Italiasta merkittäviä teurastuskiintiöitä ja ottaa maamme tuottajien paikan naudanlihan tuotannossa Italiassa. Emme me tällaista Eurooppaa halua!

1-145

Byrne, komissio. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on ilo esitellä teille komission kanta Maatin erinomaiseen mietintöön. Mietinnön aiheena on eläinten hyvinvointi ja etenkin eläinten kuljetukset. Tiedämme kaikki, että kyse on kovin hankalasta aiheesta.

Tein komission alkuperäistä esitystä esitellessäni selväksi, että neuvoston ja parlamentin näkemykset voisivat auttaa muokkaamaan ehdotuksia, jotka aion esitellä ensi vuoden alussa. Tämän päivän keskustelun aiheena olevan mietinnön tavoitteet vastaavat suureksi osaksi komission tavoitteita. Komission lopullisten ehdotusten esittelystä puuttuu kuitenkin eräs ratkaiseva osa, ja se on eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean lausunto, jonka on määrä pian valmistua.

Lausunto antaa komissiolle tarvittavat tieteelliset tiedot tärkeistä kysymyksistä, kuten kuljetusten kestosta ja kuormitustiheydestä. Näissä kysymyksissä toimintamme on perustuttava luotettavaan tieteelliseen tietoon eläinten kuljetusoloista. Sallinette minun kuitenkin ottaa esiin muutamia yleisvaikutelmia mietintönne tietyistä avainkysymyksistä.

Ensinnäkin olin hyvin ilahtunut pannessani merkille kuljetusten kestosta, että osa kaikkein rajuimmista ehdotuksista, kuten eläinten kuljetuksen rajaaminen neljään tuntiin, eivät saaneet kannatusta Maatin mietinnössä. Komissiolle johdonmukaisesti annetun tiedon mukaan eläinten stressi ja niihin kohdistuvat riskit kuljetusten aikana johtuvat kolmesta tekijästä, joita ovat: matkan kesto, karjan lastaaminen ja purkaminen sekä niiden kuljetusolosuhteet, ilmastointi, kosteusolot, kuormitustiheys jne.

Komissio on jo esitellyt ehdotuksia edellisten asioiden parantamiseksi, tai se aikoo esitellä niitä lähiaikoina. Mietinnön joissakin osissa korostetaan kuitenkin liiaksi kuljetusten kestoon. Mielestäni matka-ajan pudottaminen neljään tuntiin on yksinkertaistettu esitys, jossa ei oteta laajemmin huomioon muita asiaan liittyviä etuja.

Emme voi unohtaa maanviljelijöiden tai liha- ja karjateollisuuden edustajien etuja. Näin raju kuljetusten keston pudottaminen voitaisiin tulkita pikemminkin hyökkäykseksi heidän toimeentuloaan kohtaan kuin aidoksi yritykseksi parantaa eläinten hyvinvointia. Jos haluamme säilyttää heidän tukensa eläinten hyvinvoinnin parantamiseen, meidän on kunnioitettava myös heidän etujaan. Työskentelen mieluummin heidän kanssaan kuin heitä vastaan ja toivon, että jaatte tämän näkemyksen kanssani.

Haluaisin nyt palata resurssikysymykseen. Mietinnössänne vaaditaan, että Elintarvike- ja eläinlääkintätoimistossa eläinten hyvinvoinnista vastaavien tarkastajien määrää olisi nostettava neljääntoista nykyisestä neljästä. Totuus on se, että tällainen lisäys on mahdollista vain muiden prioriteettien kustannuksella. Niihin luetaan myös BSE-tauti, suu- ja sorkkatauti, lihan hygienian, torjunta-ainejäämien tasot ja yleisesti ottaen elintarviketurvallisuus, joilla komissio joutuu jo nyt venymään liikaa.

Olen johdonmukaisesti kieltäytynyt tekemästä lupauksia, joita en voi pitää. Lupausten tekeminen olisi epärehellistä sekä parlamentille että Euroopan kansalaisille. Korostatte jäsenvaltioissa ilmenneitä puutteita nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanossa. Olen täysin samaa mieltä. Jäsenvaltioiden on ponnisteltava asian eteen ja hankittava varat lainsäädännön täytäntöönpanon parantamiseksi. Olen toistuvasti huomauttanut tästä jäsenvaltioiden edustajille maatalousneuvostossa.

Parlamentin jäseniltä saamieni kirjeiden perusteella paras tapa parantaa lainsäädännön täytäntöönpanoa on aloittaa oikeudenkäynti jäsenvaltioita vastaan. On kuitenkin huomautettava, että toisinaan on tehokkaampaa työskennellä jäsenvaltioiden kanssa kuin niitä vastaan, joten oikeudenkäyntiin on turvauduttava viimeisenä keinona. Jäsenvaltiot ovat kaikesta huolimatta vastuussa yhteisön lainsäädännön toteuttamisesta käytännössä.

Haluun kuitenkin tehdä tämän selväksi: jos ponnistelut ratkaisujen löytämiseksi vuoropuheluteitse eivät onnistu, komissio aloittaa rikkomusmenettelyt kyseisiä jäsenvaltioita vastaan. Rikkomusmenettelyt ovat itse asiassa käynnissä useita jäsenvaltioita vastaan, ja muutamien kohdalla niiden aloittamista harkitaan.

Lopuksi haluaisin tältä osin kehottaa parlamenttia tuomaan panoksensa komission ponnisteluihin, jotta jäsenvaltiot saataisiin suhtautumaan eläinten hyvinvointiin aiempaa vakavammin. Haluaisin etenkin kehottaa teitä jäseniä muistuttamaan omia kollegoitanne omissa maissanne tarpeesta lisätä ponnisteluja ja resursseja sen varmistamiseksi, että eläinten hyvinvointia koskevia yhteisön säännöksiä noudatetaan.

Arvoisa Maat, arvoisat parlamentin jäsenet, palaan pian keskuuteenne komission muodollisten esitysten kanssa. Saatte tuolloin tilaisuuden muokata eläinten hyvinvointia koskevaa vaativaa lainsäädäntöä. Voin vakuuttaa, että Maatin mietintö on tärkeässä asemassa tässä lainsäädännössä.

1-146

Puhemies. - Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 12.00.¹

(Istunto päättyi klo 21.40.)

¹ Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja.

SISÄLTÖ

ISTUNTO MAANANTAINA 12. MARRASKUUTA 2001	5	
Istuntokauden uudelleenavaaminen.....	5	
Puhemiehen tiedonanto	5	
Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen	6	
Käsittelyjärjestys	6	
Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saaminen yleisön tutustuttavaksi	12	
Parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja parlamentaaristen sekavaliokuntien asettaminen		18
Europol - Yhteiset tutkintaryhmät	20	
Luovuttaminen EU:n jäsenvaltioiden välillä (Yleissopimukset 1995 ja 1996 - Schengenin säännöstö)		27
Sähköinen viestintä (henkilötietojen käsittely ja yksityisyyden suoja)	29	
Eurooppalaisten elokuvien levittäminen	34	
Eläinten suojeleminen kuljetuksen aikana.....	40	